vi
pron.

vi̠. obj. vos̠

de ràjna minfǽ̠l ré̠l po vos̠.

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

+ vi

vi, n., vijed, pl. =, vijen; högt rop, skrik.

han la i ét vi o skricz.

ja blø ffe aw dita vijed.

han ga ap nôna fårlija vi.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

vi

pron.

vi

„wănn åmm di vill vi ska ble dăr --"

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

vi

vi ; trycksv. vi

Obj.-form vos

ja ‿ kamor ‿ i̥nta ihu, hår ‿ mòŋa vi ‿ hàda. Jag kommer inte ihåg, hur många vi hade.

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

vi ~~oss~~

vos

obj.

ajǿ má‿vós! Adjö̃ med er!

(Väl ngt skämtsamt).

K. f. 77a

Sövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

v̲i', pron. (o̲s̲s̲)

vos̲, obj.

di‿bo̰da‿nabó̲a ma‿
vós̲ de voro grannar till
oss

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vi
pron.

vi

Obj: form vos

dí sióṛ ‿ vi inú det
(så) sager vi ånnu.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vi;

vi̱ pers. pr.

vo̱s ack.

vi ˏhade húzen

mé̱ vo̱s; ¯

hōr;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vi
pron.

vi, obj. vos

han fetja sin drǽŋ a mø̀da-vós

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

vi ~~jag~~ pron.

vi̲
vos̲
(va̲r)

vi

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

vi
pron.

s. 95
〃

vi

våss = oss

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

vi, pron.

obj. voss

oss

en vanlig hälsning var:
"ajȫ mā voss," vid avsked.

Nr 8656 Västerstad. ~~Höks~~ Färs hd
Gunnar Persson 1966

× via,

vi̱ˋa, -ˋar, -ˋa, -ˋa, -ˋad v.

skrika,

hu̱n vi̱ˋa o skre̱ˊgz,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+via;

vì̠a, -̀ar, -̀a, -̀ad;

skrika;

hum̠ vì̠a o skré̠gz;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× via;

vi̠ˋa, -ˋar, -ˋa, -ˋad v.

skrika,

han vi̠ˈar o skri̠ggor,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× via;

vì̱a, -̀ar, -̀a, -̀ad;

skrika;

han vì̱ar o skrí̱gzar;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

v²i̱a, v²i̱ar, v²i̱a + via

gapa, skrika

hu̱n v²i̱a a sk¹re̱g

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

+ via

vi̲à, -ar, -a, -ad

skrika, jämra sig. ✓

ja̲ du vi̲àr, men du skωle̲ vi̲da hωd̲ant de é̲ a va gu̲ig aw fjὼle̲.

(Sagt av en husman till hustrun när hon var i barnsnöd. Sann historia fr. Vomb).

№ 1006

ant. 1932 Färs hd

+ via
v.

vì̱a -aa -a -ad

skrika (om barn)

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

× via
v.

vì̠a -ar -a -ad

skrika, jämra sig.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

× via;

vì̱a, -`ar, -̀a, -̀ad;

skrika;

hum̱ vì̱a o skrí̱gz
so fà̱rlet;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× via

v.

vì̱a -a -ad

skrika. väsnas.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

+ vià

v$\overset{2}{\text{i}}$ja (-ar, -a, -ad, -a, -anks) intr., skrika.

haen v$\overset{2}{\text{i}}$ja o skre̱dz.
Fr$\overset{4}{\text{ä}}$nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vi̱$\overset{2}{\text{a}}$ ~ $\overset{2}{\sim}$d $^{\times}$via ole

$\overset{2}{\sim}$r

ha̱n ~ o skre̱dz

skrika

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

v$\overset{2}{\underline{i}}$à, -$\overset{2}{R}$—, -d

×via vb

skrika, gasta, ge hals

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

× via
vb.

vìa, =

skrika och gråta högljutt

han ˘ vìa o. gól

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vicka

²vikka. f., -n, pl. -kkor, -na, frö af vicker. Vanligen plurall. – ²vikkor blø̠r svi̠n fo̠rt ²fe̠da aw̠.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vika

vi^{2}kka, f., -n, pl. -kkor, -na, 1) frö af vicker; 2) i pl. äfven namn på vicker: vicia. Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ vickebålg

vi²ffsabèl, m., -en, pl. -a, -na, skida på vicka: vicia sativa. Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vi²ƶʒor na   vicker s.

vicker

№ 289.   FÅRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

v²ek̲or pl. tantum vicker s.

dæ̲r e̠ val̲ v²ek̲or
ós̲a blan̲ ad̲?

№ 287.
FÄRS

~ vicker

Östraby H. Areskoug 1924.

vicker

vìtʒor pl.

(Vicia; en fodervàxt).

dɛ ‿ sa̰da ‿ vìtʒor

iblán (ɔ: bland sàden)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

*vickesåd

sb.

vìggasǽ

såd bland vilken såtts vickor

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

vid prep.

ve

"ve mårtenstati"

"vid mårtensdagstid.."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

vid
prep. adv.

vä (svagtr)

tát vä- màlma nāra
Malmö/vä-jùlatíd vid
jultiden
M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vid prep.
adv.

ve

„männ ve de hann trådde
ìng' po…" S. 54

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

vid

prep. adv.

ve (svagtr.).

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

vid

vi̱ l. vijor, m. och f., n. vi̱t, pl. vija och efter for, för, vija, komp. vijare, vija̱st, vid.

en fa̱rli̱ skö̱rtel sa vijor. De va̱ ä̱nte no̱gt om di̱ jö̱re ä̱grana li̱d vijare.

Åsum. Fs.

№ 281. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

vid
adj.

vi

pa‿ ví gáwl på
vid gavel

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vid
adj.

vi̱

vid, stor.

Nr 3321 Fränninge Färs hd
Anton Johansson 1938

vid
adv. & prep.

ve̲

di kωn̲a ànta jòr̲a ræ̰d vé̲ -an

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

vi̠

vi̠å

vid

dǿ̠ren stǫ̠ pǫ vi̠ gǫ̑ul.

vid

№ 290.

Sǒfde

Färs hd. H. Areskoug 1926

ve

vid. prep.

№ 289. **FÅRS**

Sövde

H. Areskoug 1925. vid

vi̇̀d

prep. adv.

ve (starktryck och svagtryck)

jora‿vé gö̀ra víd (gö̀ra ǻt) (för att av-hjä̀lpa skador o.d.)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vid

prep. adv.

dr. jorda ‿ nud ‿ vé̱n
de (ɔ: läkarna) behandlade
honom på något sätt / dr
skola ‿ gọra ‿
nud ‿ ve ‿ na
de skulle behandla
henne på något sätt.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

vid
prep. adv.

jøra ‿ vé

ställa i ordninge

han ‿ jøra ‿ véd. Han ställde det i ordning.

K. S. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vä tryckst. o. trycksv.

vid
prep. adv.

... ḁ̀ta‿nód o‿jora‿vä́.
... inte något att göra åt

M. f. 71: Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

vid

adv. & prep.

ve̲. svagton. ve

de e tǽt̲ ve rø̲̀nas (Rönås).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vid

vã

s. 96

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L. P. Holmström 1873 Exc.

vid

prep.
adv.

ve (svagtryck)

ve dá̱n om dagen

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug. **1957.**

2. vid
prep., adv.

væ̲ (blott tryckst.)
va (tryckst. o. trycksv.)

han (gröten) svadas ‿ vǽ̲
(vidbrändes) / blḛ ‿ vá

bli vid, vidhålla

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

1. vid
adj:

vi̠; pl. -a

han‿ìbna dǿ̠ran pa‿
ví̠ gǿwl han ö̀ppnade
dȍrren på vid gavel / dḛ‿e‿
v̠ìa hæ̠r ø̰vor‿hæ̠̀rorna
De ä̀ro brẽda hå̀r ö̀ver axlarna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58

II

vid

prep. adv.

bǽn̲orna dẽ‿tãltes‿vǽ̲
dẽ‿skola‿slã‿n̲ér
ã̲́dalan bönderna de tåltes
vid de skulle slå ner adeln

M. f. 78,

va‿vǽ̲ vidgå (ngt), tillstå
(ngt) M. f. 78

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I

vidare
adj. adv.

vìdara

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

I uttryck som: n̥te nok-
vìdara inte något vidare,
inte något nämnvärt. /
n. f. 71. / ùglor de- jøra-
ìgen vìdara

II. vidare

fortréd. Ugglor de gjorde ingen nämnvärd skada.

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

vidare

v$\overset{2}{i}$jare, adv., vidare.

Ja ffe$\underline{n}$or, $\overset{2}{i}\underline{n}$te v$\overset{2}{i}$jare t$\overset{1}{i}$ v$\overset{1}{\underline{å}}$lse. $\overset{4}{Ö}$straby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vidare

adv.

vìdara

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

vi'dare

adv.

dɛ‿ e‿ ǹ̥ta so‿
dǿr vĩdara‿ hòlna
de år ĩnte sårskilt ansedda

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi̲²ɐ d, koll, samt om vithet.

vidl

s.

№ 287.

vide

Östraby

FÄRS

H. Areskoug 1924.

v$\underline{\text{r}}\overset{2}{\text{a}}$ - vide p.

d$\underline{\text{æ}}$r $\underline{\text{e}}$ no$\underline{\text{k}}$ bo s$\overset{2}{\underline{\text{a}}}$la .

~.

vide

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

vide

v$\overset{2}{i}$je, n., -d, utan pl., vide.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vide
sb.

vì̱la, –̀ad

bestånd av videbuskar

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

vide

vìa n.

1. bestånd av vide
2. videgrenar o. videkvistar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

vide
s.

vie

vide

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

vi̱ebὼs̱ka videbuske

videbuskar

ja ha hωvȩd vi̱ebωs̱ka ve

gauran

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

videbuske

vì̱ebɷ́skḱe; pl. ∸ – –a m.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

videgran

v̲ìagré̲n; pl. –̀ – –́ a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

videkvast

vì̱aká̱st; pl. –̀ – –́a

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ˣ vide-vigen

pl. vìevígra

(sing. ej belagd)

vide-vidjor.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

vidlyftig
adj.

vilýfti

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

vidlyftig

valúfti; pl. – ´ – a

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

vidgå

№ 281.

^{1}va̲ga̲ (förek. blott i pres. infinit. och pret. ^{1}va̲ga̲d och står alltid tillsamman med la, låta) tr., eg. vidgå; erkänna, tillstå, yppa.

hæn la̲ ^{2}in̲te ^{1}va̲ga̲ na̲d.

^{2}håde han ^{2}in̲te sa̲l lad ^{1}va̲ga̲d od han va ga̲g, sa ^{2}håde ^{2}ingen hat ^{2}ree no'd. ^{2}Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

vidhänglig

va hǽg̱ali

efterhängsen

tǿ̠sen va so vahǽg̱ali.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

I   vidja

vìdjja, -̀an f.

linviska fårdig ä brytas

... vìdjan, som‿han‿

sta‿ o‿ bŕǿd‿på lin-

viskan, som han stod och

bröt på

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II vidja

(vìdja =)' de lina, nar,
dı börja o brød-pø̃d'
det linhaltiga, när de börja-
de att bryta på det./
dı tǻ en vìdja ø̃vor
vàrmen (elden, där linet tor-
kades); dí skola ramla
á, dí, som va ìȥa 2.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

vidjà

de togo en vidjà (och höll den) över elden; det skulle falla av, det, som var inne i (ɔ: linstängeln).

M. f. 71

Jfr n. ×ryska sb.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

velúfte velúfted vidlyftig

vidlyftig

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926

vidlyftig

valúfti̲ l. -tijor, m. och f.,
n. -tet, pl. -tija, vidlyftig;
användes ok som nūr. fȯ storak
ståtlig, pråktig. komp. lúftijare, -jast
en valúfti̲ ſkå̲rſa.
valúftija sko̲.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898. Vollsjö. Fs.

vidjekorg

²vi̱grakò̱r, m. – en, pl. – a, – na, vidjekorg.

S. Åsum;

✓ Fränninge. Fs.

Nar ja fa̱r ²di̱se ²vi̱grakò̱rana ²få̱rija, sa ha̱ ja sna̱rt tva̱ ²kro̱nor ²så̱nkada. – Fränninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

fro

vidlyftig

vilúfte; pl. -´-a

K. 4. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vidunder

vi̲²aòŋeχ̑, -ad, —

vidŭnder

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

vidunder

vì̲aώʒ̲or, n.

et ràktet vì̲aώʒ̲or

(om underligt djur)

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

viga

v$\overset{2}{\text{i}}$ja / v$\overset{1}{\text{i}}$jor, pl. v$\overset{2}{\text{i}}$ja, v$\overset{2}{\text{i̠}}$de,
vi̠t, vi̠d, vi̠, pl. v$\overset{2}{\text{i}}$jan) tr.
viga.

fr$\overset{2}{\text{å̠}}$nize pre̠st v$\overset{2}{\text{i̠}}$de dam.

Vollsjö. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

№ 281. viga in

vi̱ iŋ (vijor, pl. vi̱, vi̱de, vi̱t, iŋvi̱d, vi̱, pl. vi̱jen) tr., 1/ inviga. ja pu̱sar gra̱nt nar ſſå̱rſſan blyſſ iŋvi̱dor; 2/ i bet. göra vid, utvidga förek. ordet i uttr. vi̱ iŋ lyſſor, utvidga små inhägnade åkerlatter. de va̱ ä̱nte sa nö̱ga om di̱ vi̱de iŋ lyſſorna et tyŋalån. Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

+ vigen

ví̱gor, pl. vì̱gra eller vì̱ra,

vidja (bl.a. använd vid läggande av halmtak)

hálm, fjè̱pa, vì̱ra! (ropades av taktäckaren till hantlangaren).

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

(viʒâ) ×vigu

^{1}vi̲gor, m., -en, pl. ^{2}vi̲gra, -na, pilvidja.

Frånninge. Fs.

ví̲gzor, pl. vì̲gra, A.J.
(anv. att binda halmtak med).

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vidunder;

viúŋor, – h d s.

har vá et viúŋor
sam jött ovor-
håvlm;

Hör;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vi̠gɐr, vi̠granɑ × vigɑ

vidja

vi bi̠ʒɑ li̠mɑ mæ vi̠drɑ

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

⁺viga

ví̱gor el. vé̱gor,
pl. ví̱gra el. vé̱gra
vidja

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I.Ingers 1951.

v$\overset{1}{\underline{\text{i}}}$gor en v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$gra na ˣviger s.

vidja

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

× viger. s.

vi̱geɫ, -n, vi̱gɫaɫ

(Wr 1941:) pl. vɛ̱̀gra, -na Kått pluralis?

vidja

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

+ vigla;

vìgla, – an s.
–òr, – na;

viska.

hø̀ravìgla;

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× vigra

vìgra, – an s.
– òr, – na;
(ja̲a?) vidja;
han ↓ kòrd au
vìgror;

Ramsåsa.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× vigra

vì̱gra, –ans.
–òr, –na;
vidja;
kó̱rn va ɵa
vì̱gror;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

× vigrakong

vì̠grakó̠n, m., -en -a -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

× vigrakorg

vìgrakár -en

vidjekorg

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

× vi'grakong

vìgrakár -er -a -ana

vi'djekong.

Nr 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

× vigrakorg

$\overset{2}{\text{vigrakor}}$ en $\overset{2}{\sim}$a ~na b.

en – pantóflor

större korg av vidjor

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1935.

ˣvigrakorg,

vìg̠rakó̠r, -an s.
-a, -na;
korg av vidjor;
hun hàd̠e en he̱l
vìg̠rakó̠r ma ˣåg̠ʒ̠;

2878 Öved. Fäs hd. N. B. 1935.

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× vigrakorg

2
v̱igrakoṟ en a ·na s.

1
ja̱ tǽŋkaṟ ni̱ kaṉ
2
få̱ e̱n v̱igrakoṟ
2
sæṯe̱pantoflor om̱ ni̱
veḻ.

korg av
vide, pil o. d.

№ 287.

Öved FÅRS

H. Areskoug 1924.

× vigrakorg

vi̲g~~k~~lakö~~k~~t, -an, -a

videkorg

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vígor *viker
sb.

vígra pl.

vidja (böjligt) spö, särsk. av pil.

Användes vid taktäckning med halm

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× vriker
sb.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

v̀r̲gra pl.

smidiga pilespön (använda t. ex. vid taktäckning med halm)

N. f. 77. / ... v̀r̲gra, som dr- vr̲é.

*viker

sb.

vígzor ; pl. vìgra

smidigt spö, oftast av pil. Användes vid läggning av halmtak att hålla kvar halmen.

K. 4. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×vikrakorg.

vè̱grakóṟ

korg flàtad av vidjor

Jt. J. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× vikrakorg

vìgrakór

korg flåtad av vidjor (ff. u. envidjor)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

*vikrakäpp

sb.
vìgratzápa pl.

smidiga pilspön (helst av rödpil), använda vid halmtäckning.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

væ̑ịt, ~en vikt

vikt; grov stake med ena ändan järnskod, användes vid stenbrytning

tvau stăŋer o en væ̑ịt kaṇe bryda ọpdom

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

vikt

vaʒt, m., vaʒten, 1/ utan pl., vikt, om föremål som vägas på våg. dær va lanʒt ifra vaʒten; 2/ med pl. vaʒtor, -na, a/ våg, b/ vikt-lod. hær e di sma vaʒtorna?

281. Färs hd

Fer Larsson 1898.

Vollsjö. Fs.

vaḳt lɛn ²~oɛ na   vikt s.

vikt

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

× vil

vi̲l l. ^{1}vi̲lor, m. och f., n. vi̲lt, pl. ^{2}vi̲la och efter for, för, ^{1}vi̲la, komp. ^{2}vi̲lare, -la̲st, 1/ utvilad.

^{1}Ø̲dzen ^{2}ståwe o va̲ ^{2}vi̲la, ^{2}nä̲stan for ^{1}vi̲la; 2/ som ger god vila, bekväm, god att vila uti.

en ^{1}vi̲lor sto̲l, sæz.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× vil

vi̲lt, vi̲²lakà̡, vi̲²làst

vilsamt

da è̲ so vi̲lt ma lå̲²ga
klå²k̲à

la̲g. upp. form.

№ 285. 1-s.

FÅRS

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

vika v.

vika

"dra sig tillbaka, vika"

"å så motte han vika..."

Rep. läs: de granna ä ji mé sa
s. 33

el. ji ète.

Nr 5171 Vomb, Färs hd

J. J. Per Larsson 1887. Exc.

vila

vi̲lfa, =, ̀-ad

Pres. ̀-ar

v̰ila‿ míd̲a hålla middagsvila

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vìla
v.

pret. vì̱la

här anv. om ett underlag:

där va en stà̱ga staḵen íg̱ i vá̱gen, som ská̱bed vì̱la pa

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

vila II
v.

vìla i egentl. mening:

Imper. sét a vìla! uppmaning till en inträdande besökande.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

vild

vìl̲ f. víl̲or, n. vil̲t, pl. vìl̲a; vìl̲are, vìl̲ast.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

vil̲ ~t

vild a.

vild

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

vild

vìla pl.

dä va rént vìla (orgerliga, från sig av skräck, upphetsade) 1)

1) Om kreatur, som lopå åstad, skrämda av bromsens surrande. Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vild

vìla

I utr.: ṵda ‿ po ‿ vìla márkan ute i skog och mark

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vild

dɛ- vìle̲ de vilda (hästa-na)

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vid

vil l. vi^{1}lor, m. och f.,
n. vilt, pl. vi^{2}la, komp.
vi^{2}lare, -last, vild.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

vlen̲ór pl. vildand s.

~ di̲ som̲ lígor o
flý̲dor i̲ $\overset{2}{\underline{a}}$a o ʃ$\underline{ø}\overset{2}{a}$

vildånder

№ 289.

FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

vildand

vilánor pl.

I motsats till tamänder

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vildand

vilón ; pl. vilánor

I motsats till on 'tamand', 'anka'

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vilddjur

viljú̲r pl.

vilda djur (i motsats till husdjur)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vilddjur

vilgúr pl.

vilda djur

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vildduva

vildú̱fa ; pl. – –́ or f.

ring- l. skogsduva

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× vildfrämmad
adj.

vil̲frám̲ad

„ vilt främmande

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

× vildfrämmad

vi$\underline{l}$fr$\overset{1}{å}\underline{m}$ad l. -or, m. och f.,
n. - $\underline{m}$ad, pl. -$\underline{m}$ada och
-$\underline{m}$ade, komp. obrukl.,
eg. vildfrämmande; alldeles
främmande, obekant.
de $\underline{e}$ $\overset{2}{ä}\underline{n}$te gal o ko$\underline{m}$a $\overset{1}{m}$ed
på $\underline{i}$bl$\overset{1}{å}$n vi$\underline{l}$fr$\overset{1}{å}\underline{m}$ada.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

vildgås

vilgås, f., -en, pl. -jęs, -en,
vildgås.

viljęs di kåmor jo i såna
trapa. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× vildhjärning

vil̲j$\overset{1}{\underline{a}}$rniŋ, m., -en, pl. -a, -na, vildhjă̈r̆na. p$\overset{2}{\underline{å}}$gara e s$\overset{2}{å}$na vil̲j$\overset{1}{\underline{æ}}$r-niŋa. Fră̈nninge. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vildlapp

vìl̲eláp̱ -en -a -ana

vildbasse.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

vildlapp

v$\overset{2}{\text{i}}$l̲ulàp, m., -pen, pl. -pa, -na, vildbasare.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vildsvin

vilsvín

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vildtimjan
s.

vɛltɛ́mjan

växtn. = backtimjan.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1931.

vilja
v.

s. 90

pres. vell

s. 100

inf. valla

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L. P. Holmström 1873 Exc.

vi'lja
v.

vèl̲a pres. vel̲

de vel̲ sĺ̲ ...

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viljā

Sup. vìl̲ad

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

II

viljà

vb.

stàggom vila ‿ da‿
ǹta lỳgtgas. Stundom
ville det inte lyckas.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

I

Pret. **vilja** vb

vela (trycksv.)

Pres. sg. vel (trycksv.)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

da ‿ vel ‿ ja ‿ n̥ta brý ‿ mi ‿ ma. Det vill jag inte bry mig med.

Ch. 6-71.

Ramsåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vilja
vb.

smén han‿ vla‿
postá dr‿ tá mìed vára
på‿ skóna. Smeden han
ville göra gällande, att det
slet mycket mera på (häst)-
skorna.

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

vilja
v.

pres. sg. vɛl̲

pl. vi vɛ̀l̲a

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972–75

1973

vilja

vb.

nú e da väl för sént
o lala o vila ha
mãnfólk nu är det väl för
sent att ~~vilja~~ köpa och vilja
ha sig en karl (sagt om en
kvinna, som fyllt femtio år)

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vilja

~~sb~~. vb.

Pret.
vi̲la

di ~ vila ~ ja ~ íj iblan ~
tójad de ville ju in
ībland seldonen (om ung-
hästar, som kòras in)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

vilja
vb.

han‿jór, som‿han‿víl

han gör, som han vill /

han‿vil‿bís. Han vill
bitas (om en hund).

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vilja
vil.

vil pres. (äv. efter subj. i pl.)

hár ga – kózen o. kvìzen

frit hár de. vil

(se u. kung.) Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

vilja
vb.

Pret.
vi̱la

ja‿ skola‿ vilad‿ hát̠ jȧg skulle velat ha | dḛ‿ vila‿ so‿ si̱à de viljà påstå de, gōra gällandē, aū det är så

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

vilja

vè̱la
pres. pl. vè̱la

Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

viljȧ

Presens 3 pl. di vìḻa,
de vìljȧ.

Västerstad.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

vilja
v.

vèl̲a el. vèl̲a, pres. vel̲
el. vel̲, pt. =

tíl̲den gáŋn a vĺ̲ føljən mǽ̲,
várken vi víl̲ el̲ən ǽ̲j.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

vilja

vìL̲a ; pres. viL̲. pl. vìL̲a

nú̲ viL̲a di ìnte ga pώ
pω dé̲ ví̲sed.

vi̲ vìL̲a „vi vilja"

sa viL̲a di pὼsta̲ ---

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

II

viljà
vb.

Pret. ár. vè̱la

K. s. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vilja v.

vile (pret.)

'ville'

"å vile fara åpp i våjnen..."

S. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

vilja v.

vill (pres.)

"får de vill di …"

s. 30

Nr 5170 Brandstad, Färs hd
Anders Malm 1887. Exc.

vilja v.

vill (pres.)

'vill'

"åmm di vill vi ska ble där"

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd
Anders Malm 1887. Exc.

vilja v.

ville (pret.,)

'ville'

"va hann nånstinjens ville.."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

viljà v.

ville (pret.)

'ville'

s. 80

Nr 5170 Brandstad, Färs hd
Anders Malm 1887. Exc.

II

vìljà
vb.

Pres. pl. vìla

dɐ‿vìla‿jɔ hæ dɐ
vilja jɐ ha (ɔ: dat l. det)

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²vilje v

vilja s.

vilja

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1926.

× viljet

villig

v$\overset{2}{\text{i}}$ljed l. -or, m. och f.;
n. -jed, pl. -jeda, komp.
-jedare, -dast, villig.

Ja ha $\overset{1}{\text{a}}$ltid vad v$\overset{2}{\text{i}}$ljedor,
ha di ha v$\overset{2}{\text{i}}$lad hat me ti
udr$\overset{1}{\text{e}}$t.

Did e en v$\overset{2}{\text{i}}$ljedor pag, sa
de k$\overset{2}{\text{u}}$na $\overset{2}{\text{e}}$nte fa v$\overset{2}{\text{i}}$ljedare.

№ 281. Tünninge Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

vilken

hýtsen, neutr. -ed

hane snál ti hýtsed sám.

Ŏved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

vilken;

výk̠ən el. výſſən,
vék̠ən el. véſſən pr.

vỳk̠a ė̠ dé̜;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

haíʃzen huíʃzed

vilken I

pron.

vilken

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

I

vilken II

Mask. Fem. Neutr.

vi'kan vi'kad

jfr hu'ffan, uppt. 1926. säkerligen men genuint. L-s.

...bo's elor - hálm, vi'kat[1] da bár, se (de sade) 'boss eller halm utan åtskillnad

1) Överg. d > t ff. följ. d.

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vilken.

vúltɕən el. vúlk̠ən pr.

vúltɕəd n. el. vúlk̠əd n.

vúltɕa el. vúlk̠a pl.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

~~hoalcoa~~ pron.
vilken

huítʒen

huítʒed

haítʒa

huítʒen a dom ²

vilken

№ 289.

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

vilken;

váʃʃkən el. váʃk̲ən pr.
váʃʃkəd el. váʃk̲əd n.
váʃʃka el. váʃk̲a pl.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

vilken
pron.

vǿʃ̲ʃan

Nr 7900 Ilstorp Färs hd
I, Ingers 1930

vilken

húkkən pr.

húkkəd n.

húkka pl.

vilken,

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

húkkln
húka
nedr. húkkad

~~[illegible]~~ar prov.
vilken

húka mån fọr e klọga
nar ọ e fụla

vilken

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

vilken
pron.

hýtſen

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

vilken pron.

víken

víket

Nyare form; det genuina är hýtgen

vilken

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

hýt̠ðen

vilken

vilken

hýt̠ðen vá̠ dæ̠

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

vi'lken
mon.

hokken

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

vilken

hȍttjen såm hålst s. 94
= vilken som helst

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

vilken

pron.

víken

(är här yngre dial.-form)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken
pron.

výken, n. výkad

(výtʃen, ev. hýtʃen torde varit en mera genuin form).

Nr 4802 Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

vilken

húkkən interr. o. rel. pr.

húkkəd n.

húkka pl.

vilken.

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

I

vilken

hýtʒad n. l. hýkad

de‿ sa‿ led‿ hýtʒad sóm.
Man sade "litet vilket som"
(ɔ: man kunde använda mer
än ett uttryck) / da‿ va‿
sáma hýkad. Det
N. f. 71. / var detsamma vilken
sort det än gällde

Ramsele

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd]

Hugo Areskoug 1960

II. ssèken

(ɔ: det var samma kvalitet
på vårull och höstull) /
de~ va~ fàratál o~ nàgdatál,
hýtʒad de~ bár~ sɛ. Det
var fårtalg och oxtalg (man an-
vände vid ljusstöpning), vilket
det (en) råkade vara
M. f. 91. / man hade till hands.

Ramsein

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

III. vilken

bωda – ègʒa o – fìra o –
hýgʒad sóm både ekvirke
och furuvirke och vad annat
(virke) som helst.

m. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

vilken
pron.

hýtʃen

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

vilken

hú̜kkən pr.

hú̜kkəd n.

hú̜kka pl.

vilken;

hú̜kkən ė da? Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vilken

hýtjen

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

II

vilken III

hum‿ ha‿ tráts mä‿

víkan sóm hon har varit

i tråta med vem det vara

månde

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

(hocken vilken
pron.

hókad n.

vilken

hókad sóm "Vilket som",
det ena eller det andra, likgiltigt vilket

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vilken

hy¹ffen, m. och f., n.-ffed, pl. hy¹ffa, pron. interr., hvilken.

hy¹ffen som helst.

did e desa¹ma hy¹ffed ja far.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vilken
pron.

hώken

Numera vanl. víken

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

vilken

hýkad n.

hýkad sóm vilket som

K.f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vilken

hώken

(neutr.) hýked

Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

vilken

hy´k̲ed n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

vilken

hýʒʒad n.

hýʒʒad sóm vad det vara månde; jfr ex. u. frieri

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vilken

n. hocked

vilket

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

+ vill
adv.

vil̲

i förb. fa̲ra víl̲ = fara vilse

já̲, dœr e ènta sa mè̲ed a
fa̲ra víl̲ pω (på vägen dit
och dit)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

^{2}vil̲a n ^{2}vil̲or na villa s.

villa

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

× vill, adj.

villa, i uttr. lägga se te villa
= spara och bli förmögen

jfr komp. villare = duktigare.

di har lajt se te villa rätt bra
unner åren.

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

× villare

komp. vìL̲are

= duktigare, bättre

dó̲ e ja mò̲ed vìL̲are i
bé̲nad (reuml. vid hög och
klar luft)

1952 S. Åsum, Färs hd.

vi²l̠ara + villare

mera fö̃rnighammen, stø²rra

han̠ va i²n̠te vi̠lara än̠
en̠ ga²l̠ig̠

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

× villare
a.

komp. vil̲ara (positiv finnes ej)

duktigare. mera försigkommen; kvyare.

di som va l̲id vil̲ara di fḛ ga̰
a tỳd̲za

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ villast
a.

villast,

duktigast.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

× vi'llbåtting

vɛḻbáṯɛŋ pl. -a

invånare i Villands ? härad .

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

villovåga

vìḻaváj̱a

I uttr. på ˘ vìḻaváj̱a vìlse

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Tolånga

× villig

komp. vìl̲iare

= duktigare, bättre.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

+ villig

v$\overset{2}{\text{i}}$li, m. och f., n. -lit, pl. -lija, utvecklad, försigkommen. Komp. v$\overset{2}{\text{i}}$lijare, -jast.

Ja va sa v$\overset{2}{\text{i}}$li, sa ja tita $\overset{1}{\text{på}}$ nar Gol$\overset{1}{\text{i}}$n blyff halsh$\overset{1}{\text{ö}}$gen. M$\overset{2}{\text{i}}$na gr$\overset{2}{\text{i}}$sa e v$\overset{2}{\text{i}}$lijare än d$\overset{2}{\text{i}}$na.

№ 281. Färs hd

Vollsjö. Fs.

Per Larsson 1898.

× villig
a.

vìḻi

= försigkommen, duktig

sí̱n va mώ̱r sa vìḻi, sa kum
kωṉa ga hé̱n te staʃώ̱nen.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

villighet

^{2}vi̲li̲hè̲d, m., -en, pl. -or, -na, villighet; tjänstaktighet. Den ^{2}e̲ne ^{2}vi̲li̲hè̲den jor den ^{1}a̲ndre ^{1}få̲l, ordspr. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

villighet

vìḻhé̱d

tjä̃nst

jòṟa en vìḻhé̱d göra

en tjä̃nst

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

villkor

vilkǻr **Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h:d**
Hugo Areskoug 1960

I uttr. som: ǫ̀ta pa vilkǻr inte på några villkor.

di vila ǫ̀ta pa vilkǻr ta. De (ɔ: hästarna) ville inte på några villkor ta i gång vagnen.

N. f. 71.

villkor

vilkώ̱r, n.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

vilkór, -ad. villkor.

man de vìla ànta vígren po vilkór.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

villkor

vilkǻ̱r, – –́en

på‿dí̱ vilkǻ̱ren

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

vilkώ̱r   villkor s.

$\overset{2}{n̥}$ta pω ~

villkor

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

vilse

vìl̲se, adj. & adv. vilse.

han hade kom̲ed av vǽj̲en
a bled vìl̲se.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

I

1. vilse

adj.

vìlsa

lå̌ū fö̌rvirrad, som tappat konceptena

ja‿e‿r̲ént vìlsa.

K. f. 71

Sö̌vde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. vilse
adv.

'

vìlsa

ga - vìlsa gå vilse

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vilse

vìlsa

ja‿e‿vìlsa i‿dá̲na
jìj kan inte hålla reda på
veckodagarna;
ga‿vìlsa.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vilt
adv.

vilt

dä vàksta×) vílt. De växte vilt (om vissa bär)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

×) Kopps-form.

n. f. 71.

vilt
adv.

vilt

I uttr. ga‿ vílt lȍpa fritt omkring i markerna

han‿gik‿ vílt han sprang fritt omkring (om en katt; i motsats till band-hunden)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vilt
sb.

vilt

villebråd, det vilda i skog och mark.

dær‿ va‿ val‿ ìŋa o‿ skád på‿ vílt̄. Det fanns väl inge som skåt på det vilda.

K. 1.71.
Torde

Jfr u. och.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× vilt
adv.

vilt (långt i)
vilande

man lidjer vilt i kaklonsbäntjen.

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

+ vimsig

vìmsed

= „ej riktigt klok“.

genuìnt?

Nr 1585 Tolanga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

vin
s.

vi̱n, n.

ví̱n de tá̱ han.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

× vîna
s.

vì̲na, -an

utsidan av kinden.

L.H.

Västerstad, Färs hd.

+ vina
s.

vì̲na, -an

kind. spec. utsidan därav.

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

×vina
sb.

vìna, ̀-an f.

kind, kindens utsida

han ‿ fik pɑ ‿ vìnan
han fick en örfil.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×vina;

v̲ìna, - an s.

–̀ or, - na;

kinð;

hade de tá̲ð pu v̲ìnoina hade de fjáns;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× vina
s.

vina acc. 2

toka.

du e justamént en vina.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd
Carl Lindeblad 1878.

× vina;

vì̲na, -an s.
-̀or, -na;

kind;

hela vi̲nan blé̲k
svùlen

№ 2913 Björka, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

+ vina
s.

vì̱na , -an

(utsidan av) kinden.

han slǻ̱ mi på vì̱nan.

Anm. vìna iakttaget ännu 1941 hos yngre personer i S. Åsum.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

vina, = kind.

vì̱na, -an s.
-̀or, -na.
Röddinge sn, Färs hd,
Malmöh. l.

1586. Nils Bengtsson 1935.

vi̲nan + vina s.

kinden, örat

ve̠ fik̠ læ̆ɣa dom̠ pa̭
vi̲nan

vi fingo slå dom på örat

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

× vina

v$\overset{2}{\underline{i}}$na, f., -n, pl. -nor, -na, kind.

Ja ha san v$\underline{æ}$rk i m$\overset{2}{\underline{i}}$na v$\overset{2}{\underline{i}}$nor. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vì̱na. -an. -or. -orna. ⁺vina, kind.

hun kom i̱ed a la en plostorlá̱p på vì̱nan på me.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

+ vi̇na
s.

vìna -an -or -orna = slyna

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 10[illegible]
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$na n v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$nor na ˣvina s.

je̲ n$\underline{\text{om}}$ på $\overset{2}{\sim}$n

kind

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

vina, v.

^{2}vi̱na, impers., hvina (^{1}vi̱nor, ve̱n, öfriga tempora obrukl.).
de giff sa de ve̱n i̱ ^{1}hå̱red.
Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$na n   v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$nor na (mest i pl.) ˣvina s.

han̲ e̲ sv$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$len i̲ v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$norna

kind

№ 290.

Söfde   Färs hd.   H. Areskoug 1926

×vina

vì̱na; pl. –̀or, –̀orna sb.

kindens utsida

han‿fík̲e po‿vì̱norna

han fick på kinderna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vinbryggare

vinbrýggare, -en, -are, -arna,

ˣvinbryggare, vinfabrikant

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

vind

vey̠, -´ən s.

véy̠ən é̠ kól̠

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vind;

véy̠, –´en s.

véy̠en blé̠sa;

M 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vind;

vey el. véyɑ a.

vèya pl.

krãngd;

dẹ vạ hn véyɑ

mán;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vind

adj.

vɛŋ

vind, sned

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

vind

veʒ. ´-en (yngre veʒ). vind. blåst

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

vid

vig

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

vind

vinz l. vinzor, m. oh f. adj.
n. vinzt, pl. vinza, komp.
vinzare, -zast, 1) sned, skef.
skostenen e vinzor;
2) oresig. did e ed vinzt as
ti kar. Vollsjö. Fs.

Fränninge.
Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vind

viz, m., vi^{1}zen, pl. vi^{2}za,
-na, vind.

Slø^{2}zam e dar e^{2}nte van,
o slø^{2}zam e^{2}nte viz for mu^{2}lorna.
Den mu^{2}lan hun gar e^{2}nte
me å^{2}la vi^{2}za.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

stræ

vind;

vej, -én s.

véjen blésor;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vind
adj.

vɛŋ pl. -̀a

vind, skev

Nr 1585 Tolănga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

vind;

vẹy̠ el. vẹ́y̠a a.

dǝ vá̠ hn vẹ́y̠a
má̠n;

hn = vresig. „krångd".

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vind

adj.

viŋ

vresig ah tvār

viŋ o stiʒʒen vresig och snarstucken (rettig till lynnet)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

II Ár. vrg vind
adj:

årg o. vrg o. råh
arg och vresig och obehaglig

S. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1. vind
sb.

viŋ

I utr. for ‿ víŋ o. vág
för vind och våg

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. vind

víŋ

Intr. pro‿víŋ prå sned

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vind
adj.

viŋ

sned, sker

víŋ o. ʃ&v vind och sker

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

1. vind
sb.

viz̠, -´en

(blåst)

den genuina formen torde vara× viz̠.

víz̠en ènra. se vinden

ändrade riktning

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

2. vind
adj.

dɛ‿ bl̰e‿ vìŋa ɛ‿ kró̲pen
de bli skeva (sneda) i kroppen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vind,

vę́ŋ, -´ən s.

vę́ŋən ẹ́ kọ́ụl,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

II

vind
sb.

da - kóm ma
vízan det kom med vinden

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vind,

vej, -´en s.

ja har vád ùde i véjen,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vinda,

vèŋ̱a, -´or, va̱nt,

vùŋ̱ed;

han vá̱nt pǽŋ̱a

pu lo̱terí̯ed.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

vinda,

vèʒ̱a, -an s.

-òr, -na,

gamvinda,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vinda
vb.

vìŋa

viŋa - gárn vinda
garn på en garnvinda
K. J. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

²viŋa v

vinda s.

²spɷltniŋ pɷ ~

garnvinda

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

× vindbyggel

viŋbø̆ʒl, -en, -a

-ø-

Tvärvigg

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

× vindelägg
s.

vingelädj

-e ~~4~~/~~3~~

hinnägg, utan kalkskal.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

× vindespina

vi²ʒapìʒ, m., -ʒen, pl. -ʒa, -na, nystpinne. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣvindue s.

²viŋən lən pl.

[viŋən lən]

du fa̠r ga̠ o̠p o to̠²pa

²~lən

fönster

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

vi²ŋ̱ǝvǝ d ~ n ×vindue s.

de̱ gamlǝ sa̱ stu²ŋ̱ǝm ~.

fo͂nster

№ 289. FÅRS

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

veȝúh d ˣvindue s.

fönster

vyȝeve enl. medd. av Johanna Wihlborg.

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926

^{2}vĭzà, -d, -n ^{x}vindue s.

fönster

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

veggé̱ -n, veggé̱r, -na. vindsked.

bräda längs kanten av ett gavelröste.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

vindskid s.

vi²ŋʃè̠, -en, -r

brädskydd längs med en gavels övre kanter intill taket

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

vindsked

viŋʃé̠ ; pl. – ´r
(på husgavel)

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vindsked

vingske

vindsked

kallas bräderna längs takets gavlar.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

ˣvindue

$\overset{2}{\text{vęŋə}}$ best. f. sg. $\overset{2}{\text{vęŋəd}}$ pl. $\overset{2}{\text{vęŋədən}}$ S.

№ 287.

fönster

Långarod

FÄRS

H. Areskoug 1924.

Vindvagn

²vi̊ŋəvɑ̀gn, -ən, -a

stenvagn

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

ve$\overset{2}{\underset{\underline{3}}{\text{ŋ}}}$anad best. sg. ˣ vindue s.

№ 287. fönster

FÅRS

Frenninge H. Areskoug 1924.

× vindägg

vèyaègz, – èds.

–, – èn;

skållöst ägg;

hœ́nsan jör vèya-

ègz.

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× vindöga

b.f. vìj̱eved

fönstret.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

× vindöga
s.

vèga, -ed

fònster

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

vi²ʒlvad. ä vindöga

fänstret

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

vindöga

vìzaved best. sg.

fönstret

Ordet numera ej brukligt

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× vindöga

s.

vɛ̀ŋava, -ad. pl. =, -ena

fönster.

Nr 7900 Ilstorp **Färs hd**

I, **Ingers** 1930

+ vind^{1}öga

(vi^{2}ze, n., -d. pl. =, -r,
fö^{4}nster. Fö^{4}råldradt. Nu fä^{1}nstər.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vindöga

b.f. vɛ̀ŋ̲ú̲ed

fönster. föråldr.

1951. Fränninge, Färs hd̲

vindöga

vìzeva n.; pl. =

fönster.

Numera trol. helt ur bruk och ersatt av faínstor fönster

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vindöga ✓

vèŋ̱levh, -ld s.

fõnster,

à̱ta vèŋ̱levld,

№ 1587:1 Ramsåsa **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

× vindöga

vìg̲e, -ed, pl. =, -en

fönster. Föråldr.; nu fǽnstor

Nr 281 b. S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

× vindögskarm

²vinzeskàrm, m., -en, pl. -a, -na, försterkarm. Föråldradt. Nu ²fårstorkàrm. Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

*vineskãgg

v̀i̱naʃágẕ n.

kindskãgg, polisonger

-- v̀i̱naʃágẕ, som‿ dr‿
raga‿ áw kindskãgg,
s̃om de rakade av

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ vinet

vì̠ned . adj.: olynaktig. ostyrig

dære e nó̠n tø̠̀sor som e so vì̠neda.

Ana Hellstrand.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

-ägg
ˣvingale~~gene~~,

vèŋalégʒəne, - ld s.

användes som skällsord,

det rølia vèŋalégʒəne,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

×vingaleken

Den k$_a$rlen han e "VINGALEGEN" .

Den karlen är en tvärvigg, vresig.

Nr 8656 Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1970

vingabruten

a.

vingabröden

skadad i armar och ben.

Nr 8206, Långaröd, Färs **hd**
Alfred Lind 1938

vingbruten

vìŋ̲abrǿ̱den

även om väderkvarn med dåliga vingar.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

vinge
s.

vɛ̀ŋ̲a pl. vɛ̀ŋ̲a̰

Nr 4802. Brandstad, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

vinge

s.

vìŋe -en, vìŋa, -ana

ynge vìŋe etc.

(också om kvarnvingar).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

vinge;

vèj̠ə, -ən s.
-à, -na;
hèj̠nan har brèj̠ded
vèj̠ən;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vinge;

vèjl, - ln s.

— -à, - na;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vinge

v$\overset{2}{\text{i}}$ʒe. m. -n. pl. -ʒa. -na, vinge.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vinge

vìŋk, –̀en, –̀a, –̀ana

Jfr. kvarnvinge

… sájlan pω‿ vìŋana

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× vingelägg;

vèyəlǻgʒ, – ǻd s.

–, – ǻn;

skallöst ägg;

æ:

hø̀nan vèrpər vèyəl-ǻgʒ; – Ilstorp.

låneord ist. f. gör, jör.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣvingeve,

vèjhvh, -hd s. ǎ.

–, -hn,

fõnster,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

vingla

vìzla, =

hùsabónen hæzda. o.
vìzla strumpebanden
hångde och "singlade" (dingla-
de)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vingla

v$\overset{2}{i}$zla (-ar, -a, -ad, -a, -anes) intr., vingla.

$\overset{1}{\underline{\O}}$dzen v$\underline{a}$ n$\overset{2}{\underline{å}}$ra po sa d$\underline{i}$ v$\overset{2}{i}$zla. Vomsjö Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vi$\overset{2}{ŋ}$la ~ ~^{2}d vingla vb

vingla, vackla

№ 290.

S$\overset{2}{o}$fde Färs hd. H. Areskoug 1926.

+ vinglekar

vingle-kar

„med ostadig gång"

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

²vɩŋ̱sa, ²vɩŋ̱sar se + vingsa sig

befal̄la sig med

hu̱n ²vɩŋ̱sar se i̱nte

mæ̱ ¹ʃø̱̄rna

hon befal̄lar sig inte med korna.

Rätt översatt ?. vingsa sig betyder annars: göra undanflykter.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

+ vingstolar

pl. vɛŋstá̱la

ursäkter, undanflykter

de̱ ska dær ènte sa maŋa
vɛŋstá̱la tɛ.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

+ vinig

vì̱ned

tokig. galen; slynakkig.

e du vì̱ned, greḇa?

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

*vinig
adj:

vìnad.

flamsig, utan hållning och styrsel (om kvinnor)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× vinig

vìned

halsstarig

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

× vinig.

vìnad adj.

alltför uppspelt och yr, flamsig (om ish. flickor o. yngre kvinnor)
(en som "hòpa o strùtà").

K. f. 72 / flìnad o vìnad flamsig och hållningslös.

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vẹ̀ŋka, -ar, -a, -ad. vinka.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

vinka

vi²ŋka (-ar, -a, -ad, -a) intr., vinka.

Ja vi²ŋka po den da ro̱de
s̱i¹d i̱ den grø̱²ne ba̱¹den
o lø²m̱te ha̱²nam ranpæ¹ŋa.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vinka

vìŋtja -ar -a -ad

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

víŋƶʒa f. +vinka
sb.

hållningslös (mest yngre) kvinna, flamsa, yrhätta

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vinka på

viŋka på^{1} (-ar, -a, -ad, -a)
eg. vinka på; förvänta^{4}, tänka^{4} på.

bāra^{2} ja kọmor hẹn^{1}, så behọvor^{1} i̱ ẹnte^{2} viŋka^{1} på^{1} ad ja kọmor ijin.

№ 281. Färs hd

Frännin^{4}ge. Fs.

Per Larsson 1898.

vinkel

¹viŋkkəl, m., -ln, pl. ¹viŋkkla, -ra, vinkel.

¹grụben han gạr i ¹viŋkkəl.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vinna

v$\overset{2}{\text{i}}$ʒa (v$\overset{1}{\text{i}}$ʒor, vant, pl. och konj. v$\overset{2}{\text{ø}}$ʒe, v$\overset{2}{\text{ø}}$ʒed, v$\overset{2}{\text{ø}}$ʒen) tr., vinna.

De jor $\overset{2}{\text{i}}$ʒent$\overset{1}{\text{i}}$ʒ en pros$\overset{1}{\text{e}}$sar, b$\overset{2}{\text{å}}$ra en v$\overset{2}{\text{i}}$ʒor.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vinna;

vèja, –ó, va̲nt, μ.

vùze vuzad;

han har a̲lri
vùzed nùgad,
for;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vinna
v.

vìg̱a. va̱nt pl. vòg̱e,
vòg̱ed.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

vinna

Sup.

vòʒad

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vinna;

vèʒ̱a, -́or, va̱nt,

pl. vùʒ̱e, vùʒ̱ed;

dar vá̱nt ja dè;

№ 1587:1 Ramsåsa, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

vi$\overset{2}{\text{ŋ}}$a vant vo$\overset{2}{\text{ŋ}}$ad Vinna vb

(vi$\overset{2}{\text{ŋ}}$a)

víŋor

(víŋor)

vinna

№ 290.

S$\overset{2}{\text{o}}$fde Färs hd. H. Areskoug 1926.

inf.	pret.	pret. part.	v.
veŋa	—	våŋed	vinna

pres.
veŋer

№ 287.

vinna

FÅRS

Östraby

H. Areskoug 1924.

²viŋa vant ²vɔŋld vinna v.

viŋor

vinna

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

vinna

Sup.

vὼz̲ed

ja har – vὼzed fo̲r.

Jag har vun̄it (i kortspel) förr.

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vinna v.

vĭ²ŋà, van̠t, vŏ²ŋèd

vinna

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

vinter

víntör ; ´-n l. ´-an

om ⌣ víntorn

K. 4. 71

dä ⌣ kone ⌣ ga̭ ⌣ u̲de for ⌣
víntoran ós̲a de kunde
gå ute för vintern (under vin-
tern) också (ds.)

Sivde. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

vinter

víntor, ´ -an, vìntra,

vìntrana

po‿víntoran

de‿fry̰sor‿tı‿ís po‿

víntoran

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

vinter

víntor, ´– en

mast_ hèla víntoren

nära nog hela vintern

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

vinter

víntor
R.f.72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

v$\overset{1}{\text{i}}$n̲tər, v$\overset{2}{\text{i}}$n̲trana vinter

vintər

di jig̲a $\overset{2}{\text{u}}$̲də om̲ v$\overset{2}{\text{i}}$n̲trana

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

II   vinter

vìslor da va- vi̲da
om- víntoren vesslor de
voro vitá om vintern

m. 4.71

da slàpte kre̲gen på-
víntoren de slâppte ut
kreaturen på vintern (se
u. slàppa).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vinter

^{1}vin̲tor, m., -en, pl. ^{2}vin̲tra, -ra, vinter.

i̲ ^{1}vin̲to̲r̲s, förra vintern l. under denna vinter.

Tollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vinter

víntor, ´ – an

kló̲voren

dan̲ skola – en – ha

for – víntoren klóvern

den skulle ha man ha fåi

vintern

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

vinter

víntor, ´– -en, vìntra
m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

vinterkväll

vìntorkvǽl̲ pl. -a

om vìntorkvǽl̲a so kam̲ han íz̲
te vos̲

Nr 4456 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1930

vintermössa

vèntormús̱a, -an

(Velins ups- lån)

en kan sná̱rt lèg̱ga ò̱vorróḵan
a vèntormús̱an

1951. 4151. S. Åsum, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vintervete

vìntorvé̱da

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i vintras;

i véṉtors adv.

han dǿ̱ i véṉtors;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vipa

s.

vì̱va -an -or -orna.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

vipa

vi̠^{2}ba, f., -n, pl. -bor, -na, vipa. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

$\overset{2}{\mathrm{v}}$i̱va n $\overset{2}{\mathrm{v}}$i̱vor na

vipa s.

vipa

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926

vipa
sb.

vìvta f.; pl. -or

(fågeln)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

vipa
s.

vı̠̀ba -ar, -or, -orna

en vı̠̀ba har ja ı̀k̠a sı́t̠ ɛnǿ̠.

4456. Västerstad. Färs hd.
J. Ingers 1963 13/3.

vipa

vìbfa, –`an; pl. –`or f.

nú ę ‿ vìban kòmen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2
vivan

~~nypoor~~ s.
× vipen

nypon

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

+ vipentorn

vi̱²bln̠tø̱̀rn, n., – ed. utan pl., kollekt., vild törnros: rosa.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

× vippa
v.

vùpa -ar -a -ad

svepa. vira

vupa óm

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I.Ingers 1951.

+ vippa
v.

vèpa, -̀ar, -̀a, -̀að;

svepa;

di hade vel̲ nú̲ð
o vèpa eð i̲;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× vippa
v.

vìpá -ar -a -ad

svepa. omvira.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

vippa
vb.

vìpa, =

svepa ngt. kring ett föremål.

vipa óm svepa óm;

di vipa gárnad, pó de svepte garnet på (ɔ: vār-bommen). K. f. 72.

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

vippa
vb.

--- an‿rúl, som‿di‿ skola‿ vìpa týad×‿ óm

en rulle, som de skulle svepa tyget kring.

K. f. 72.

×) Repr. på form
J-s

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vippa

v$\overset{2}{u}$pa (v$\overset{2}{u}$par, -a, -ad, -ad, -a) ~~intr.~~ Tr., vira, linda, svepa.

Förek. mest i sammansät̄ningar ss. vupa $\underline{i}h\overset{1}{\underline{u}}b$, linda ihop, vupa $\overset{1}{a}$m, vira om, vupa $\overset{1}{a}$p, upplinda.

Åsum.

Färs hd

Färs

Per Larsson 1898.

№ 281.

v$\overset{2}{\text{i}}$pa   ~ $\overset{2}{\sim}$d   ˣvippa v.

$\overset{\bar{2}}{\sim}$r

di̠ ~ om̠ r$\overset{2}{\text{o}}$mpan
pω ba̠rned

svepa

№ 289.   FÅRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

× vippa

vb.

vipa ‿ óm, =

svepa om

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ vippa

vèp̱a, -ˋar, -ˋa, -ˋad.

svepa;

so vèp̱a di ed

i hn̄ låse;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

v^{2}ipə d ~ n Vippa s.

dær e lo^{2}ʒa ~ po kúllən

2 ær

ak

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

× vippa om

vipa $\overset{1}{\text{å}}\underline{\text{m}}$ (-ar, -a, -ad, $\overset{1}{\text{a}}\underline{\text{m}}$vipad l. vipad $\overset{1}{\text{å}}\underline{\text{m}}$, -a) tr., svepa om.

J$\underline{\text{i}}$ me en l$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$dniŋ ti vipa $\overset{1}{\text{å}}\underline{\text{m}}$ k$\overset{1}{\text{å}}$pen.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

^{2}lina

× vippa om

vipa $\overset{1}{\text{å}}$m (-ar, -a, -ad, $\overset{1}{\text{a}}$mvipad l. vipad $\overset{1}{\text{å}}$m, -a) tr., svepa om, vira om.

aw ded far en ta o vipa $\overset{1}{\text{a}}$m $\overset{2}{\text{v}}$isaren.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× vippe

v$\overset{2}{\text{i}}$pe, n., -d, pl. = , -n,
ax (om hafre).
h$\overset{2}{\text{å}}$vren ha gad i v$\overset{2}{\text{i}}$pe så
sent i ax. Fr$\overset{4}{\text{ä}}$nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vippe

vìpa n.; pl. =

ax, i sht havreax

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vip(e)rede

vi̠²berìgde, m., -n, pl. -da, -na, viprede, - bo. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vipunge

vi̱²blòŋe, m., -n, pl. -ŋa, -na, vipuŋe. Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

vipägg

vi̠bæ̀dz, n., -ed, pl. =, -en, vipägg. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vìpagg

vìbä́g

M. f. 75

-äg : nyare för -ädʒ.

J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

²
vira   ~   ~²d   vira vb
ī
~r

~ om

linda om.
svepa om

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

vira
vb.

vìra

dén vìrar ‿ di om‿
nώsan

(genuint?)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vira
vb.

vìr̲a

... tr‿ o‿ vìr̲ad ‿ på

till att vira det på

N. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

virka

vìrʒʒka , = , ⁻̀ ad

(om handarbete)

Pres. ⁻̀ ar

Åv. vìrka etc.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×virke

vìrʒʒad best. sg. sb.

vìrkning, vìrkningsarbete

dɛta ‿ hær ‿ ró̱lja vìrʒʒad
dɛta hā̀r otā̃cka vìrknings-
arbetet

K. 6. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

virke

²vir̲ke, n., -d, utan pl., virke, trävirke. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

virkning

vìrkniŋ

so ‿ forsómar ‿ ja min ‿
vìrkniŋ så försummar
jag min virkning

K. f. 7 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

virknål

vìrkenál, ˋ — ˊen

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣvirra
vb.

vìra, =

I uttr.: vìra på håd skaka på huvudet (väl avböjande)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

virvel

vìrvel

virvel i hårlaget (på svin)

(genuin form ?)

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

+ virvel

vòr̲el, -ln.

en enkel dörr-regel, bestående av en träbit, som är vridbar omkring en spik. Förekommer mest å uthus-dörrar.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

virvel

v$\overset{2}{\underline{o}}$rel, m., -len, pl. v$\overset{2}{\underline{o}}$rla, -rna, hvirfvel, hårhvirfvel i hvirfvel liggande hår på ~~vissa djur, ss.~~ hästar och svin.

gr$\overset{1}{\underline{i}}$sen hæ v$\overset{2}{\underline{o}}$rel o F$\overset{1}{\underline{i}}$lija pl$\overset{2}{æ}$ja ble br$\underline{æ}$. vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

v$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$rel en   v$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$rla na   × virvel s.

e̲n ~ 2̲ n$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ken

vårvel

№ 290.

Söfde   Färs hd.   H. Areskoug 1926.

vi̇s
s.

vi̲̇s, ˊ-ad

såˀtt, vi̇s

på hi̲ˊnt vi̲ˊsad

Nr 4489 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

vis
s.

vi̲s, n.

de ble nǿ̲rkú̲ad li̲d pæ só̲ ví̲s.

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

vis ed   vis s.

2
po gamaldas ~

№ 289.   vis
FÄRS

Sövde   H. Areskoug 1925.

vis, -ed

vis
sb.

pa så vís (på så sätt)
ha vi ed bra / ska ne
sta o slàmsa pa dí
vísed? Skall ni stå och
prata och sladdra på det vi-
set? / pa gàmaldás vis på
förr brukligt sätt

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vis
sb.

vis, -ad

(sätt)

pω‿dé vísad (jaså, det är) på det viset / han‿kräŋa‿sω‿väl

K. J. 71 / pω‿nωd‿vis han skriker väl på något sätt (han har väl en låte, han som andra fåglar). Om uggle-hannen.

Lärde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vis
s.

vi̱s, ˊed

nú̱ ha di maʃí̱n te a
jø̱ra glø̀ṯa mǽ̱, men de gæ̰
bǽst pa de gàmla ví̱sed .

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

vis

s.

vi̠s, ˈ-ad

pɑ é̠t ví̠s.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

v$\underline{i}$s ld   vis s.

ha$\underline{n}$ ko$\underline{m}$ $\underline{r}$i$\overset{2}{a}$nes pω nω$\underline{d}$

$\overset{2}{a}$$\underline{n}$ed v$\underline{i}$s

vis, sātt

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

vis
s.

vi̱s, n.

vis, sätt

pæ nó̱d ví̱s

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

II

vis
sb.

tól tóm pa‿ várt
vis tolv tum på båda hållen
M. f. 78

pa‿ hínt vísed på det
andra viset
M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vìs
sb.

vi̱s, -´ed, =

(sätt)

han ‿ ská̱r brǿ̱d på ‿ bèga ví̱s han skar brö-de̱t på båda sätten.

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vi̲s

sb.

vi̲s, ¹ad

(sȁū)

pa‿at‿à̲nad vi̲s på
eu annat vis / pa‿flèra vi̲s
på flera sȁu. / pa‿é̲t‿ví̲s
på e̲u sȁu (ɔ: men
K.j.72 kanske inte på ett
annat).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskog 1958-59

vr̀s
s.

vrs
sàu

pau ét vŕs prº ett sàu

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

vi's
s.

best. f. ví̲sad , n.

sätt, vis

sæ bòrjar man pa de̲tahǽ̲r
ví̲sad

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

vì̠sa
vì̠sa, -an, -or, -orna, vì̠sa.

dær har va̠d en vi̠sa om na. en mø̠̀ad grá̠n vi̠sa. (nâml. om flickan som trâ̠mpa po brø̠ad).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

vì̱sa. -ar. vì̱ste. vi̱st. visa.
v.

--- nè̱sta góʒ han kom̱ a
vì̱ste se. (Per Fyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

vìsa

sb.

vìsa f.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

m. f. 71.

x

visa

v.

vì̱sa -ar -a -ad

vi̱sa pantó̱flor: avtaga groddkroppar å potatis om vårarna.

1006 Vomb. Färs hd. S. Ingers 1945.

visa
vb.

vìsa

dán tor‿ana ja‿ìn̥ta vìsa Den vågar man ju inte visa.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi²sa ~ ~²d ˣ visa vb

~²r

befria potatis från utlöpare

№ 290.

Rö²ddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

²vi̲sa ²vi̲ste vi̲st visa v.
¹vi̲sor

ha̲n ²hi̲te ve̲l ¹vaịen
so̲m ja̲ ²vi̲ste

visa

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

visa

²visa (¹visor, pl. ²visa, ²viste, vist, vist, vis, pl. ²visten) tr., ¹) visa.

hun ²viste me ²åle ²räffsorna.

³) (Var va¹gedli o vis me vä¹jen. jindenäten. du ha bløa vistapa (Vousjö. Fs. lit hant du ska sy.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

$\overset{2}{\text{visa}}$ $\overset{2}{\text{viste}}$ vist visa v.
$\overset{1}{\text{visor}}$

ja e blez $\overset{2}{\text{lila}}$ $\overset{2}{\text{skole}}$ ja
vist en

№ 289. **FÅRS**

visa

Sövde H. Areskoug 1925.

× visaretroll

^{2}vi̲saretrò̲l, n., -ed, pl. =, -en, visaretroll, troll i betydelsen strunt, skräp, använt som ett skämtsamt epitet om en prvisare.

^{2}vi̲saretrò̲led gå̲r ^{2}ä̲nte, me̲n ^{2}blå̲kan ha̲n e så ^{2}gå̲lan te o gå̲.

^{4}Fränninge Fs.

№ 281

Färs hd

Per Larsson 1898.

visbok

vì̱sebȧ̱g, -en. vì̱sebø̱jor, -orna.

visbok. såväl tryckt som handskriven.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1016.

vì̲se. -en. vì̲sa. -ana. ˣvise,

groddknopp å potatis.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

× vise,

vì̠sl, -ln s.

-a, -na;

grodd på potatis;

da̠r har bòjad o blé̠
vì̠sa pu pantōflorna;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

v$\overset{2}{i}$̱sał na pl. vise s.

de sk$\overset{2}{ǫ}$̱ler l$\overset{2}{i}$ga pǫ
kåotad te dæ̱r slǫ̱ u̱d
v$\overset{2}{i}$̱sał

visał (på potates
gål o.d.)

№ 289. **FÅRS**

S. Asund Hugo Areskoug 1925.

x vise;

vì̱sk, -kn s.
-à, -na;

grodd på potatis;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣ

vise;

vìsh, -hn s.

-à, -na;

grodd på potatis;

dar har slád lòga vìsa;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

*vrîse
sb.

vrìsa pl.

maltgroddar, potatisgroddár

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K f. 71

ˣvise;

vìʒə, el. vi̇sə,
– ̀ ən s.
– ̀ a – ̇ na;
grodd av potatis;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

×vie

v̲ìs/e, -an, -a, -ana

grodd (t.ex. på potatis)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

*vise

viske m.; pl. -a sb.

grodd på korn, som mältas, eller på potatisar, som börja att gro

K. s. 72.

Jfr grodd och 2. *ål.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× vise

²vi̲se, m., -n, pl. -sa, -na, grodd, på potatis, säd etc.

Fränninge, Vollsjö.

¹Kø̲rned la̲ ²åw̲an po i̲ ti̲ da̲, o da̲ va ²lån̲a ²vi̲sa po'd, når vi̲ a̲rde'd ¹nø̲r.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

²vi̲ske, ²vi̲sen, ²vi̲sana +vise

grodd

¹kå̲rned skọ̊le ba̲ra ha ¹rø̲dar

å ¹e̲nte ²vi̲sa

(nämligen då det skulle bli matt)

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

vise

vìska, ˋen

bidrottning

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vise

vìske, ̀-an

bidrotning

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

× vise

v$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$se, m., -n, pl. -sa, -na,
vise i en bikupa.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ visestass

²vi̱sestàs, m.; -s̱en, pl. -s̱a, -na, brudfölje, som på
bröllopstàssa
den näst efter bröllopsdagen infallande söndagen tågar till kyrkan, såsom bruket fordom var i Färs härad.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

visitation

vìstaɧɷ̱́n, -en

(biskops- el. prost-visitation).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

viska;

vèga, – an s.

– –̀or, – na;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

viska
s.

²viſa, f., -n, pl. -ſor, -na,
viska.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

viska
v.

vi²ſa (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n., -a) tr., hviska.

han̲ vi²ſa 'nam̲ i̲ ø̲²rad.

de su̲²de dør o vi²ſa i̲ krø̲²gana.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vèʒa, -an, -or, -orna, vicka.
s.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

viska
sb.

vìʒa f.

t. ex. halmviska

en – vìʒa me hálm

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958-59.

II

viska
sb.

vìska, ˋor f.

halm- l. höviska

... dá tó‿ di atɩ par‿

viskor‿ sǽ

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

viska
sb.

vìʃa f. i pl. -̀or
bunt o. d.
en ‿ viʃa ‿ sǽ en bunt
sád

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

² vi̲sele　　　× vislig　adj:

hon̲ ble̲ ~ ijín̲

klok, förståndig

№ 289.　**FÅRS**

S. Åsum　Hugo Areskoug 1925.

visp

vis̲p ´-er, `-a, ˈ-ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

visp

vis̱p, m., v$\overset{1}{\text{i}}$s̱pen, pl. v$\overset{2}{\text{i}}$s̱pa, -na, visp.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vispa

v$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$spa, f., -n, pl. -por, -na, vespa.

"k$\overset{2}{\text{u}}$ne d$\underline{\text{u}}$ $\overset{2}{\text{i}}\underline{\text{n}}$te l$\underline{\text{a}}$ bl$\overset{1}{\underline{\text{e}}}$ n$\overset{2}{\text{ö}}$na f$\underline{\text{o}}$rb$\overset{1}{\text{a}}\underline{\text{n}}$ade v$\overset{2}{\text{e}}\underline{\text{s}}por, m\overset{1}{\underline{\text{o}}}wor, s\underline{\text{a}}$ kan en $\overset{2}{\text{i}}\underline{\text{n}}$te $\overset{2}{\text{o}}\underline{\text{n}}$ras po od $\overset{2}{\underline{\text{i}}}$va vi$\overset{2}{\underline{\text{l}}}$e h$\underline{\text{a}}$ et gat $\overset{2}{\text{a}}\underline{\text{b}}$le", s$\underline{\text{a}}$ Fr$\overset{2}{\text{e}}\underline{\text{n}}$strum.

№ 281 Färs hd

Fr$\overset{1}{\text{ä}}$nninge. F.

Per Larsson 1898.

v$\overset{2}{i}$spà, -n, -or^2 vispa

geting

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×1. vispa

vìspa; pl. -òr sb f.

ett slags mindre geting

(jfr d. o.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. vispa
vb.

vìspa, =

(vìspa med en vìsp)

de. skola. vispas i óp

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vispa
(visping)

vispa el. visping
geting

Färs
Nr 8656 Västerstad . ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

× vispe-bo
sb.

vìspabǻ̱ n.

getingbo, bo för mindre getingar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vis~~p~~böle

²ve̊s̱pɐbø̱̀lɐ, n., -d, pl. =, -n,
vespbo.

dær va̱ et ²ve̊s̱pɐbø̱̀lɐ i̱ ²svå̱tæn.

Fränninge. F.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

× vispiŋ

vɛ̀spɛŋ -ɛn -a -ana

getiŋ

dæn kɷm̱ en vɛ̀spɛŋ ɛ́ŋ̱ i mɷ́ʒ̱en

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

^{2}vespeŋ en ^{2}~a na ^{x}Vespring s.

geting

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

× visping;

vè̲speŋ, -en s.
-̀a, -na;

geting;

dar va en vè̲speŋ
o ståk̲ nam̲ i j̀jad,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× visping;

vèspeŋ, -en s.

-̀a, -na;

geting;

har flyjor vèspeŋa

ŋ;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× visping;

vèspeŋ, -en s.

-a, -na;

geting;

ja blé stuken øu
en vèspeŋ; Ilstorp.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1925

²vispeŋ len ~²a na ˣvęsping s.

geting

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

× vìsping

vìspiŋ ; pl. –̀–a m. sb.

mindre geting

K.f. 99

Jfr geting

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

viss
adj.

vist n.

de – e víst o sánt det är visst och sant (bedyrande uttryck)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

1. viss
adj.

vis

kvick och livlig

vís o. kvík livlig och kvick

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. viss
pron.

vis̱

nɑn‿ vís̱ pærsɑ̱́n

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× viss

a ~

viss

pigg och livlig

Han e så viss

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

vissa

pron.

vìs̱a

vìs̱a tì̱dor på‿á̱red.

Vissa tider på året.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

vissen

adj.

vìs̱en, neutr. vìs̱ed

1.5-5 1947. Nr 4802 Brandstad, Färs hd

vissen

vè̱sen

i bet. slö, lat.

Nr 3321 Fränninge. Färs hd

Anton Johansson 1938

vissen

vèsen

Äv. slö, utan fart o. kläm.

vèsen o. vàlen

slö och slapp till humöret

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

visserligen
adv.

vìs̲orlien

vìs̲orlien sì̲a di á̲lti̲d ---

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

vissla vb

v²i̊s̱là, —, -d

vissla

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

vissla vb

v²isla ~ ~²d
~²r

vìs̠la, ~̀a, ~̀ad

vissla

Sövde

№ 290.

Söfde

Fars hd. H. Areskoug 1926.

vissla

võssla
-φ-
vissla

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

wislepipa
s.

vösslepiba

-0-

visselpipa, som gjordes av en pilekvist, då barken var löft.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

vissna

visna ‿ né̱r, =

vissna ner

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vissst

vesst

s. 89

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

visst
adv.

vɛs̠t

v́ɛs̠t vá de.

ja̠, vɛs̠t va de dé̠.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

visst
adv.

vɛs̲t

vɛ́s̲t dɛ̲́d

1949. Nr 4802. Brandstad, Färs hd

visst
adv.

vɛs̱t

vɛ́s̱t va de dé̱d

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

vist

visst adv.

2
da va vist e torhøst

№ 289. FÅRS

vist

2
Sövde

H. Areskoug 1925.

visst
adv.

vıst

nog

ja‿tró̲r‿ad vıst jaj
tror det visst, jaj tror
nog det

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

visst

vist

adv.

nog, fö̀rmodligen, sǟkert; för-visso

dí gór‿dı víst ì̥nte
det gö̀r de visst (fȫrvisso) inte.

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

visst

vist

víst dé! Jo, förvisso.

(Säkert är det så).

K. 4. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×vìsten
adj.

vìsten
med sprucken hud, narig
i huden

SK. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vit adj.

vid vídor

vit

vi²da en vídor hest

vit

№ 289. FÅRS

Hugo Areskoug 1925.

vi̱d, viṯ eller veṯ, vì̱da, v., v̱i̱ṯ.

frù̱entím̱morna va mé̱rendé̱ls
klèḏa i vì̱da æ̱̀rmor a rǫ̱̀a kjò̱rtla.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

vit

adj.

vi̲d el. ví̲dor, n. vi̲t

pl. vì̲da; vì̲dare, vì̲dast.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

vit

vid; vit; -a

spràglad o. fòvrad i. grót o. vít spräcklig och brokig i grått och vitt (om färgen på en gås). K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vit;

vi̠ð a.

ve̠t n.

vì̠ða pl.

de vì̠ða fjø̀rneð;

№ 1587:1 Ramsåsa, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

vit

vi̲d el. ví̲dor, n. vit̲

pl. vì̲da

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898

vit
a.

vì̱d pl. –̀a

vì̱da få̱̀gor

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

vit II.
a.

best. f. pl. di vì̲da = snöflingorna

de va et brá̲ arbǽj̲ a há̲,
nær di vì̲da va u̲da æ drǿ̲

sagt om slagtröskning vid vintertid, att arbete som kunde hålla en varm.

7051. Tolånga, Färs hd. S. Ingers 1963.

vit

v$\underline{i}$d l. v$\overset{1}{\underline{i}}$dor, m. och f., n. vi$\underline{t}$, pl. v$\overset{2}{\underline{i}}$da hvit. kompar. v$\overset{2}{\underline{i}}$dare, v$\overset{2}{\underline{i}}$dast.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

vit:

da̱ spra̱nt la̱ŕs me en
láẕor vi̱dor róḵ a en mà̱larepóṯa

O. N.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947.

vit
a.

vi̠d

han hade tvœ̠́ vì̠da hèsta

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

vi̲d
vi̲t
²vi̲da

vit adj:

han̲ ha̲ vi̲d ²mas̲a

№ 289.

FÅRS

mossa

Sövde

H. Areskoug 1925.

vit

ví̲dfor ; pl. ∸a

ví̲dor san̲1) vit sand.

K. f. 71

1) Rsprs-påverkad form

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

vit

en ‿ ví̱dor hàj̱na

en vìt hõna

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vit

vi̱d, vi̱t̠, ̀-a

so‿jora‿hum‿brùna‿ édʒ o‿ so‿ vìda‿édʒ.

Så värpte hon bruna ägg och så vita ägg. / de‿ va‿ prìnzlada me‿ vít̠.

K. J. 71.
Sörde

De voro utsirade med vitt (om lertallrikar).

Färs hd.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vit

vi̲d ; vit̲ ; –̀a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vite

vì̲de, n. oböjl.

förek. i uttr. ga vì̲de, att på våren syna byns gärdsgårdar, för att utröna om de voro i godt skick till den 1 maj, då fåren utsläpptes på bete.

màn̲ana jig̲a vì̲de ìg̲an den farste mǽj̲. Öved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

vite

²vi̠de, n., oböjl., förek. i uttr. gå̠ ²vi̠de, att på våren syna byns gårdsgårdar, för att utröna om de voro i godt skick till den 1 maj, då fåren utsläpptes på bete. Öved. Fs. (²månana ²jiŋe ²vi̠de ²iŋan den ¹fa̠rste maj.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

vitetisdag

ve̱dhtí̱sta, f., -n, pl. -tor, -na, benämning på tisdagen i påskveckan.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vitetisdag

vèda tísta

(vid motsats-betoning, t. ex. vid uppräkning av dagarna i påskveckan, dvs. veckan före påsksöndagen).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*viteved

vèdavé

veden mellan barken och kärnveden

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×viteved

vì̱deve̱

ytved, veden mellan barken och kärnveden

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

v²ĕ̲davè̲, -en ×vitved

veden mellan barken och kärnan i en trädstam

FÅRS

№ 285. Lövestad

H. Hallqvist 1924.

vitkål

vídkål

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vitkål

vídkål

M. J. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

vitkål

^{1}vi̠ka̠l, m., -ka, utan pl., hvitkål. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

ˣvitlock

vidlog

blomsternamn. Jfr. ˣblålock.

Frenninge. Färs hd
Judit Olsson

×vitlåk
sb.

vidlóg koll.

vitsippor
M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× vitlåk
sb.

vidlóg koll.

vitsippor

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vitlök

vi̲¹dlø̲gʒ, m., -en, hvitlök, 1/ utan pl., kollektivt, 2/ med pl. -a, -na. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vitlök

vìdeløgz

Krossad vitlök lades i mjölk, och denna blandning användes att smörja på hudutslag, sårnader på kornas spenar m. m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vitlåk

vidlōg

vitlōk

Nr 8656 Västerstad Färs h'd

Gunnar Persson 1965

vitmålad

vḭdmá̠lad; n. =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vḭdpívo̱r

vitpeppar s.

vitpeppar

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

vitsippa

v̰idsíp̱or pl.

Förefaller att vara rspr-ord.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

vitsippa

vidsípa n vidsípor na S.

2 2 2 2
glutana hade vared ude i
1 2
skågen ọ plokad vidsípor

№ 289. vitsippa
FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

vitt
adv.

viṯ

med vitaktigt sken

I uttr. ȝrna‿ víṯ lysa

vitt.

da‿ skola‿ borja‿ o‿ ȝrna‿ lid‿ víṯ z‿ àṉan

(se u. skina).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vitta
v.

vìta -a -ad

vitkalka, vitlimma

àja, vìta sá di álti.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

vittra

vè̠dra ˬ se

Enl. uppg. = 'bli· lằttare att
ha att ²göra med'

han ˬ vè̠dra ˬ se

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× vitved
s.

vèdavǽj

den vita veden i trä till åtskillnad från kärnan.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

vitögd

vi̱^{1}dyjjad l. -or, m. och f., n. -jad, pl. -jade, utan komp., hvitögd.

hæ va̱ en sa̱ls pantå^{1}flor fo̱r, som di̱ kå^{2}la̱ for di̱ vi̱^{1}dyjjade.

Mæ^{1}ren hum va̱ vi̱^{1}dyjjad o did bli^{2}ze fy^{1}glen me.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

viv
sb.

viv n.

et vív "en par" (i bondtolva)

K. f. 72
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

viv
sb.

viv n.

et‿ vív "ett par" (i bondtolva).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vom lin

vom s.

våmm

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

vom b.

vom len – –

våm, kreaturmage

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Vombling

vòmleŋ. -en. -a. -ana.

+Vombling, invånare i Vomb eller person som härstammar från Vomb.

vi hade en pia som va vòmleŋ, ana vóm kàla vi na.

Öved.

Nr 7899.

S. Ingers 1930.

Frs hd.

×vombling

vòm̲leŋ, -en, -a, -ana.

indigenatsnamn. ×Vombling

= invånare i Vomb eller person

ifrån Vomb.

Detsamma som vòm̲seŋ.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

+ vomsing

vòmsing, -en, -a, -ana, indigenatinamn. + Vomsing, invånare i Vomb eller person ifrån Vomb; detsamma som vòmbing.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

× vorel;

vòrel, – ln s.

trãvred på

dõrr;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vraka s.

vRăgà, -n, -oR

Taktäckningsredskap (för halmtak)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

×vraka s.

vrà̲ga, -n

en rad sädeskärvar i loggolvet.

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

vrakeka

vra̲g$\underline{\overset{1}{e}}$dza, f., -n, pl. -dzor, -na, vrakeka, storbåt som användes vid vrakfiske då båten följer efter de på hafsströmmen drifvande sill-garnen. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× vrana
s.

vràna

dålig person, fyllbult.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

ˣ vrana v.

vr̥ă̲nà, -n, -or̥;
vr̥ă̲nà, —, -d

fyllbūlt;
sūpa omåttligt
bòi stå på 2 leppar.

gà o vr̥ă̲nà

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

*vrana
sb.

vràna

drinkare, fyllebult

de‿ va‿ en‿ àkta vràna
det var en veritabel suput

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoog 1957-58.

vras, n., vråsed, 1/ utan pl. vras
slarf. di gar po vras; 2/ slöseri;
3/ tungt arbete, slit, släp. en
viste ente aw ådan vras; 4/ med
pl. =, vråsen, a/ vårdslös person
b, slösare, 3/ person som förrätter
tungt, simpelt arbete. Vi va
nåna vras påklit. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vr$\overset{2}{\underline{\text{å}}}sa, vr\overset{2}{\underline{\text{å}}}$sar   + vrasa

slõsa

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

+ vrasa
v.

vràsa -a -ad

slósa.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

*vrasa
vb.

vrà̲ſa, =

Pres. ˋ-ar

ódsla, slåsa, låta förfaras
(t. ex. om livsmedel)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×vrasa;

vrå̠̀sa, –̀ar, –̀a, –̀ad v.

slarva, slõsa;

han vrå̠̀sar mì̠ed.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vrasa

vr$\overset{2}{\underline{å}}$sa (-ar, -a, -ad, -ad. blott i n., -a) intr., slösa.

han vr$\overset{2}{\underline{å}}$sa sa l$\overset{2}{æ}$ŋe, ti han blø $\overset{1}{\underline{u}}$dfati.

Åsum. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×vrasa.

vrà̲sa, -̀ar, -̀a, -̀ad.

slōsa, slarva.

hu̲m vrà̲sar fa̲rlet.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

×vrasa
vb.

vrà̲sa, =

Pres. ̀-ar

ödsla, slösa, misshushålla

K. f. 72.

(Jfr ×svåva ds).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*vrasa
vb.

vràsa, =

ödsla, vara slösaktig (t. ex. med mat)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vrasa b̲o̲r̲t̲

vra̲sa bå^{1}r̲t (-ar, -a, -ad, bå^{1}r̲tvrà̲sad, -a) tr., förstö^{2}ra, förspilla, genom ovarsamhet förstö^{2}ra.

han vra̲sa bå^{1}r̲t he̲^{2}la for̲må^{1}̲gen̲hèden. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×vrasig
adj.

vràsi

slösaktig, som ödslar med t.ex. mat o. dryck, med foder åt kreaturen o.d.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣ vrase;

vrà̱sk, -en s.

–̀a, -na;

slarver, slösare;

han é̱ en rà̱kti vràsk.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× vraset

a.

vrased [vrà̲sed]

slösaktig, oaktsam, oförsiktig

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

× vrebbet, a.

vribbed

arg

han e vribbed i da.

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

vred;

vre̱, ´– ads.

–, –na;

dar é̱ et vré̱;

Nāsby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vred
sb.

vrẹd n.; pl. =

vridning på väg, vägkrok

at_ rálat vrẹd en obe-
haglij vägkrok

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vred
sb.

vre̱d n. ; =

at. vré̱d

vå̀gkrõk

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× vrek

vre̠dʒ, ¹ed. n.

et vré̠dʒ: vresig, "kränd" person

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I.Ingers 1951.

× vraket, a.

vreged

som ä
~~att vara~~ arg, tvär och ondsint av sig.

ett vreg kallades den, som var vreged

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

ˣvrena v.

vr$\overset{2}{i}$na ~ $\overset{2}{\sim}$d

$\overset{2}{\sim}$r

vrèna?

hun står o vr$\overset{2}{i}$nar líte

fílæd

fýled?

gnăgga

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

× vrena

v.

vrè̲na -ar -a -ad

gnägga (om hästar).

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

x vrena
v.

vrè̲na

gnăgga . om hästar .

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

vrena

vrè̱nja, =

Pres. `-ar

gnågga

M. f. 75

so ‿ vrè̱na ‿ hó̱n

(ɔ: mårren)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd Tolånga.

Hugo Areskoug 1958

II **vrena**

hon ~ vrèna ator ~ fågled. Hon (stóet) gnåggade efter fölet.

K. f. 81.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vr$\overset{2}{e}$na ~ ~$\overset{2}{}$d ˣ vrena 8.

$\overset{\bar{2}}{\sim}$r

gn$\overset{a}{ä}$gga

№ 290.

Lõfde Fărs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrena

vrè̠nja, =

Pres. -̀ar

gnägga (om häst)

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣvrena;

vrè̱na, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

gnãgga;

mǽ̱rln vrè̱na;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vrena

vrena

gnägga.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

× vrena;

vrèna, -'ar, -̇a, -̀ad.

gnã̈gga;

mǿran vrènar eto fulad;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vrena

vrę̰̀na, =

gràgga

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

vrena

Å̃v. vrè̱na

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

vrena

vrèna, =

Uttalet hört av M. f. 84 +)

x) Broder till K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× vrena
v.

vrena,

gnägga.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

+ vrensk

vrenʃ

hingst.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

vrenſ en $\overset{2}{\sim}$a na vrensk s.

hingst

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

vrinsk lin $\overset{2}{a}$ na vrensk s.

№ 289. **FÅRS**

Sövde H Areskoug 1925. hingst

vrick

vritt^{s}, s., vri^{1}tt^{s}ed, pl. =, vri^{1}tt^{s}kn, vrickborr, borr af minsta slaget. Frånninge. Fo.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vri$\overset{2}{\underline{k}}$a ~ $\overset{2}{\sim}$d vricka v.

j$\underline{a}$ vri$\overset{2}{\underline{k}}$ar to$\overset{2}{\underline{z}}$an

vricka

№ 289. **FÅRS**

Sõvde

H. Areskoug 1925.

vrickborr

vri´ffsbo̱r, n., -rd, pl. =, -bra, vrickborr, borr af minsta slaget. Äfven vriffs. Fränninge. Fo.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

*vrickla
vb.

vrikla‿tí, =
göra en hastig vridning

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vrida ;

vrì̠a , -´a , vre̠ , vrè̠ɫd ;

hum̠ vre̠̍ sə moᴅ
bry̍dəstu̠an ;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vrida

vrì̱a vre̱

di‿tωg‿ o‿ vré̱ en‿ sώ̱dan
knúṟ de togo och
K.f. 72 vredo en sådan
"lock" (av linet)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

vrida

da‿ vrẽ‿ dom‿ tzhópans
i‿ en‿ rùlez de vrede dem
(ɔ: skinnen) tillsammans i
en rulle.

M. J. 71

Pret. part. vrèen
--- en‿ knàpa (ytterkjol).
o‿ dén va‿ vrèen

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

vrida

vrìa mózen

"vrida munnen", försöka tala "fint"

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vrida

vrìa, vre

de vre ja ‖ på vájen.
Vägen krökte ju.

N. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

vrida;

vrì̲a, -ór, vre̲,
vrè̲ld, vrè̲ln v.
lars jótt o vré̲
há̲norna;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vrida;

vrì̱a, –ór, vre̱, vrè̱əd;

han kuṉə ìntə vrì̱a sé;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vrìa, ´-or, vre, vrèed, vrida.

den som sad frámst vré sa tebága. (Per Tyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

× vrida
s.

vrì̱a, -an

vägvred, vägskäl

Vollsjö.

dæ̱r e en rǽ̱li vrì̱a.

1947. 281 Färs hd

vrida

vr$\overset{2}{\text{i}}$ja (vr$\overset{1}{\text{i}}$jor, vre̠, pl. och Konjunkt. vr$\overset{2}{\text{e̠}}$e, vr$\overset{2}{\text{e̠}}$ed, vr$\overset{2}{\text{e̠}}$eu, vri̠) tr., vrida.

han vre̠ den $\overset{2}{\text{e̠}}$re f$\overset{1}{\text{o̠}}$den s$\overset{1}{\text{i̠}}$dfo̠r, han l$\overset{2}{\text{o̠}}$de han va ha̠lt.

Tollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

vrida

^{2}vrija (^{1}vrijor, vre̲, pl. oh
konj. ^{2}vre̲e, ^{2}vre̲ed, ^{2}vre̲en,
vri̲) tr. oh intr. vrida.

Ja ^{1}vrijor ^{2}vi̲saren, men̲
han̲ ga̲r ^{2}en̲te aw̲ sa sé̲l.

pp. vrèe̲n = sv. skämd.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

vida
v.

tjè̠pa, som en vi̠or fó̠r

Nr 4489 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1950.

vr$\underline{i}\overset{2}{a}$ vr$\underline{e}$ vr$\underline{\overset{2}{e}}$d Vrida vb

vr$\underline{i}$ór

vrida

№ 290.

S$\overset{2}{o}$fde Fars hd. H Areskoug 1926.

vrida

vrı̠̀ʃa, vrē̱, vré̱ad

Pres. –́or

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

inf.	pret.	pret. part.
^{2}vria	vre	^{2}vread
^{1}vrier		imp.
		vri !

vrida sv.

vri ront et tag te! ja ska ^{2}vria di, det ^{2}jækelskab du e.

№ 287.
FÅRS

vrida

Östraby

H. Areskoug 1924.

vrida

vr̲ìa, vre̲ vb.

vr̲ìa for - h̲ástad vrida
för hastigt

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vrida

vrì̲a (Ar 1941:) sup. vrè̲ad

vri̲a tí de = inte säga rätta förhållandet = (vana bágfore)

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

1.ˣ vrida
sb.

vrìđa, -àn f.

vǎgkrǒk

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. vrida
vb.

vrì̲a , vre̲

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
H. Areskoug 1957-58.

II vrida

vri̲àa ma. mó̲zan vrida med munnen anstränga sig att uttala t. ex. svåra ord; äv. tala konstlat el. onaturligt

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

vrida

Pret. part. vrèan. Äv. 'surnad' (om mjölk). Jfr ʃòrjad (*skörjad), som innebär, att surnandet gått längre, så att mjölken fått en filbunkes konsistens; vrèan ung. = 'blåsur'

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× vrida
s.

vria

skarp krȫk på en vǟg.

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

vrida sig

vr$\overset{2}{i}$ja si l. se (vr$\overset{1}{i}$jor, pl.
vr$\overset{2}{i}$ja, vre, pl. och konj.
vr$\overset{2}{e}$e, vr$\overset{2}{e}$ed, imperat. vri, pl.
vr$\overset{2}{i}$jen) refl., vrida sig.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vr$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$en vr$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$ed

vr$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$na

vriden

vriden

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

vridkrans

vrí̱krá̱ns -an, -a, -ana,

vridkrans (å underredet av en fjädervagn – inrättningen varigenom den främre axeln kan vridas)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1

vridkrans

vrí̲krá̲ns

(på vagn)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× vridlag

vrìe̠lå̠v. -ed. pl. =, -en.

vridlag; vridinrättningen å en s.k. boltenvagn (bò̜l̠tenvö̜jn)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

vridlag

vrì̱elá̱v n.

våndbank på vagn

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vidlag

^{2}vrijalàv, n., -ed, pl. =, -ena,
våndbord på en vagn.

Di snaka ^{1}åm od for ^{2}håde
di ^{2}våjna ^{2}udan ^{2}vrijalàv, men
da be^{1}hövde di val ^{2}fira tyze^{1}lan ti o ^{2}vena go. Frånninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

*vridlag

vrí̲la̲̍v, _́ _̍ ad

va⃗ndbank på vagn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrilav, -ad, — vridlag s.

vridkrans på vagn

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

vridlagsbult

^{2}vrijela̲vsbø̀l̲t, m., -kn, pl. -a, -na, bult, nagel, omkring hvilken vändbordet på en vagn vrider sig.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

vridlagsbyxor

²
vrijelavsböjsor, f. — na, pluralt, eg. vridlagsbyxor, vändbordsbyxor; till knät räckande mansbyxor, som ej hållas uppe med hängslen utan knäppas öfver höfterna så att de kunna vrida sig efter kroppens rörelser. Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

x vriolmakare

vřiå̠lemà̠gaǩa, -n, –

oldoråugare

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

vridning

^{2}vri̱niŋ, m., -en, pl. -or, -na, 1/ vridning, 2/ ^{4}för^{4}ändring.

li̱d ^{2}vri̱niŋ ^{2}skule da va: han ^{2}skule ^{2}eṉte ^{2}he̱da ^{2}reḵtit mas, o sa blø̱'d ^{1}Male̱as.

^{4}Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+vrådol
sb.

vriål

Enl. uppg. 'djärv, framfusig person'

da‿ḛ‿en‿rikti vriål, den‿dår

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

×vringel
sb.

vríŋ̱al

fång (av t. ex. hö l. halm)

en ‿ vríŋal ‿ kló̱vor (halm)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ˣvrinsk

vring m.

hingst.

Numera ur bruk o. ersatt av hingst

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

×vrinsk,

vrėnǥ, –´hn s.

–̀a, –na,

hingst,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vrinsk

vrinſ, m. vrinſen, pl.
vrinſa, - na, hingst.

Istralisfrowan hœn halt
Ovena me ſſær o vrinſ.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

˟vrinsk,

vreng, –´an s.

–`a, –na,

hingst,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ˣvrinska;

vrìnga, -̀ar, -̀a, -̀ad;

betäcka (om hingst);

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vrist

vrast, -́en, -̀or, -̀orna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vristknuta

vrìstaknúda f.

förhöjningen ovanpå vristen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vrå̄la v.

v$\overset{2}{\text{r}}$å̄la ~ $\overset{2}{\sim}$d

$\overset{2}{\sim}$r

vrå̊la

№ 289. FÅRS̄

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

vråla

vr$\underline{\overset{2}{\text{å}}}$la (-ar, -a, -ad, -a) intr., påma.

Frånninge. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

vråla

vrå̀la, =

om tjurens bölande

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

vrålande

vr$\overset{2}{\underline{å}}$lane, n., -d, utan pl., råmande.

dær bliff sa$\underline{n}$t vr$\overset{2}{\underline{å}}$lane $\overset{1}{\underline{i}}bla\underline{n}$ kr$\overset{1}{\underline{é}}$dzun, nar v$\overset{1}{å}$$\underline{r}$jen v$\underline{a}$ $\overset{1}{\underline{i}}$ l$\overset{1}{\underline{å}}$v me ko$\underline{w}$len.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våld,

vɵ̠u̯l s.

for jæ̠̀voran i vɵ̠́u̯l,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vrång
adj. ✓

vrag

han hade den vràga si̲an u̲dfo̲ra

= vrang och ohägånglig

9340 Tolånga. Färs hd

M. Åberg 1918

vrångsida

vrɑŋsí̲a, -an

avigsida.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

vrångstrupe

b.f. vràŋastrýven .

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

× vrångvädens
adv.

vraŋvǽ̲rs

fågāves.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

× vråk

vre̠dz, n., vré̠dzed, pl. =, vré̠dzen, epitet användt om en vresig, ogin människa.

de e et vre̠dz ti ka̠r.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

²vrǻka ²vrǻkte vrǻkt vrăka p.
¹vrǻkor

pastenákor o rábor
²vrǻkte dę i sœ̄d

Trol. inlånat.

vrăka

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

vråka
+/ vb.

vræ̰ka ‿ 2́ ‿ sv
vr̂åka i sig mat, äta
mycket glupskt +/ Kpm.-Lån.
graspó̱rana de ‿ vræ̰k-
te ‿ 2́ ‿ sv. Gråsparverna
de vr̂åkte i sig (säd
o.d.)

K.f. 91.
Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vrăka

vrà̱kka, ~ta, -t

vræ̰ka ı̱ se åta omått-
ligt

de va ett pǿs ´ti[x)] o
vræ̰ka ı̱ se

Tidl. upp. Lån.

x) storåtur

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vrâka

vræ̰ka ˬ 2̲́, vræ̰kta ˬ 2̲́

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ vrăkig

²vre̱̊dzed l. -or, m. och f.; n. -dzed, pl. -dzeda, vresig. komp. -dzedare, -dast.

²vre̱̊dzed, adv. af föreg. komp. -dzedare, -dast. Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

× vrỏvl

vrɵwl, ˊ-ed

tomt, innehållslóst eller osannfärdigt prat.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

våda
s.

vàw̲e, -en

ulsvåta

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

våda
sb.

vɵ̀wa m.

eldsvåda, vådeld

M. f. 71

Torde numera vara helt ur bruk; ersatt av ílsvå̱da

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vådaslag

vàwaslág n.
a

mycket kraftigt slag, dråp-slag.

han‿fik‿at‿vàwa-slág.

K. J. 71.
Sövde.

Nr 290. Färs **hd**
Hugo Areskoug **1958-59.**

vàdle   vådlig

vàdla obest. pl.

Hört i uttr. som: vàdla vintra
besvärliga vintrar, stränga vint-rar

M. J. 78   Rep. lån f. S-s.

en vàdle sòzare   en över-
lådig sångare — M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

våffeljärn

váflajárn, -ed, pl. =, -en,

våffeljärn.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

váfla, -an, -or, -orna. våffla.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

våffla

vå^{1}fla, -n, -or^{2}

våffla

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

va̠g en ~ᵉa na   våg s.

våg (att våga med)

№ 289.   FÅRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

våga

v$\overset{2}{\text{å}}\underline{\text{w}}$a (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., våga, uppoffra.

hon ha $\overset{2}{\underline{\text{l}}}$ided o v$\overset{2}{\text{å}}\underline{\text{w}}$a.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

v$\overset{2}{\underline{a}}$ga v$\overset{2}{\underline{a}}$gte v$\underline{a}$gt våga v.

v$\underline{\acute{a}}$gor

våga

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

våga
v.

vàu̯ga, pret. vàu̯gta

ja vau̯gta me ènte astá̲
(s: på utflykten).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

våga
v.

va̲ga pɷ́

kosta på, bekosta

dære va̲gad kɷlɛsá̲lt pɷ́ ed.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

våga

vàg̲a , =

ja‿ va̰ga‿ ı̀n̥te la̰‿ nom‿
fá̲‿ dòm̲ jag vågade inte
låta honom få dem

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Jfr töra

våga på

vꜵ̲ga pɷ́ -a -ad

kosta på, bekosta

sí̲n vꜵ̲ga han mé̲r pɷ si.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

våga på

vɷɷga pɷ́,
kosta på.

di vɷɷga pɷ́ dìs̲a dỳ̲ra
grùbniŋorna.

Östraby.

281 Färs hd. P. L. 1898.

våga på

vawa ^{1}på (-ar, -a, -ad, -ad, -a) fr., våga på, kosta på.

did e ^{2}inte lont o vawa ^{1}på ^{2}klåketròled mer en di ^{1}femti ^{2}örena, som ja ha lagt ^{1}ud.

Vomsjö. Fs.

№ 281.

st

Färs hd

Per Larsson 1898.

våga sig

^{2}våwa se (-ar, -a, -ad, -a) refl., våga sig, drista sig.

han ^{2}våwa se ^{2}ente ti o ^{2}støba.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

va̲l

våld

ja for ^{2}sa̲blan 2̲ ~

'våld', mest i kraftuttryck

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

val̲

våld

gɵu̯ vál̲ (i sken, hejdlöst)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

va̲l våld s.

de̲ fo̲r pío̲n me vá̲l

våld

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

våldgast

volgåst, -an, -a

vildhjärna

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

× våldgast
s.

vållgast

"en som inte skyr för något"

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

× våldgett
adv.

vålljett

oförsiktigt, dumdristigt

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lird 1938

× våldgått
adj.

volját̲ n.

farligt, riskabelt

da‿ e‿ volját̲ o‿ gá̲ dǽ̲r

ò̲pa;

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vòlde

våldig

adj:

Hört i betyd. 'envis', 'påstridig'

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× våldrănna
v.

vollrắnna

= skena.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

×våldrånna

vb.

volrán̲fa, volránda

Pres. —´or

skena (om hästar)

K. s. 72

dén han ‿ volrán̲or (Us.)
Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958

× våldränna
v.

voḻrä́ṉa -rä́ṉda -rä́ṉt

skena.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

×våldrãnna
v.

valrén̲a

skena, om hästar.

Nr 3321 Fränninge Färs hd

Anton Johansson 1938

×våldränna
vb.

volréna, volrénda

skena (om hästar)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

vàl̲a. vàl̲de, val̲t. vålla.

förvålla.

1. di vàl̲de dom tí ed.

2. di som é̲n góz hade bled vàl̲da. di blé̲ ed

(om personer som genom modernas förvillande blevo narrar och vandrar).

№ 1006.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

v$\overset{2}{a}$ḻa v$\overset{2}{a}$lde valt vålla vb

v$\overset{1}{a}$ḻor

vålla vara orsak' till

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

vålla

vùl̲a, vúl̲or, pl. vùl̲a,
vùl̲de, vul̲t, p.p. vul̲d,
vålla. förorsaka.

mán̲en vùl̲de -na ʃugdám̲en.
hun bliff vel vúl̲dor -ed.

Öved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

vålla
v.

vàl̲a, vàl̲de, val̲t

gm oförsiktighet förorsaka någon en sjukdom. el. ett lyte.

di som e vàl̲da

de e ma̲fut̲ al̲a vál̲t.

Nr 4802.

Nr 4802.

1947 Brandstad, Färs hd

I

vålla

Pret. part.
válldor

om person med födelsemärke l. lyte, som troddes ha vållats av att modern under havandeskapet sett något "farligt" (en eldsvåda t. ex.)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

vålla

han‿ har‿ blḛd‿

váuldor

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vålla v.

— vælde vælt

de va k$\overset{2}{a}$ra som va v$\overset{2}{æ}$lda
a d$\overset{2}{o}$ras mǿr.

= förvållade, näml. till något lyte på grund av moderns oförsiktighet ~~under~~ ~~hav~~ havandeskapet.

vara skuld
till, "vålla"

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

vålla

Pret. part.

vúldor

vållad lyte (om barn, som hade något födelse~~dag~~märke, vilket antogs bero på att modern under havandeskapet sett "något farligt").

K. s. 71. han ble vúldor

Sövde sodán. Han bler "vållad" sådan.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vålla
< part.

vàlda pret. pl.

~~vålldde~~ vållade fö²delsemä̀rken genom att moderen under havandeskapet sett något "farligt" (harmynthet el. dyl.)

de ‿ ble ‿ vàlda

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958

vålla

v$\overset{2}{\text{å}}$l̠a (v$\overset{1}{\text{å}}$l̠or, pl. v$\overset{2}{\text{å}}$l̠a,
v$\overset{2}{\text{å}}$l̠de, vål̠t, vål̠d) tr.
vålla.

m$\overset{1}{\text{a}}$r̠en v$\overset{2}{\text{å}}$l̠de 'na ʃu̠gd$\overset{1}{\text{å}}$m̠en.
hun blifs vel v$\overset{1}{\text{å}}$l̠dor 'ed.

$\overset{4}{\text{Ö}}$ved. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× vållad adj:

valld
v^{2}allda

dæ (= vorr^{1}ilana) e k^{2}åra
som e v^{2}ållda å d^{2}åras
mor, di kan ^{2}i̥nte r^{2}åa for
ed

vållade, tvingade

№ 289. FÅRS

Hugo Areskoug 1925.

S. Åsund

vållandes adj:

v$\overset{2}{\text{å}}$l̠anes

han̠ e̠ ~ tid̠

skuld till

№ 289 FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålla
v.

vuld (vueld) perf. part.,

man sades vara vuld till en sjukdom. det var ett lyte eller åkomma, som var medfödd.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

våm

vom, ´-an

(en av oxens magar)

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

våm

vom, ´–en

en av oxens magar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× vånda

vòn̲a -ar -a -ad

lyda; vara snäll och foglig.

vel̲ du vòn̲a?

Om du inte vòn̲ar, so far du bòrfjefit̲. (se × björkefett). E.J.

Nr 1585 Tolănga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

& [illegible]

× vånda

pres. vòn̲e

= önska.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

tvånda
vb.

vòna, =

lyda

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Vånda s.

$\overset{2}{\underline{\text{a}}}$: vanh n

vi̱ fik̲ swn̲ ~ o swn̲á

$\overset{2}{\text{a}}$: smærtor a̱ nælsprǽŋ̲

vånda

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

× vånda

vòn̲a -ar -a -ad

lyda (om barn).

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

× vånda
v.

vòn̲a

lyda.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

vånda

v$\overset{2}{\text{å}}\underline{\text{n}}$a (-ar, -a, -ad, -a) tr. och intr., lyda, efterkomma en tillsägelse.

ska du $\overset{2}{\text{å}}\underline{\text{l}}r\underline{\text{i}}$ v$\overset{2}{\text{å}}\underline{\text{n}}$a me?

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣvå̲nda
vb.

và̲na , =

lyda

glùt̲ana vila‿ ì̥te và̲na
barnen ville inte lyda

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vånda,

vø̱̀u̯ne, -en s.

han har son̠en
vø̱̀u̯ne i ffʒúten,

1586:1 Röddinge, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

× vainda

vòn̲a

= lyda

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

våndas

vàn̲as -as, -as, -as

i bet. pinas, vara i bryderi, trångmål, vara beklämd (dock ej af sjukdom)

pá̲gen han sprá̲nt dær o vàn̲as

Vanstad.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898.

våndas

^{2}vån̲as (^{2}vån̲as, -as, -as) dep., eg. våndas; förek. i bet. pinas, vara i bryderi, trångmål vara beklämd, dock ej af sjukdom.

^{1}pa̲gen han̲ spra̲nt da̲r o ^{2}vån̲as.

Vanstad. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

vång

vaŋ̲, ´-en

el. vꝏŋ̲

№ 4338 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

voŋ ´en `a, -ana. vång,

del av byns odlad jord.

Vomb

I. Ingers 1930.

№ 1006.

Färs

vång

vaŋ, m., v$\overset{1}{\text{å}}$ŋan, pl.
v$\overset{2}{\text{å}}$ŋa, -na, stort åker-
fält.

ha̠r m$\overset{2}{\text{å}}$ŋa v$\overset{2}{\text{å}}$ŋa e dar
ti Kl$\overset{1}{\text{ō}}$stor?

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× vång,

vag, -len s.

-a, -na,

åkerfält,

vi har ru pu
hela vagen,

Ilstorp.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vång;

vɑŋ, -́ln s.

-̀a, -na;

åker, del av bys ãgor;

bòiʒa vɑ́ŋ: en hed sõder om Bjṍrka by Fãrs hd;

2878. Öved. Färs hd NB 1935

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

våŋg

vꝏŋ, ´en

större odlat fält; hemmanets åker-areal.

4829. Västerstad, Färs hd

voŋen²a na vång s.

₂da ha r
bo²ŋed - en hel voŋ

ɔ: bundit säden på en hel vång.

№ 287.

H. Areskoug 1924. .№ 287. vång, åker

Östraby FÅRS

vång
s.

vꝏŋ̲, -́an

åkermark; större fält med enhetlig odling.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

vång, s.

vaŋ/, ´-en; `-a, `-ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

voŋ hw ²va na våug s.

fúlad sprant ud

pw ²vana

№ 289. FÅRS våug

Sövde

H. Areskoug 1925.

vång

voŋ, ´-ən, `-a, `-ana

(stȏre) åker

stὼre vóŋən (egenn.)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

vång

voŋ, ´-an, `-a, `-ana m.

större åker, åkerskifte vid växtföljd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

№ 281. vånggömmare

²våŋajìm̲are, m., -n, pl. =, -r̲na, eg. vånggömmare; vångvaktare, karl som hade tillsyn öfver all lösgående kreatūr icke gingo på besådd mark.

²våŋajìm̲aren, di ²kål̲a, tog ¹kre̲dzen ¹iŋ ¹i̲ nåmsh̲aven, når di̲ ²jiŋe po ¹fo̲rtre̲d. Branstad. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

× vångaled

vàʒalé, n.

„grind till en kohage".

1586 Röddinge, Färs hd
Johanne Wihlborg 1938.

vångaled

vòʒalé n.

större grind (för körtrafik) i stängsel mellan ägor

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vångaled

vòzalė n.

(större) grind i stängsel mellan ägor

M. f. 84

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

våning;

vø̀u̯nĕŋ, - ln s.

- òr, - na;

dar va tvǿu̯

vø̀u̯nĕŋor;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

våning

^{2}våniŋ, m., -en. pl. -or, -na, våning (på ett hus).

han ^{2}såte två ^{2}våniŋor po st^{1}ulæŋan. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× vånna,

vò̱na, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

lyda,

han vé̱l ì̱nte vò̱na,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣvånna;

vòn̲a, -`ar, -`a, -`ad v.

lyda;

pø̠ú̯ghn vél ln̲th vòn̲a,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

²vå̲na ~ ²~d vånna v.
²~r

ja̲ sa̲ te̲n, me̲n ha̲n
²vi̲le ²o̥te ²va̲na

bry sig om, ta
notis om

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

× vånt
a.

vånt för grin

skrattlysten (= våndad ?)

ja va så vånt for grin.

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

vår
pron.

va̠r ; svagtr. var,
vor

i˘ vá̠r opvékst under
vår uppväxttid

Tolånga

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

vår
sb.

var, ˊan

dɛ börja pɑ váran de
började på våren

M. f. 75

Jfr framtid

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vår
sb.

va̱r, ´-an

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1. vår
sb.

våran best. sg.

på våran om våren. /
om våran ds. /

di fùdes jo på våran.
De föddes ju om våren.

M. f. 71: Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

I.

2. vår

pron.

va̲r, -t, ˋa

va̲rt efter prep. i svaga fall = vår gård, våra ägor, t. ex.: da ‿ la ‿ nàjanfór̲ va̲rt. Det låg nedanför våra ägor.

n. 8. 71.

Ramsåsa.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

II. 2. vår

pron.

huma_ti_ vårt

hemma hos oss, hemma på vår gård.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

va̲r, -t, ˋ-a

vår

pron.

hæma‿ti‿ vǻ̲rt hemma

hos oss

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

vår
pron

s. 95

pl. vaura

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

vår, s.

vá̲ran
= vårarbetet

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

×våra, vb

và̱r/a, -̀ar; -̀a, -̀ad

= vårarbeta.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

våra
v.

vàra -a -ad

bedriva vårbruk

den dán di borja a vàra, so
kom kvìgan me jùlabrǿed te vós

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

vårdslös

vorslǿ̲s; pl. - –́a

Tydl. rspr.-lån.

J–s.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

vårdslös

vorslǿs; pl. – ´a

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vårdträ̃

va̰rträ́ n.; pl. =

takryttare på ryggåsen a. halmtäckt hus

M. f. 71 (= ryggaträ̃ v. ut).

(ɔ: hèlst a. ège, àla o. björka)

Nr 6755. Tolånga, Färs h
Hugo Areskoug 1958-59.

×"vårdträ"

sl.

vartrǽ n.; pl. =

takryttare på ryggåsen av halmtäckt hus, v:lka ha till uppgift att hålla kvar halmen

M. f. 82

Jfr ×"ryggeträ"

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

våndtrā s.

vå̱ktkæ̀ eller kyǥʒe-
ītkæ̀, —

(Vr 1941:) vou̯trá̱

ryggåstrā på halmtak

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

va̰ṟĺ ln

vårråg s.

vårråg

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

vårråg

varú

Jfr efterhöstråg

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vårsäd

varsǽ̲, f., -n, utan pl., vårsäd, sädesslag, som sås på våren.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

vårsäd

và̱rsǽ̱

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

vårsäd

varsǽ̲ -an

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårsål

varsǽ

Med sæ avses i regel blot̄ vårsād

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

v$\underline{\overset{2}{a}}$rta n v$\underline{\overset{2}{a}}$rtor na vårta s.

vårta

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

×vårto

vartɑ̠́, – ´ad sb.

vårull, fårull som klippes om våren.

Jfr ×efterhöstto

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

vårvete

va̰rvé̱da

(Har odlats först i senare tid)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vȧt

va̱d, vot̠, vàa̱da, våt.

di fetʒ èn̠te gá ḗŋ i hú̱sen
me và̱da ~~ho~~ hù̱sor a skǫ́.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

våt

va̲d, vot̲, ˋ-a

kàla̲x), và̲da sàtʒ̲a kalla

våta säckar

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

x) Repps-form

n. f. 71.

våt

va̲d, vot̲, –̀a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Aresborg 1957-58.

våt
adj.

vau̯d, hos yngre: va̲d

di e và̲da a l̲ì̲anö́jda

1956 Västerstad, Färs h̲d

våt
a.

vau̯d

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

va̱d vot̠

2
~a

våt a.

våt

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

våt, a.

vaude

väta

Ä inte vaude dat. sing. av vaud, våt ?
l-s.

grödan växer i vaude under regniga år.

Färs
Nr 8656 Västerstad . ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

I

ˣvått
sb.

vot n., ˊad

ngt att dricka; ngt drickbart

ja‿hár i̥ta‿aned‿vót
Jag har inte något annat
att dricka / de‿kone‿sida‿
K. f. 71. o sìbla i‿vótad.
De kunde sitta och sörpla
Sövde i det de drucko (om små-barn). Färs hd

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

× vått

sb.

han‿fik‿vót
óp i‿hálsan. Han fick
något vått upp i halsen

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vått

vat, n., v$\overset{1}{\underline{a}}$ted, utan pl., benämning på en vätska i allmänhet. —

$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$stana l$\underline{a}$ o bl$\underline{ø}$d $\underline{i}$ gr$\underline{ø}$nt vat. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

vo_t_ ad ˣvått s.

v_r_ krúste alt vóted
_a_ dom

det våta, vatten

№ 289.

FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vek̲ văek a.

ga̱ ~ mh di̱ !

bort

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

×vack
adv.

vak̲
bort

tʃø̃ra ‿ vák̲ köra bort

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

văçka
v.

inf. vàʃʃa

jà sko̲la vàʃʃa på̲gan

Obs. detta verb saknas i väst-Skåne V.
och ersättes där av vàgna och kàla på.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
L. Ingers 1955.

råder

væ̱r, -́ed

i vǽ̱red = rakt upp

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

väder 5.

væ̠r, ´-ed

rɷ̀mpan i vǽ̠red (sakt upp)

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

väder

væ̲r, -´ed

slu̲ga vǽ̲r = andas kall luft.

Nr 3340 Vanstad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

væ̱r led

vǎder s.

de e̱ grant ~ idá̱

a̱

de barɑ̱r lı́t̲a po vǽ̱rad .

vãðer

№ 289. FÅRS

S. Åcum

Hugo Areskoug 1925.

våder

væ̱r

våder, vȧd.

nɑ̱̀ran vǽ̱r;

sùṉan vǽ̱r.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

väder

va̲er. -ˈed. va̲er. -ˈen. våder, vind

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

văder

s.

s. 90

bst. sg. văred 93

ob. " văr

= blåst

(= luft 93, 92)

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

vǎder s.

væ̱r lid — —

2 da̱ ḻ liḏ grant
væ̱r.

№ 287. vader

FÄRS

Östraby

H. Areskog 1924.

väder;

væ̱r, -´ad s.

da é̱ bǿ̱st vǽ̱r;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

väder
s.

væ̱r, ˊed

dee kònstit vǽ̱r

de blek̠ ju sa brá̱ vǽ̱r i gáu̯r.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vãder;

vœ̠r, –́ eds.

de é̠ gránt vœ̠́r;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

våder

vœr n.

våderlek

gránt vœ́r vackert våder / da-bygk-lid̃-ràjnad vœr. Det blev en omula regnigt våder.

M. f. 71. /

Ramsåsa

Färs !

Nr 7503 Ramsåsa ~~Ingelstads~~ h'd

Hugo Areskoug 1960

väder

vær n.

våderlek

nok‿ hàrans vǽr en Herrans ovåder

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

¹vǡ̱rud

vå̃drit

da va ²må̱lud i ¹vå̱rud

vå̤den

Långarőds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

vàder,

væ̱r, -́ ed s.

de e brá̱ vǽ̱r,

Nāsby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

våder

vær, ´ed

våderlek

de lænar o slær óm
i væred det blir mild -
våder och slår om i våd-
ret

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Tolånga.

våder

va̲r, n., va̲red^{1}, pl. =, va̲ren^{1}, våder^{ε}.

da̲ fa̲r va̲ sta̲rka^{2} ta̲g a̲m ä̲teho̲sten^{2}, na̲r di̲ sta̲rke^{2} va̲ren^{1} kø̲ma^{2}. Vollsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

lũ²ſſa

vāder II

i bet. vāderlek :

jà ha sán̲en vá̲rkj i mi̲na
lèr̲or imod àn̲ed vǽ̲r.

P. L. 1898 Fränninge, Färs hd

våden
s.

va̱r. –́ad

tjỳ̱lad ì vá̱rad

Nr 7054. Fränninge, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

väder

væ̲r, n.

jà sé̲don dær ù̲de pa sæ̲̀ded,
nar de e gránt vǽ̲r.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder
s.

væ̱r, ́-ed

om ìnte vǽ̱red bæ̱r mǽ̱ --
= om ìnte väderleken är gynnsam.

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

våder

vær, ˊ-ad

våderlek

ruskad vær ruskig

våderlek, regnruskvåder

K. f. 71

Nr 290. Färs hd

Sövde

Hugo Areskoug 1958.

II. **våder**

kos‿z‿àḻa væ̠r!

Kors i all ~~s~~inflar!

K. f. 71 **Nr** 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vå⃗der

råntenóm o krǽn z‿
várad, o gamla ‿
gòba sæta ‿ ʒáʒad z‿
várad (Beskrivn. av
polska; se u. ˣruntenom).

Melodi, se Sv. Landsmål
XIV:1: s. 51.

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

vàder

da ‿ e ‿ so ‿ mórt ‿ i ‿ vǽ̱red. Det är så mörkt i vädret.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

våden

væ̱r

kly̱a ti vǽ̱rs = kliva uppåt.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

I

väder

vær, ´-ed

1. väderlek
2. luft, vind

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

väder

dæ e tǿzt u vǽred

det är tryckande väder /

dæ slą̃ ànan u vǽred

(om ystra hästar) / mæ

ròmpan u vǽred med svansen

i vädret

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

II

vä̀der

--- en‿da̰‿da‿e‿

gránt væ̱r en dag då det

ä̀r vackert vä̀der

M. f. 87

han‿lut̲a Tšépen i‿

vǽrad han lyft̄e kå̀ppen i

vä̀dret, han hö̀jde kåppen

M. f. 78

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vädur

væ̠r. -ˊen

bagge.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

væ̰rfél̠a n ˣväderfälla s.

kullfallet träd.

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

vådefälle

var^{1}fa̲le, n., -d, vindfälle, 1/ utan pl., träd som fällts af vinden, 2/ med pl. =, -n. vindens omkullstörtande, fällande af träd.
bæ^{2}ra̲ na̲ ha̲ hær va̲d fle̲^{2}ra var^{1}fa̲le. Frännin^{4}ge. Fs.

Färs hd

№ 281, Per Larsson 1898.

våderharpa

væ̱̀dorhǽrpa f.
ett slags sådesharpa

1:a leden uspr. påv.

M. f. 71.

Färs
Nr 7503 Ramsåsa ~~Ingelstads~~ hd
Hugo Areskoug 1960

vå̀derharpa

và̱dorhá̱rpa f.

et̄ slags så̀desharpa

1:a leden ospr. formad. J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vädermölla, = väderkvarn

væ̱rmý̱la, -an s.
-or, -na;

Öveds sn, Färs hd,
Malmöh. l.

2878. Nils Bengtsson 1935.

vãderkvarn

va̲rkvárn en a na S.

· v da̲ so ga̲ va̲r-
kvárnana.

Mer genuint: -mölla.

№ 287.

FÅRS

vãderkvarn

Åstraby

H. Areskoug 1924.

väderkvarn

v̀ædorkvå̲rn

a̲

Rspr.-ord med anpassning efter målet

Jfr ⁺mölla

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

väderlek

vå^{2}̲rli̲, m., brukas ej i bö^{4}jd form, vä^{4}derlek som ä^{1}r gynnsam för årsvä^{4}xten. Kø^{1}̲rned ta̲ se, sa fo̲rt de ble vå^{2}̲rli̲. Ö^{4}straby. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

väderlek

và̱dor-lé̱k

lḭd ‿ mì̱lara và̱dorlé̱k

lite mildare väderlek

M. f. 87.

Rspro-ord.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× vădermåtta

varmåda, f., -n, utan pl., förek. i uttr. ti varmåda, utsatt för vind och väder.

stulagan hua står ti varmåda, så de syns inæ. Frånninge. Fs.

a, dit e ente fårlit me den varmådan.

№ 281

Färs hd

Per Larsson 1898.

vädermölla

varmu̲la, f., -n, pl. -l̲or, -na, väderkvarn.

sla̲ varmu̲lor, hjula.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vădermölla s.

væ̰rmǿḻa n — —

vãderkvarn

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

× vådermölla

værmø̍la -an -or -orna.

våderkvarn.

Vomb

№ 1006. I. Ingers 1930. Färs

vàdermòlla

værmǘlla; pl. – ´or
f.

vàderkvarn

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

va̰rmú̱la n va̰rmú̱lor na vădermölla

văderkvarn

№ 290

Rõdinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

vädermölla

værmøla n or na   S.

ja tror inte de
använder værmølan
aner.

№ 287.   våderkvarn

Åstraby   **FÅRS**

H. Areskoug 1934.

x vådermölla

vœrmǿḻa, -an -or -orra

vådeṛkvarn

eller vœrmýḻa etc.

dœr va fi̱ra vœrmýḻor i àskored.

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

vådermölla

værmœ́lla f.; pl. –´or

våderkvarn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vädersjuk

värsjug
vädersjuk

då man är väderstinn och uppspänd i buken.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

väderspänd

væ̱ʀ̃spĕ́ṉd, -a

väderstinn

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

väderstabbe

vārstabbe

vāderstabbe

en hög molntapp på en klar himmel, det bådade ombyte på vāder, sade man.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

vădersträk

værstrú̲g, -ed
fri framfart för vinden.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

vä^{1}derstråk

værstro̲^{1}g, n., -ed, utan pl., fri framfart för vinden.

hæ e sa̲nt værstro̲^{1}g pø di̲^{2}næ bå^{2}k̲en. Fränninge. Fs.

værstru̲^{1}g, ˇÅsum.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

væ̰rstrǿg̲ ed väderstråle s.

vind

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1926.

våderstråk

varstróg n.

svepande blåst

da va at fàrlad varstróg da é idå det var en förfärlig blåst det är idag.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

×vådervinge

værvízana best. pl.

våderkvarnsvingarna

M. f. 38.

Kanske tillfällig bildning

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× vãdja;

vì̠da, -´or, vì̠te, vi̠t;

bryna;

di vì̠te lé̠rna;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣ vădja;

vè̠dja el. vè̠da, -´or,

vè̠t̠e, - vè̠t̠ v.

bryna lie;

ja ska vè̠da lé̠en;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× vǎdjesten;

vȁdjestén el. vȁdestén,

– en s.

–̀a, – na;

brynsten;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣ vad̆jesten;

vè̱dlesté̱n, -ln s.

-a, -na;

brynsten;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

væ̯stá̱i̯n

brynsten

x vädjesten

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

× vādjesten

văjjestejn
vādjesten

brynsten

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd
Gunnar Persson 1966

vådra

v$\overset{2}{\underline{å}}$ra (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr.;
1/ vådra, utsätta för vindens inverkan, lufta.
En kan got v$\overset{2}{\underline{å}}$ra kr$\overset{2}{\underline{ø}}$senen, sa l$\overset{1}{\underline{ø}}$ven flyga $\overset{1}{å}$w. Fränninge. Fs.;
2/ vådra, om djur. K$\overset{1}{\underline{å}}$ten han v$\overset{2}{\underline{å}}$rar m$\overset{1}{\underline{u}}$sen, o h$\overset{1}{ø}$zen v$\overset{2}{\underline{å}}$rar h$\overset{2}{\underline{å}}$ren.
Ibm.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

fLn

vådra

væ̱̀ra , =

(lukta)

T. ex. om en hund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vädur

s.

bst. sg. vā̆ren s. 99

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

vädur

vær, ´-en

bagge.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

vàdur

vɑr, ´-ɑn, `-a m.

bagge

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vädur

vœ̲r, ´-er

bagge

di hade stò̲lad en vœ̲́r dœr u̲de

Nr 4439 Vollsjö, **Färs hd**

I. Ingers 1949-50.

vạr lɐn ²~a na ˣ vãdɐr s.

tạ lɐ vạ́rs

vãdɐr

№ 290.

Sõfde Fårs hd. H. Areskoug 1926

vådur

vær, ´-en, `-a

bagge

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vádur

vadǽr

slags vattenpump (se fotosaml)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

^{2}vädur s.

Baggen kallades för VÄR-Våren.

Västerstads socken Färs härad 1984
Gunnar Persson Dala Västerstad 8

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1984

vådur

væ̠r. ´-en. `-a. -ana. vådur. bagge

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

vådar;

vœ̱r, -´hn s.

-̀a, -na;

vœ̱́rhn va stǫ̀zled;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vàdur

væ̱r, ´-en m.

bagge

N. J. 7/ Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

vàdur

væ̱r, -́en, -̀a m.

bagge, gumse

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vädur
〃

vār,

bagge.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

ˣvädurgalen adj.

vargála̲d neutr.
brunstig (om får, d. v. s. tacka.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vādurgalen

vārgalen tāva

brunstig tacka

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

vädurhorn

^{2}vå̲rahø̲rn, n., -ed, pl. =, -en, gumshorn. Fränninge, S. Åsum

dær sa̲d et sto̲rt ^{2}vå̲rahø̲rn i̲ ^{2}å̲n̲en po ^{1}høve̲lana i̲ ^{2}stå̲led for ^{1}jærnbrøjen. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ vådurhorn

væ̲̀rahó̲rn -ed, pl. =, -en

P. L. 1898.

Fränninge, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurhorn

væ̀rahárn n.; pl. =
horn av bagge (gumse)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Aresvuig 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurlamm

værlóm n.; pl. =

bagglamm.

N. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

vèdurlamm

varlóm n.

bagglamm

St. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vädurlamm

værla¹m, n., -ed, pl. =, -en, bagglam. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vädurskinn

¹va̱rſiʒ, n., -ed, pl. =, -en, baggskinn.

²bŏjso̱rna va̱ a̱w ¹va̱rſiʒ
²ẖla ¹båḵſiʒ. Frănninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

väg
s.

væ̠j, ´-an, `-a, `-ana

nóɹ̠ om vǽ̠jen

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

vãg,

vȯj, -´ln s.

-`a, - na,

kùma ni dan

vȯjln - - -,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

väg

vœj̠ pl. \`-a

vœ̀j̠a a sontdœ̠́ɹnade

hum gɹé̠d hè̠la vœ́j̠an.

Nr 4413 Vansted, Färs hd
I. Ingers 1947.

väg

vœj. ˈ-an

te vánstoa om vœ́jan

mỳlan lá tát va vœ́jan

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

väg

væj, ´-an, ˋ-a, ˋ-ana

di sòlda so mét di kòna
ɷga vǽjan ˎ

úd te vǽjan

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

väg II

de e hìn̲as ú̲d te vǽ̲jen

ɔ: hennes fönster el. bostad.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

vāg,

voj, -ən s.

-a, -na,

de lėdzər i mən

vojən,

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

väg:

set̲a á̲nt i vœ̀j̲a

= skifta ovänskap.

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

väg

væj, m., v$\overset{1}{æ}$jen, pl. v$\overset{2}{æ}$ja, -na, v$\overset{4}{ä}$g.

han̲ ska $\overset{1}{j}$jor b$\overset{2}{å}$k̲en, dæ̲ gæ̲r v$\overset{1}{æ}$jen.

Vollsjö. Js.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

väg
s.

væ̣j, ´-en

de lạ̃ li̱de grò̱ne ifrạ́ vǽ̱jen .

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

väg
s.

di skola bièa vájen = breddạ

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våg

væj. ´en. ˋa. -ana. våg.

1. imén̲ vǽjen.

2. vǽjen krý̲vor i kręgs. 1927.

3. vǽjen e slet̲ som et lo̲gú̲l. 1927.

4. han va po vàja et pá̲r gòža a skole ga nó̲r i hèljasę.

Vomb

I. Ingers 1930.

Färs

№ 1006

väg II

en kώmər ad vǽjən hǽrifra

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I Ingers 1943

väg

vaj ; –´an , –`a

Troligtvis en yngre utveckling av væj, som var vanlig form bland de äldre c-a 1930. J-s.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

väg
s.

væ̱j, –́en, –̀a, –̀ana

dær va bàḵed vǽ̱j ó̱pfor.

pa hí̱n sì̱an vǽ̱jan

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

va̠ɹ, va̠ɹlan väg

vāŋ

va̠ɹlan stø̠dar te̠ dæ̠r

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

væ̜ḷ en ²a na vā̆g s.

ja, den vǽ̜ḷen ga̱r hị́dad

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925. vāg̃

våg

vaj, ´-an l. væj

X-f. 71

et brá stiʒʒa væj
ett gott stycke väg (d̄s.)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vãg,

vaj, -ˊens.

-ˋa, -na;

nu har ente byanorna

væjana;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

văg

s. 90

i vǎjjen

= i vãgen

rãnna sin vǎj 97

= springa sin vǎj

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

väg

vœj, -´en eller vœj, -´en.

so kom han dǽr forbí
væ̀storstå præ̀stagǽr; dæn lá úd
te vǽjen.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1930

väg

s.

vœ̱j. -an, -a, -ana eller
vœj etc.
do̱ tro̱r ja vi e snáṟt pa
rœ́ṯ vœ̱j s: på väg att finna
lösningen.

de lau̯ sa ú̱d te vœ̱jan

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

vağ

væj̲

àstraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

väg II

ta̱ vǽ̱jen = taga vägen, bliva av

--- va̱n dí ta̱ vǽ̱jen ---

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

väg III

dæɹ va ȅnte mé̱ɹ en vǽ̱jen
imèḻom

ú̱d imω̰d ʃèlva vǽ̱jen.

di gɹa̱va áu̯ vǽ̱jen

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

væg III

nú kan di knápt ga̰ o̱vor
vǽjen, ṵdan di ska ha bíl.

væj Sniberup. Tolstorp
væj el. væj Orås

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

vág III

de jǿ̲r ènta ha̲r brœ̀ja

vœ̲̀ja di jǿ̲r

di brœjòr ú̲d vœ̲́jan

jà e baká̲nt ma vœ̲̀jana dǽ̲r ù̲da

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

væ̃j̠,

væj̠, -´ən s.

-`a, -na,

dar̠ é̠ lǽz̠ væj̠,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

väg

væj. ´-en. ˋ-a. -ana. våg.

vǽje̱n jö̀r̲ en smu̱la knýt̲z̲.

di skǿt̲ jø fǿ̱rt den vǽje̱n.

1927. S. Åsum

Färs.

Nr 4151 I. Ingers 19

vãg s.

vai̯ len ²~a na

ha̱n ²hi̱tɛ va̱t ¹vai̯ɛn
so̱m ja̱ ²vi̱stɛ

vãg

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

II

vảg

dær ‿ e ‿ en ‿ tìmes

vaj o‿ gá dảr ả en

timmes vảg ā gå /

awanom ‿ vajen

N. f. 71 / ovanför vägen

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

våg;

vaj, -´en s.

-̀a, - na;

Nåsby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

väg

væj, ´en

sɛda a rìtja pω vǽjen

(Wr 1941:) væj, -´ən

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

vaj , -´en , -ˋa , -ˋana m. vảg

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II våg

vaja i uttr. til våja

'till våga'

den gik ädzkalt (enkelt) til våja

det tillgick på ett enkelt sätt

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II   våg

dẽ‿kωnɐ‿hø̀ra lòʒa:
vàja, har‿dɐ‿smal i‿
vájen de kunde höra på
långt håll, hur det smalle
i vägen

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

våg

våjen best. sg.

M. f. 71

da‿ skola ‿ rena ‿ úd
dán våjen det (ɔ: vattnet)
skulle rinna ut den vägen.

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs. hd.
Hugo Areskoug 1958-59.

våg

vájen best. sg.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

so‿ bår já po‿ dan‿
ánra sén om‿ vájan.
Så bor jàg på den andra
sidan om vägen.
A. f. 71.

väg
s.

vœ̠j, ´-en

œ̀la flǫ́ de sin vœ̠j, nɑ de
blœ̀i̯sta

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

v$\overset{2}{ă}$ʒà, $\overset{2}{-}$de, vaʒt̄ vãga

vãga

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

vå̀ga

vàjja, -da, -t
a –

tr. o. itr.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

våga,

vòj̠a i frasen

go̠u̯ ti vòj̠a,
gå till v̄åga.

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vãga,

vǫ̀ja, -´or, -`da, -t,

for de skul̄a
vǫ̀ja mi̱að,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

väga

vàja

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

han‿ skola ‿ vàja ‿ hónra tjíla. Han skulle väga hundra kìlo.

A. f. 71./ x) Gödgrisen

vãga ;

vàj^a, -'a, vàjdə,

vajt ;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

våga

^{2}våja (^{1}våjor, ^{2}våjde, våjt, våjd, våj) tr. oh intr., văga.

vi̠ ^{1}våjor ^{2}åli̠ri̠ ra̠d ^{2}i̠te Ma̠s.

sa̠n hu̠n ^{1}våjor l^{2}i̠ded i̠ a̠r.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Vollsjö. Fs.

våga v.

væ̀ja, ´-or. væ̀jda, væjt

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

v$\overset{2}{\text{a̯}}$ɩa v$\overset{2}{\text{a̯}}$ɩde va̯ɩt Vǎga v.

vá̯ɩor

vǎga

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

²væ̜ia ²væ̜ide væ̜t vãga v.

vǽ̜ior

vãga

№ 290.

Sǒfde Fårs hd. H. Areskoug 1926

x vãgalua, – lõpa

vàjalúa s.

ett slags kappkörning
mellan hästskjutsar,

di jjǫrde vàjalúa,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vœ̀jalu̱ía, (-an.). ˣvåga-lôpa,

kapplöpning i vågen.

vi fjo̱rde vœ̀jalu̱ía haím̱.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ke

vågdelning

vægdelniŋ, m., -en, utan pl., vågdelning.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vägdrag

væjdrǽ̲, n., -d. pl. = , -n, eg. vå̀gdrag; smal, slingrande markväg.

Åsum - Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vǟgfȫrman

vǽgformån

(Sent inkommet ord) (1:a leden resp.)

dǽr e‿hiʒa‿mán

vǽgformån där är hennes man vǟgfȫrman

K. f. 77

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vä̊gg

veg̲g̲ pl. ̀–a

b.f. vég̲gen

kàlkada vèg̲ga

hǫ́l̠ i vég̲gen

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

vä̃gg.

vęgg, -´en s.

-`a, -na.

dar stō̍ en bøgg

imen vęggen.

Vo 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vägg

vegg. pl. -a

klìnta vègga, lerslagna väggar.

han har bøjt en stùelǽga me
ègafǿd, fìrestǿlpa, klìnta vègga.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

vägg

vegg, ´-en

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

vägg

vɛgʒ, -´en, -ˋa, -ˋana

Västerstad, Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

vägg
s-

vadʒ. ´-an. `-a, `-ana

y. vag etc.

en meddelare f. 1877 uttalade såväl vadʒ som vag.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

vãgg,

vädz, –́en s.

–̀a, –na,

daꝛ va gæ̀jtoꝛ i

vä̀dzana,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vāgg,

vhgz, -́ln s.

-̀a, -na;

dar va gȧjtər i

vhgzana;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vâgg

vhgʒ, –́en s.

–̀a, – na;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vâgg

vagz, ˊan

... v‿ stá̱r opṍd ær‿
végz, v‿ fé̱tor míṯ v‿
æ̱̀ra agz (ur majesisanj; se
u. s̄kita).

n. f. 71/ Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

vägg

vegg. -en. -a. -ana. vägg.

1. knudeda vegga.
2. ja lo lina veggen me brædor.
3. po den nöre veggen, dær fruentimorna sidor (näml. i kyrkan).

Vomb

I. Ingers 1930.

Färs

№ 1006.

vägg

vedʒ ; pl. –̀a

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

vägg

veg̲ʒ, -ˊen, -̀a, -̀anȧ

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

vadʒana   vägg

vãʒʒana

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.   Nils Nilsson

vãgg,

vhǥʒ, -́en s.

-̀a, -na,

han stǫ́ imeṉ

vh́ǥʒen,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vägg

vedz, m., ve^{1}dzen, pl. ve^{2}dzä, -ra, vå^{4}gg.

Vollsjö. Fs.

Östraby, Veta

Brandstad

S. Åsum

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vä̆gg

veg̱ʒ -´en -ˋa -ˋana

en skrà̱ba te a skrà̱ba vèg̱ʒana

et ḻìdad ská̱b, som va mù̱rad

i vèg̱ʒana.

1948. Vollsjö̀. Färs hḏ

vágg II

so stœ́ vi va vàdzana a hỳlta.

dæ e maksíma vàdza.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

veǥǥan ~²a na — vä̆gg s.

vä̆gg

№ 290.

Sövde Färs hd. H. Areskoug 1926

vàgg

vadz, ´-an, `-a, `-ana

vàdza ma stàga

(korsvirkes)väggar med

stakar / so

K.-f. 71

skola vi fàra

vàdzana så skulle vi

göra väggarna (i korsvirkeshusen) färdiga.

Övde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ văggagrōnor

vèg̲g̲agrǫ̲́nor, -na (pl. tant.)

× vággagrónor = bocktörne

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

väggklocka

vèg̠ʒaklóka̠. -an. -or. -orna.

vággklocka.

è̠la jø̠re han vèg̠ʒaklóko̠r. de̠
va minfǿr̠ bastán̠da klòko̠r;
mi̠na forè̠lra di hà̠da en i
hè̠la do̠ras lí̠vsti̠d. Mårten Rönn.

Färs hd. I. Ingers 1930. Vomb.

№ 10

+ v$\overset{1}{\text{ä}}$gg~~a~~knare

v$\overset{2}{\text{å}}$dzaknàr̲e, m., -n, pl. -r̲a, -na, väggknarr, larven af timmermannen. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

*väggknarr

sb.

vègzaknár, ` – ´ en

m.

dödsur (en insekt i trävirke).

(ɔ: de knàdra i vègzan).

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. **Färs hd**

Hugo Areskoug **1958-59.**

vägglus

vèggalús, -en

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

väggrop

²våjagrù̱b, f., -bn, pl. -or, -na, väggrop, - dike.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

väg-grop

vœ̱̀jagrá̱b pl. -or

dike vid sidan om vägen.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

x vägagrop

væ̱̀jagrå̱b -en

dike vid sidan om vägen

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

väg-grop

væ̀j̱agrɑ̱́b, -en

dike utmed väg.

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö.Kärrstorp Färs hd

I. Ingers 1975–79

1978

väggrop

vàjagru̱ben (best. sg.)

landsvägsdike

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug **1958.**

væ̀ggaská̠v, – əd

väggskåp

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

vä²ggastaga na väggstakar pl. 13

stakar v korsvirkesväggen, på vilka leran är klint.

insatta
i leran ~~inmurade~~, mindre, mot løsholten vinkelrätt gående, ~~stolpar~~ staken. Se løsholt d.!

H. Areskoug 1924.

Östraby

FÄRS №287.

vägg-stake

vä̀g̲g̲astå̱ge -en -a -ana

stake inuti klinevägg; infälld i lejden upptill, löskultet i mitten och fotträet nedtill.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

^{2}veđʒastaga na väggstake s.

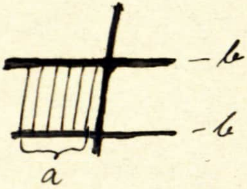

a) ^{2}veđʒastaga
b) løshólt

runda käppar (pinnar) mellan övre och undre løshólten i en korsvirkesvägg

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

vâggstake

vàgzastága pl.

stakar i korsvirkes-
vâgg i facken mellan stolparna, där
leran ä klint. J. J-e

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

våggstake

²vėǥʒastà̱ge, m., -n, pl. -ga, -na, väggstake, stake som insättes mellan timret i en korsvirkesbyggnad, då man uppför väggar af ler, som fästes på ok inslås mellan en rad af stakar.

Västerstad. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

väggstake

vèggastá̲ge, -en, -a, -ana,

väggstake,

om stakarna eller spolarna inuti en klinevägg.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

^{2}veggaskeffe d — väggstycke s.

de dær ^{2}veggaskeffed
^{2}kone vr lĭasovel
ta ner.

№ 287.

tavla

Trenninge

FÅRS

H. Areskoug 1924.

väg-jord

væ̱̀jajá̱r, -en

jord som man dragit med sig från vägen och in.

Bast.

4802 Brandstad, Färs hd.
J. Jagers 1959.

vägkant

vœ̀jakɑ́nt -an -or -orna

1963. 4802. Brandstad. Färs hd.

vägkant

væ̀j̱aká̱nt, -en.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

vägkant

væ̀jakǽnt, –̀ – –́æn

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vägkassa

vœjkás̲a, -an

vœjkás̲an ja̲ra anmœ̲́rknɛŋ
(på en vägbana).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

vą̀ạalav, -ad　　　　vãglag

Våglag

№ 290.

Röddinge, Färs hd, H. Areskoug 1926.

và̜ala̠v, -ad vãglag

vāglag

№ 290.

Röddinge, Färs hd, A. Andersson 1926.

va²ɹala̱v ad

vãglag s.

vå²glag

Färs hd. H Areskoug 1926.

Söfde, Rö²ddinge

№ 290.

²væ̜ɹala̠v ad

văglag s.

²vaglag

№ 290.

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

²Sofde, ²Roddinge

våglag

vå²jalà̱o, n., -ed, utan pl., vǎglag, -fö̃re. Frǎnninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vägleda sig

vagl^{1}e̱a se (-l^{1}e̱r, pl. -l^{1}e̱a,
-l^{1}e̱de, -lat, -l^{1}e̱, pl. -l^{1}e̱en)
refl., vägleda sig.
han va̱ rajnt bliz, sa han
k^{2}une knapt vagl^{1}e̱a se.

Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× väg-löpa

vœ̀j̲a lúw̲a ,

genus obestämbart, ung. = kapp-löpning, i uttr.

tšø̲̀ra, rìj̲a el. sprìŋ̲a

vœ̀j̲alúw̲a

P. L. 1898. 281. Öved. Färs hd

+ văglỏpa

væ̨̱̀jalǿ̱ba

kapplỏpning.

tʒø̱ra væ̨̱̀jalǿ̱ba, kỏra i kapp.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

× văglópa

s.

văjalóba

kappspringning el. kappkörning.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

× vägalöpa

vœ̀j̲alúw̲a, gen. obestämbart, i förb. tjò̲ra, rìj̲a, sprìg̲a vœ̀j̲alúw̲a, = köra, rida el. springa i kapp.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

²vąalḵa ˣvăglŏpsa s.

²spriŋa ~.

²fʒō̱ra ~.

„i kapp", kappkõrning.

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

+ väglöpa
s.

vèjalùa

kapplöpning.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

v$\overset{z}{ă}$jalùa, -n ˣvăglõpa s.

kapplöpning

spr̥ìŋa v$\overset{z}{ă}$jalùa =
= springa i kapp

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

× väglöpa

vø̀jalúa,

en slags kapplöpn.
efter julottan.

di jjørda vø̀jalúa;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd Hör;

Nils Bengtsson 1932.

× våglōpa
s.

vœ̀j̲a lú̲e̲a

kappspringning. kappkörning.

sprẹg̲a vœ̀j̲alú̲e̲a.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

× våglöpa

^{2}våjaligba, gen. obestämbart förek. i uttr. skø̠ra, ^{2}rija, ^{2}spriŋa ^{2}våjaligba, köra, rida, springa i kapp.

Vollsjö, Fränninge.

^{2}våjalaiwa, Åsum, Öved. Fs.

Färs hd

№ 281, Per Larsson 1898.

²væɹalu̠a

×vä̆glö̆pa s.

se ²vaɹalu̠a!

№ 290.

So²fde Färs hd. H. Areskoug 1926.

²vąɩalu̱a

×vä̆glö̆pa s.

²tʒø̱ra ~

'kapplöpning'

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1926.

× våglöpa

vàjaluia

– kappkörning

Tjøra – vàjaluia

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ văg-skilje

vājaskilje

vàgmārke

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

v^{2}aaafel led ~ len vägskäl s.

han̲ ska ta̲ a̲ h^{2}e̲na
v^{2}a ~ led

v^{2}ägskäl

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

væ̨a²ʃel̠ led

vãgskãl s.

vå²gskãl

№ 290.

Sõfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

va̍aſkel̠ ed

vägskäl s.

vãgskãl

Löfke

№ 290.
Färs hd. H. Areskoug 1926.

×vägslod
sb.

vajslá̲

smal, sämre väg över mar-
kerna

de va bá̲ra en
vajslá̲
a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vägskäl

vă²ʒaʃæ̀l, -ad, t

vägskäl

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

væ̱ɩ̂slô̱¹ × väg-slo

hålväg, liten smal väg

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

väg-sten

vǟjastain

vǟgmǟrke av sten, som utvisar ändpunkterna för väglagningslotten.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

vägstycke

vœ̲̀jastέk̲a, n., pl. =

Sträcka av väg, som väghållningsskyldig hade att underhålla.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

väg-stycke

vèj̲astétʃ̲e -ed, pl. =, -en

väglagnings-stycke, tilldelad lott av allmän väg att underhålla.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

vägstycke

²våjastiffke, n., -d. pl. =, -n, vägstycke, väglaū, som af en viss jordegare skall underhållas.

hæ̱ e̱ i²ŋa ²våjastiffke te̱, fo̱r diḏ e̱ seṯar¹i̱.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

vägstycke

væ̀jastɛ́tja, -ad. pl. =, -en

väglagningslott; tilldelad sträcka av väg, som jordbrukare hade att underhålla (om förhållanden före omkr. 1924, då vägunderhållet var fördelat på jordbruksfastigheterna).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

× vȃga-ȍk

vàja ǿgȝ -en, pl. =, -en

landsvȃgskȃnt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

2
vȧktare n

våktare s.

våktare

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våktare

v$\overset{2}{\text{å}}$ktare, m., -n, pl. =, -rna,
v$\overset{\varepsilon}{\text{å}}$ktare.

hæ jiff v$\overset{2}{\text{å}}$ktare po g$\overset{2}{\text{å}}$dan
h$\overset{2}{\text{e}}$la v$\overset{1}{\text{i}}$ntoren am n$\overset{2}{\text{å}}$torna.

Fr$\overset{\varepsilon}{\text{å}}$nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

veḻ väl

de̠ ble̠r veḻ ŋte̠ ao̯ ed ?

väl

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1926

va^{2}l
adv.

va̲l

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

veḻ

vãl adv.

nu̱ ḻ veḻ hå²lva ti̱den

ga̱n

№ 289.

FÅRS

Sövde

H. Areskoug 1925.

vãl

I väl

vel; trycksv. vel (vl̥) adv.

di‿ krév‿vel i jǻran om‿ vintorn det kröp väl ner i jorden om vintern (om en kropp)

K. 7. 71

dá komor‿ dær‿ vel‿ snárt én yin då kommer det väl snart en till Sövde. Fs.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II vål

bevárs vél ! Bevars vål !

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vǎl
adv.

vǎl s. 90

= fö̌rmodligen

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

våℓ

vǎ̃l

s. 90

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

× vā̃l

hålt vā̌l mā̌ ... s-94

= hade "sā̃llskap" med

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

väl

svagton. val

de e val àl̲ii· hán̲ som e dǿ̨!

já̲, de̲ kan̲ val dú̲.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

väl

väl

"å di blyttj så väl imódtana"

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd
Anders Malm 1887. Exc.

val tryckst. **vål**

adv.

val (vl̥) trycksv.

förmodligen

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h
Hugo Areskoug 1960

da ‿ svalna ‿ val ‿ óp.
Det svallnade vål upp.

n. f. 71 / dí va ‿ di ‿ val
Det voro de vål.
(nog).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vål

va̱l (betonat). = vål.

--- man de va̱ val hanses helsǿ̱d; è̱la hade han vá̱l bled brá̱.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

väl

val

da‿dröjda bωda‿læ̀ŋa
o‿vél

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**
Hugo Areskoug 1958.

vǎl adv.

val

han hi²tə val vá̦ən²

№ 289. vāl
FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

væ̱l vål

väl, så snart

naur han̠ blɩ væ̱l mæ̱t^{1}

ræ̂ista^{2} han̠ ijæ̱n^{1}

så snart han (gesällen) blev mätt reste han igen

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vål

i bevár‿mi vél!

Kors bevara mig vål!

han‿vìsta so‿vél, at‿de‿
hàdad iɡ vǽgnen. Han
visste så val, att de hade det
i vagnen.

K. S. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vàl
adv.

vel

K.f. 82

bevárs vél! Bevare oss vàl!

K.f. 82.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

vål
adv.

ω‿bevá̠ra‿mɪ a̰l!

O bevars vål!

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vɑl̲

va⃗l
adv.

dɛ̮ lagorɛ̮ so̮ vál̲ ǿ̲vor
de la⃗gga så va⃗l o⃗ver

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

vål

adv.

han‿tʒända‿so‿väl

tíd han kände så väl

till det

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

ˣvăla ;

vì̠la, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

el. vœ̠̀la ;

ombinda ett hölass
med rep ;

di vì̠la lás̠ed ;

Ilstorp. Fs.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

välde

^{2}välde, n., -d, utan pl., välde, makt.

nar ^{2}lydzare fa ^{2}välde, sa ^{2}veda de ^{1}varken ^{2}halla ^{2}snäle, ordspr. Fränninge. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

²väldig

vèldɐ

en‿vèldɐ lája (kõn)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

våldig

en‿vàldz ká̠r

en stor och kraftig karl

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

väldigt
adv.

vèldet

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

väldigt
adv.

væ̀ldit

di frǿ̱s ju væ̀ldit i tjø̀rkorna dá̱.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

våldigt
adv.

væ̀ldit

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

välgång
s.

vælgώg̱, -en

modgώʒ̱en e bát̲on en
vælgώʒ̱en. (ɔ: den fostran bättre än
välgången).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

valgóz

vãlgång
sb.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vålgärning

valjǽrniŋ, m., -en, pl. -a, -na, vålgärning. vollsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välgörenhet

valjǿrenhėd

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

^{2}vælja ^{2}vælde valt välja v.
v´ælgor vælj!

^{2}välja

№ 289.

FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

+välja
v.

vàlja pres. váljor

blâddra

... bàra han váljor i -ed

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

va̠lk̥om̠an + vålkomma

vālkomman (vålkomst-skål!)

sla̠k̥tans +) fø̠rnig ska̠la

va orę̊d te va̠lk̥om̠an

+) Repr-form.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

vålkommen

válkåmen

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

välkommen

válkómen

ja, válkómen da!

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

v$\overset{2}{\text{a}}$l̲a ~ $\overset{2}{\sim}$d ×vålla v.
$\overset{2}{\sim}$r

de̲ ~ lás̲ed

draga ett rep runt omkring lasset, så att ingen säd skulle spillas.

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

välling

vèl̠eŋ . -en. välling.

han sá̠d ve borá̠nen a sa̠e
vèl̠eŋ.
sá̠dor du a sá̠lor vèl̠eŋ i da̠ mé̠,
din jø̠̀tan!

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

vålling.

vàl̠iŋ. -en. vålling. II.

sú̱r vàl̠iŋ a ró̱ síl̠

(härmning av matklockans ljud å Stóre gården).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

välling

vàḻiŋ, -an, utan pl.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

vålling

²vå̄liŋ, m., -ŋən, utan pl., vålling. allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vãlling

vàl̲eŋ, –̀ – en

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vällingklocka

vàl̲iŋaklö̀k̲an (best. sg.)

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug **1958.**

vålmående

valmáanda

ekonomiskt ²vålmående

-nd - beror på

rsprs- inflytande)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

välsignad

vælsí̱nad

de̱ har va̰d en vælsí̱nad
iŋrǽṯniŋ

ɔ: folkpensionen

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

velsí̱nad . vålsignad.^vålsignad

kó̱s i hàṟens jé̱su krès̱ti
velsí̱nade nam̱n! (aut. 1928)

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

välsignad

vels̲í̲nad

á̲ kós̲ i jés̲e vels̲í̲nada

námn!

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

välsignelse

va^{1}lsinalsa, f., -n, pl. -sor, -na, välsignelse. Ja fikk sa me^{2}na va^{1}lsinalsor for den tö^{1}ren. Brukas i sing. äfven som utr. för ymnighet rikedom. da blør sa^{1}nen val-si^{1}nalsa po ma^{1}rken hart år.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vålt
sb.

valt, ´-en

girgvålt, trumla

M. f. 71

Sent uppt. lån: jfr. trómal
enl. P.L.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vàl̠ta . -́or, vàl̠te, val̠t, vǎlta

i kan fjø̠̀ra-d te ʃǿ̠n a val̠ta-d

áw̠ .

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

4

__vålta__

vàltja, vèlta, valt

Pres. ´-or

velta‿óp båka ropp
jòord

M. S. 75

velta‿bórt

K. S. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålta

vàltta, vàlte, valt

Pres. sg. ´-or

velta‿úd vålta ut

---mulʃívan som velta‿ óp, so‿ dær‿ ble‿ en‿ får.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

valta

vàlta, vàlta, valt

Pres. sg. ´-or

dḛ vàlta lás̲an

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

våltra sig

(^{2}våltra se (-ar, -a, -ad, -a)
refl., ^{2}våltra sig, om djur.
bä^{2}ssahästen jiff a^{1}p o ^{2}våltra
se ^{1}i å^{1}gen. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vältig

v$\overset{2}{\text{å}}$̱lted l. -or, m. och f., n. -ted, pl. -teda, komp. -tedare, -tedast, som låa stj$\overset{4}{\text{ä}}$lpes.

Di̱ sm$\overset{2}{\text{å}}$̱le v$\overset{2}{\text{ø}}$jnara va̱ bra̱ o f$\overset{2}{\text{ø}}$ra i̱ sk$\overset{1}{\text{ø}}$̱ven me, men v$\overset{2}{\text{å}}$̱lteda va̱ di̱.

№ 281. Färs hd Ö$\overset{4}{\text{s}}$traby. Fs.

Per Larsson 1898.

våltskiva

vaḻtɧýva, f., -n, pl. -vor, -na, vå̆lt, plogvå̆lt.

Ö̆straby. F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

I

vålva

Pret.

vàlda

vånda upp och ner på (t.ex. baljor, fat, tallrikar, de senare efter disk, så att de få avrinna och torka).

... en hàla, som de vàlda káran på en hylla, som de "vålvde"

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

vålva

karen på; se närmare
u. hylla och kar.

K. s. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

våmjelig

^{2}ve̊m̲al̲ì l. -lìjor, m. och
f., n. -lìt, pl. -lìja, efter
for, för, är accenten ^{1}ve̊m̲al̲i
o. s. v., komp. ^{2}ve̊m̲alìjare,
-lìjas̲t, ^{4}våmjelig.

Vollsjö. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

v$\overset{2}{\text{a}}$mele v$\overset{2}{\text{a}}$melet vǎmjelig

vǎmjelig

№ 290.

Sǒfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

ˣvãmmeligt
adv.

vàmalat
ryslígt, förfärligt

han ‿ bar ‿ sɛ ‿ so ‿
vàmalat ód

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vän
s.

ven̲ pl. vèn̲or

di va so fà̲selit gà̲a vèn̲or.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I.Ingers 1951.

vån

ven̲ pl. vèn̲or

nǽ̲, mi̲na fjæ̲̀ra vèn̲or!

utrop vid förvåning etc.

1947. Sövde, Färs h̲d̲

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.　　　　　　　　vånda

væ̀n̲þa, væ̀nda, vænt

Pres. vǽn̲or

K. ſ. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vȃnda

Depon.

Pret.
vèndas

ha sina vȃjar
åt en plats, fåndas-

vi, vèndes ìn̥te so mé̲d
dær vi voro inte så ofta
åt det hållet

K. f. 71

Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vånda v.

vånnde si åmm (pret.)
'vände sig om'

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd
Anders Malm 1887. Exc.

$\overset{2}{\text{vena}}$ $\overset{2}{\text{vende}}$ vent vända v.

vénor

folk som vens (umgås)

dær nu

vãnda

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

vända

vèn̲a

ven̲a ti pœ́g̲a = avyttra, sälja

Nr 3340 Tolănga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

vånda

vènʃa, vènda, vent

Pres. sg. -´or

vènas - ú̲dforá̲d våndas
utåt (ínforá̲d inåt)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

vânda

de‿vènda svá̱ran

de vânde (med plog)

jòrd‿svålen

M. f. 71

so‿skola‿dan‿vène̱as o‿
tjèglas så skulle den (bränn-
torven) vǎndas och sättas i kā-
gelformiga stackar. Ä. f. 72.

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

v$\overset{2}{ă}$n̲a, v$\overset{2}{æ}$n̲dɛ vända

v$\overset{2}{å}$nda

h$\overset{1}{u̱}$skd væn̲dɛ g$\overset{1}{ø̱}$vlan

mo̱d v$\overset{1}{æ̱}$ḷan

Långarőds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×vǎnda s.

^{2}vaŋa n or na

han gār dǣr
^{2}ūde pω ^{2}vaŋan

№ 287.

^{2}kråda

FÅRS

Frenninge 3

H. Areskoug 1924.

vändas

Depon.

vens fores.

bròmsana e ‿ uda ‿ o u

véns bromsarna är

ute och flyger

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vända

^{2}våʒa (^{1}våʒor, pl. ^{2}våʒa, ^{2}våʒde, vaʒt, vaʒt, blau i n., vaʒ, pl. ^{2}våʒen) intr., blädd-ra

de ^{2}fiʒe ^{2}spe̠da o ^{2}våʒa i̠ papé̠ren i̠ et pa̠r, tre̠ da̠.

Tränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

×vãnda, vb

væ̀n̡/a, -´or; -`da, -t

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

III

vända

dǿr vèndas‿ vi‿ jø mér
ti‿ sjǿbo dit, till Sjöbo,
for vi oftare | hár han‿
vèndas, da‿ ví‿
K. f. 71 ja‿ ń̥ta var han
hade sina vägar, det,
vet jäg inte | ja‿ véns
ǹ̥ta díd jäg är aldrig åt det
hållet

Sörde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vända

vèn̲a, vènda, vent

Lø̀baren den venda di óp̲

ɔ: vânt. då den skulle hackas.

jfr Lôpare.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

1. vånda
sb.

I betyd. 'spö'

Se ˣtäckevånda

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vända

vènʃa, vènda, vent

Pres. sg. ⸍̲or

vena ‿ rýg̲gen tr.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vånda

vàn̲|a, vànda, vant

Pres. sg. -́or

vrì̲a o. vèn̲a vrida och

vånda

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändande

v$\overset{2}{å}$ʒane, n., -d., utan pl., blåddrande.

de va̲ et f$\overset{2}{a̲}$rlit v$\overset{2}{å}$ʒane i̲ b$\overset{1}{o̲}$gen. Fr$\overset{4}{ä}$nninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

$\overset{?}{\text{våndas}}$

vens (vens, pl. $\overset{2}{\text{venas}}$, $\overset{2}{\text{vendes}}$, vens) dep., $\overset{\varepsilon}{\text{fardas}}$.

Ja ha $\overset{2}{\text{ente}}$ vens ti $\overset{2}{\text{mularens}}$ po $\overset{2}{\text{flere}}$ ar, jag har icke besökt etc. di e $\overset{2}{\text{ude}}$ o $\overset{2}{\text{venas}}$ po $\overset{1}{\text{vajana}}$ for $\overset{2}{\text{gomnan}}$.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

våndas

van̲s. van̲s. vàn̲des. van̲ts.

dep. = våndas d.v.s. vistas, fårdas; med en efterföljande bestämning = umgås med, besöka.

1. di vàn̲des hi̲d.
2. bèʒ̲ʒ̲ahès̲tan han vàn̲des i ʒó̲n.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

vàndas

Pret.

vèndas

dı vèndes mèad tiu Vóm

de hade ofta sina vàgar ål

Vomb

Nr 6537 Vomb, Färs **hd.**

Hugo Areskoug 1958.

vändas

pres. vans. pret. vàndas

sup. vants

vistas. fåndas, röra sig

ja han vánts hæn, sin ja kone

borja a gǽn (näml. i kyrkbyn).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

× vãndas;

väns, väns, vä̀ndäs,
väns dop.

umgås;

di vä́ndäs ti
lars pä́ss;

Vö 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

våndas

v²åṉas (våṉs, pl. v²åṉas, v²åṉders,
våṉs l. våṉts) dep., fårdas.

Nar hæ ²iṉte va v²åja, sa va̱'d
²iṉte r²å̱lit o v²åṉas me̱d.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vändes-rygg

vànesrýgg, -en

plöjning för kortändan av åkerteg = tværrýgg, tvärrygg.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

våndning

vàṉiŋ

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× vändrygg

vàn̲erýgg̲, -en

plöjning för kortänden av åkerteg (där man vänder vid plöjningen). Även tvärrygg.

1006 Vomb. Färs hd. S. Lagers 1945.

vàn̲arýgg, -n

ˣvändrygg

kortsida av plöjt fält

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

vẵndrygg, s.

væ̀n̲(e)rýggj/, -en; -a, -ana

= tvărrygg, vẵndteg, plöjning för kortsidan av åkerteg.

46

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

+ våndsel

v$\overset{1}{\text{e}}$n̠sel, m., -len, utan pl., samfärdsel, folkrörelse, folktrafik.

a̠vg$\overset{1}{\text{å}}$ŋen ber$\overset{1}{\text{ø}}$̠r pa̠ ha̠r men̠ v$\overset{1}{\text{e}}$n̠sel dær e̠ po m$\overset{2}{\text{å}}$̠rkaded.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× văndel

vénsel, m. = trafik, färdsel, umgänge.

ha sin vénsel = färdas, trafikera.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

văja
v.

vœ̀ʒ̠a

vœʒ̠a áu̠ me

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

vănjȧ
v.

vœ̀ʒ̱a, pres. vœ́ʒ̱oɐ

di vœ́ʒ̱oɐ si èntɐ a gɑ̱

1949 Brandstad, Färs hd

Nr 4802.

× vãŋja;

vœ̀ja, ´-or, ˋ-da, -t;

vãŋja;

hn vœ́jor sa va ált;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

^{2}vàŋja;

vòj̱a, -´or, -`de,

-t;

han vój̱or så ve

åḻt;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vă̄nja

vànja

vanja ‿ se ‿ áw vă̄nja
sìg av
han ‿ far ‿ vanja ‿ se
áw ǫme ‿ ma̲d han får
vă̄nja sìg av med mat

K. f. 71

Lövdestad .

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vånja

Pret.

væ̀ʒda

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

ja‿væ̀ʒda‿dóm lìda gròna so‿nét. Jag vånjde dem litet grand så försiktigt (om unghästar som skulle läras att bära sele)

n. f. 71/

vånja

vàza

dí fa‿dɪ‿ vàza‿sɪ‿
vu dat få de vånja
sig väd

den genuina formen torde vara ˣvàza
J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

vånja

vazas ‿ ów ‿ ma vånjas av
med

dı (ɔ: fölen) ska vazas ‿
ów ‿ ma pàt̲an (ɔ: dit) de
skall vånjas av med än dia

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vɛ̀n̲lihé̲d. -ɛn. vänlighet

tak̲ for vɛ̀n̲lihé̲dɛn.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

vånskap

ve̜n̲ská̲b, m., -en, utan pl., vånskap. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vånskapas

vanskåbas (-as, -as, -as l. -ads, -as) dep., umgås vånskapligt, förtroligt.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vänster

vánstor

K. 4. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vänster

vénstor

te vénstor om vǽjan

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

vàsterpå adv.

vàssterpo 'vàster ut'

s. 30

Nr 5170 Brandstad, Färs hd
Anders Malm 1887. Exc.

× vãnstran

b.f. vànstran

vånster hand

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

va¹n̲ten, ha i væ²n̲ten s. vånt

vå²nta på

ja ha̲¹r dom̲ i væ²n̲ten

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

vãnta

vènta, =, -ad

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

so vènta de, te de
bygga tre a̠r. Så vän-
tade man, tills de blevo tre
år (: med att köra in ung-
hästarna).
M. f. 71.

vănta
v.

inf. væ̀nta̰

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

vãnta

vèntta , = , –̀ad

Pres. –̀ar

venta ‿ pá̲   vànta-pǻ

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vänta

vànta

imper. sg. vànta

vànta lide gròna !

Nr 4418 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

vänta
v.

vènta -ar -a -ad

Impér. sg. vènta lí̠d !

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

vȁnta

vènta, =, -̀ad
Pres. sg. -̀ar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vänta
v

impr. sing. væ̀nta!

væ̀nta nú̱ lí̱d!

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

× vãr ;

vɑr , –́en s.
–̄̀a , – na ;

gā̱k ìnte bágge ;
fọr
vɑ̱́ren far pụ́ dė ;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ˣvãi,

væ̱r, -́æn s.

-̀a, -na,

vãdur,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

væ̱r len ²~a na ˣvăr s.

ta̱ te væ̱rs.

bagge

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

x vãr;

væ̱r, –́ln s.

–̀a, –na;

vãdur;

vi ha̱r èg̱ln vǽ̱r

te fǿ̱u̯rln;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× vãr;

væ̲r, –́ɹn s.

–̀a, –na; vãdur;

vǽ̲rɹn é̲ stòz̲led;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vœ̲ʀ̂, -¹en, -²à ˣvãr s.

bagge

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

vård adj:

væ̱r
væ̱rt
^{2}væ̱ra

ha kaṉ eṉ
va væ̱r ?

vãrd

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

vă̌rd

dắn i vă̌r å... s. 92

= den ă̌r vắrd att...

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

vård
a.

vœ̲r, pl. vœ̲̀ra

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

væ̲r ~t
$\overset{2}{\sim}$a

vård

de va̲ kn̲avt væ̲rt o
ha̲

vård

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

vår̀d
adj:

væ̱rt n.

da‿ e‿ ǹ̥ta væ̱rt (ɔ: at̄
g̀öra det l. det).

U. f. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vårde

v$\overset{2}{a}$rde, n., -d, pl. obrukl.,
v$\overset{4}{a}$rde.

l$\overset{2}{e}$gga v$\overset{2}{a}$rde po. – de l$\overset{1}{i}$gger
stort v$\overset{2}{a}$rde i h$\overset{2}{i}$nas ff$\overset{2}{i}$stor.
Fr$\overset{4}{a}$nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vărde
sb.

vàrda n.

dí lagora va ǹ̥ta vàrda po. Det lăggen vì ingen vikt vìd.

K. f. 71.

Sõvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdefull

vàrdafúl̲

("Riksspråksord")

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

värdefull

vœ̀rdefúl

el. vàrdefúl

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

vārdelōs

vàrdaløst n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× vårgalen

væ̱rg$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$len neutr. –d adj:

fa̱red e̱ væ̱rg$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$lad.

№ 287.

H. Areskoug 1924. i

Östraby) FÅRS

brunstig (om får)

værgálen
værgáled

× vărgalen adj.

fáred l. værgáled

brunstig om får

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

vărja

²vår̲ja, f., -n, pl. -jor, -na,
vårja.

han̲s ²vår̲ja ²håŋde ¹ås̲e i̲
²ſkår̲ſkan.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

värk

vœ̲rtj, -´en

jȧ hȧ sǽn̲en vǽ̲rtj i mi̲na lèr̲or imȯd àn̲ed vǽ̲r.

P. L. 1898

Fränninge, Färs hd

värk

vœ̲rfj, ˊ-en

mán̲an va fúl̲ aw vœ̲́rfj,
œ di skɑl̲e sœ̲̀gza for -ed.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

væ̱rfʒ , –́ m

värk

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

vǎrk;

va̱ęʃʃ, -́ən s.

huʃm̱ fə̇ʈʃ va̱ę́ʃʃ;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vår̓k

væ̱rtɕ, ˊan l. værtɕ

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vårk

va̱rfs. ˈen. vårk

ja va so dá̱n me vá̱rfs, so ja
to te dó̱ktor vær à̱tene dá̱, men
de já̱lp ìṉte. (Mårten Rönn)

yngre: vark.

armbóyka di ska va brá̱
for várk.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

vaĭk,

væ̠rʒʒ, ´–hn s.

ja féʒ̠ʒ̠ vǽ̠rʒʒ,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vàrk

væ̲rtʒ

ja‿har‿vǽ̲rtʒ i‿à̲rma o‿bé̲n

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vaĭk,

va̠rfʒ, -´ɛn s.

ja har mi̠ɛ̀d me
vȧ̠rfʒ,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

van

værk lin

vărk S.

Nyare form. jfr mera genuint værfj. J-s.

№ 289. **FÅRS**

Sŏvde H. Areskoug 1925. vărk

vårka

v$\overset{2}{å}$rssa (v$\overset{1}{å}$rssor, v$\overset{2}{å}$rte, vårt) intr., vårka. Äfven impers.

h$\overset{2}{e}$la h$\overset{1}{å}$wed v$\overset{1}{å}$rssor.
de v$\overset{1}{å}$rssor i kr$\overset{1}{å}$pen.

№ 281. Färs hd
Per Larsson 1898.

Vollsjö. Fs.

værtzlen

vãrken s.

rögad ~

vãrken

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårken

vàrtʒən n. sb.

tyg med bomullsgarn (twist) till varp och ullgarn till islag.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

v$\overset{2}{a}$rtzlen

vãrlem s.

vãrkon

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

værlóm ed ~ len ˣvãrlamm s.

bagglamm

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

† vårlamm

værlòm ed værlom en s.

han tjupte båra
værlòm for
ålkhob

№ 287.

bagglamm

Östraby FÅRS H. Areskoug 1924.

væ̰rloḿ̱ ld

ˣ vărlamm

bagglamm

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

vårld

var̲d, m., va¹r̲den, utan pl., vårld.
ha̲r mu̲²nega ska ha̲ sit be̲l i̲ va¹r̲den. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

värld

best. f. vǽrden

de e hèla vǽrden i én
pùlseéna

= mycket väsen för ingenting.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

vãrld

b.f. várden

ifrɷ àl̲a várdens kà̲ntor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

vàrld

vǽ̱rdan (best. sg.)

fó̰r ‿ i ‿ vǽ̱rdan fòrr i vàrlden

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Tolånga

värld

vá̲rdan (best. sg.)

fó̲r‿ı‿ vȧ̲rdan för i

världen

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värld

vǽrdan best. sg.

já for‿ált i vǽrdan.
Ja för allt i världen.

Sk. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vãrld s.

værd en

foṟ ı̱ ~´en na̱r di̱ hạ²d̠e jort non̠ fortré̱d

vå²rld

№ 289. **FÅRS**

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

vărld

bst.sg. vărden s. 89

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

värld

várden best. f.

já for‿ ált i‿ vǽrden.

Ja för allt i världen (betygande uttryck)

M. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

vărld
s.

best. f. várden

di va ènte sa bagvánda fó̲r-i-
-vàrden...

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

värld

best. f. várdan

med semifortis: fó̱r-i-vàrdan.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

värld

vǽ̲rden best. sg.

for‿ált ıı vǽ̲rden för
allt i v$\overset{2}{\text{ä}}$rlden

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

värld

dɩ som e stå̱̀ra
ɩ vá̱rdan de som ä̂r
fö̂rnä̂ma hä̂r ì vä̃rlden

M. J. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vàrldskrig

vǽrdskri̱̍ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

№ 281. världslig

vå²r̲sal̲i l. -lijor, m. och
f., n. -lit, pl. -lija (efter
for, för, är acc. vå¹r̲sal̲i etc.)
1) världslig, jordisk, som
blott tillhör denna världen,
jordelivet. æjn vå²r̲sal̲i sag.
en skul²le in²t̲e fäs²t̲a se sa
med ve di²t̲a vå²r̲salija
2) om en människa som strävar
mycket efter jordisk vinning.
Kom [illegible] Vikkistad. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

²varma ²varmde varmt vǎrma v.

¹varmor

²varma

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Söfde

vãrma;

vàrma, –́ɔ, –̀dh,
–t;

ó̲nen vármɔ
ente mi̲ed;

hör

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

värma

^{2}våṟma (^{1}våṟmar, pl. ^{2}våṟma, ^{2}våṟmde, våṟmt, våṟmd våṟm, pl. ^{2}våṟmen) tr.; värma, göra varm.

du fa̱r ^{2}våṟma li̱d ^{2}driffa.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vãrma;

vàrma, -´or, -̀de, -t;

hum vàrmda sè;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vårma

vb.

vàrma, -de

so vàrmde dán po-
dé vísed. Så vármde
den på det viset.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vǎrme
s.

NSKT NORM
UMBA 194

và̲rme -en

ja tǿ̲l ènte và̲rme, ènte fjúl̲.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

v$\overset{2}{a}$rme n Vărme s.

de v$\underline{a}$ $\underline{e}$n f$\overset{2}{\underline{a}}$rle —

v$\overset{2}{a}$rme

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

v$\overset{2}{a}$rmḷ n

Vărme s.

den̠ g$\overset{2}{\underline{ø}}$ḷ $\overset{2}{\sim}$ n

v$\overset{2}{a}$rme

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

vă̈ıme

vàıme. -en. vẵıme.

di hóḻoı vàımen lœ̀y̲e.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

vãrme;

vàrme, -en s.

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

2 2
væ̱rma, væ̱rman värme

vărml

2 1 1
væ̱rman drạ o̱p i mœḻted

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàrme

væ̀rmpa, –̀an

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

vãrme,

vàrme, – en s.

so jęt vàrmen
úŋor gròðan;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

²væ̲rma värme

eld

dær ha̲da ligu̲d ²væ̲rma

pau̯ ta̲²ǫud

№ 530. Långaröds sn. Färs hd.

Nils Nilsson

vãrme;

vàrma, -en s.

dar e̲̍ ègan vàrma i klǿ̲rnā nú̲;

Nåsby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

varme

v$\overset{2}{a}$rme, m., – n, utan pl., v$\breve{a}$rme. Äfven j$\overset{2}{a}$zke.

... sa blør ~~jazke~~ v$\overset{2}{a}$rmen į st$\overset{2}{u}$wan. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

värme

vàrme -en

äv. = varma glöden:

fá̱r jà la̱na vàrme?

gá̱ te nabó̱ens.

(en lek)

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

värme

v^{2}a̲rme, m., -n, utan pl.,
1) vårme, 2) eld. ^{2}œf̲ta v^{2}a̲rmen.
Vousjö. Fs.

v^{2}a̲rme, Åsum.

Ja to̲l ^{2}in̲te v^{2}a̲rme, ^{2}in̲te kal.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

värme
s-

væ̱̀rme, -en

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

värme

vàrmſa, -an

Av. elden på hården, i glö-
derna i ugnen.

dä hade en råga ti
o råga vàrman fram

De hade en ugnsraka tiu
att raka fram glöderna

X. 9. 71 Lövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I

vårme

vàrme, -en

Åv. om eldslågor och eldgnistor

vàrmen den ˬ ỳrda omkríŋ (vid en ēldsvåda)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58

II

vàrme

dr ‿ ta̰ ‿ m̲ér nàit̲a a̰ ‿
và̲rmen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Pret. vǎrpa

vàrpta

Rops-ord.

stø̀ŋŋom vàrpta‿da, o‿

stø̀ŋŋom værpta‿da‿ì̥nta.

Stundom värpte de, och stun-
dom värpte de inte.
cn. f. 71.

Ramiisa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

värpa

v.

væ̱̀rpa, vǽ̱rpor, væ̱̀rpte,

væ̱rpt (inlånat; det genuina är jòr̲a gö̱ra).

di vǽ̱rpor dòktet

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

varpa

Pres. sg. várpor

Å. jòra (se 2. gõra)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vãrphõna

væ̰̀rpahijna f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

värphöns

væ̀rpaháins

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

văre

vár̲a sup. væ̲rst

även vàr̲a

jà hada àl̲ri i min ti̲d vad

fó̲r vár̲a.

de̲ e ènta de àl̲orvœ̲́rsta.

de vœ̲́rsta blø̲r nú̲ ---

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

vãrre;

vár̲ə a. komp.

varst́ sup.

han é̲ dən várstə,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vãrre ;

vár̠e komp.

varst sup.

de ble vár̠e efte

bét̠or ;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vãire;

vá̱ra komp. a.

varst sup.

jù̱nan é̱ vaíst;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

värre
adv.

vára

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

smén han‿ vila‿ postá
da‿ sléd mìed vára på‿
skóna. Smeden han ville
göra gällande, att det slet
mycket värre (ɔ: mera) på
skorna.

cn. f. 71.

vãre;

vár̲e komp.

varst

ja jə̣ə̲̍re de ál̲or

vársta;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

văre

komp. vár̲a, sup. varst

hωn tω̲ a skré̲g de vársta
hωn kὼn̲a

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

2
var̲h

vãrre adj:

2
de ha̲r ble̲d mæ̲̃d ~
s̲en

vãrre

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

váṟe, vaṟst, v̲a̲í̲r̲e̲, v̲a̲í̲s̲t̲;

även i bet. duktigare, skickligare.

so sa̱ levá̱n te den á̱ndre
spì̱lemá̱nen: "ja̱, deṉ han
e váṟe en vi̱; nu̱ kan vi ta̱
vara fió̱lor a ga̱."

№ 1006.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

vàrre

vár̲a

... vár̲a en- kàr̰ana

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

v¹a̱ʀa vāne

vã̊ʀʀa

e da e²̱nte va̱ʀa e̱n d¹e̱d

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

v$\overset{2}{\text{å}}$r̲l

vărre

vařre

№ 290.

Lŏfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

vårre

váŗa

du‿e‿váŗa ti‿o
jí en‿já. Du är värre
(duktigare) till att "ge"
(ɔ: dela ut spelkort) än
jag.

N. 4.71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vårst

de ‿ vǽrsta
det vårsta

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vàrst

da ‿ vársta det vàrsta.

da ‿ va ‿ da ‿ vársta rént! Det var det vàrsta! (kànslobetonat).

K. J. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vărst

værst

é̠n ɵw‿dɛ‿vǽrsta màn̠ana
já̠ tʒænar‿tí | da‿smál̠
som‿da‿vǽrsta bɑ̀js̠askù̠d
det small som det vărsta bŏss-
skott M. f. 38

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vårva

vàrva ˘ v, =
a

taga vårvning vid krigsmakten

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

våsande

sb.

vè̱sana n.

våsande Gud

K. f. 72

... om_ dä_ hørda_ ὼ̱jú̱d va_ å̱ana, nωd_ vè̱sana o_ skràmlana ... om de hörde oljud vid åarna, något våsande och skramlande. (ds.). Defin. på älvaspel ˣ)

Fliinge

ˣ) Rim-form.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ väsen

n. pl. vǽ̲san,

vävnads-term; del av vävstol.

1951. S. Åsum, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våsen
sb.

vásen n.

vid insidan av vävsto-
lens sidostöd fästade
lattor, som äro förbundna
med tramporna och
solvskaften T. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

våsen

vá̲sen, n., -ed, pl. =, -ena,
i väfstolens sidostöd under
ränningen på en nagel sittande
träslå. Fastbunden såväl i
trampplaget som i solfvaden
och tjenande till att efter som
trampningen sker upp- och
neddraga solfven.
vá̲sen de e̲ me̲r nykóm̲ed.

№ 281.

Fränninge Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

våsen

1
vas̲en, n., - ed, utan pl., våsen, ovåsen, oljud, bråk.

hæ va̲ san̲t ed vås̲en for han̲sas gal.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

våsen

vá̠sen n.

ett slags lavor, fästa vid nedre åndan av väv-stolens sidstoͤd och för-bundna med tramporna och solvskaften

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

1. våsen

vá̲sen n.

ovåsen

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

vǽsen

× väsen

kontramarsch (i väv)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

2.ˣ văsen

vǽsen (trol. neutr.)

från vävstolens sidostöd utgående lanor (stavar), nedtill förbunda med tramporna, upptill med solvskaften

H. J. 99

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

våsen

vásen n.

ovåsen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

väsen
s.

pl. vǽsen, best. f. vǽsnen

detalj i vävstol

(= lattorna i Mellansverige ?)

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våsenskåpp
s.

best. f. pl. vǽ̱sensʒǽ̱pana

detalj i våvstol.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

våska

vèska; pl. ∸or

Trol. nyr. lån; det genuina ordet torde vara ˣ**taska**

J. J-s.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣvẵs̆s adj.

vas̱

han̲ ble̱ ~

av med för-
ståndet

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

vàst

vast, ´-en, `-a

K. f. 71; Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

våstan

v²e̊s̱tan, sing. m., oböjl., vestan.

v¹iŋen kó¹m̱or v²e̊s̱tan i̱fr¹ạ́.

haṉ je̱ te v²e̊s̱tan (om vinden).

Åfoen adv., vestan.

v²e̊s̱tan te̱, vid vestra sidan.

v²e̊s̱tan om̱, vestan om. Vallsjö. Fs.

№ 281

Färs hd

Per Larsson 1898.

våstan-nordan

ve̠sta̠n̠- nå̠ran, adv., nord-våst.

ve̠stan- nå̠ran æm, nord-våst om. Åsum. Fo.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund vástor

vãster s.

vãster

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

väster

veś̱tor, vástu.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

väster

véstor

jà sá̠ ì ǿ̠stor, jà sá̠ ì véstor
(början av en visa; se art. öster).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

väster
adv.

véstor

de la̲ véstor ú̲d ifra lø̲̀vestá

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

väster s. adj.

véstor
sup. vestast

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925. väster

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väster

vä́stor

na̰r‿ sǻ̱len ga̰r‿ ı‿ vä́stor,
ḛ‿ dı‿ là̱de dı‿ bä́sta (ordspr.)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× våster-nord

vastorná̲l

nordvåst

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

× våster-nord

ves̱tornó̱r. ×våster-nord 1: nordväst

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

vastornǿ̲r västernorr s. är.

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925. nordvest

vẹstorsýgṇor, ˣvä́ster-sö̍den

I: sydvä́st

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

västra-södra

vèstra sỳndra, fem. och neutr.

vèstra sỳndra, västra-södra = sydvästra.

ʃǫ̱́n hǽ̱r ù̱de i den vèstra sỳndra jǫ̱̀rnan den kalar di for abǿṟakrǫ̱́gan. (näml. Helgasjö). Per Sy.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 10

x va'sten-so'den

ves̲tor̲sven̲or^{1}, m., oböjl., sydvest.

di̲ ffø̲rde^{2} snit̲ i̲ ves̲tor̲sven̲or^{1}.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vằstgŏ̀te

vaʒúṯa pl.

K. J. 99

Avsåg äldre tiders gårdfarihandlare

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

västgöte

pl. veʒjǿt̲a, -ana

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

västgöte

vefa^{1}ut, m., -en, pl. -a, -na, västgöte, knalle, gårdfari-handlande från Västergötland. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

västra-södra

vèṣtra - sỳṇdra, fem. och neutr.

ˣ

vèṣtra - sỳṇdra = västra-södra

d.v.s. sydvästra.

den vèstra - sỳṇdra jǫ̀rnan.

Nr 4151 I. Ingers 19

1927. S. Åsum.

Färs

vãstre

s. 90

vå̌stre

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

vàta

vb.

v̰eda‿ n̠ér‿ se

vàta ner sig

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× vătja
v.

inf. vè̲da

văssa, bryna

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

+ vätja

v$\overset{2}{\text{ů}}$d̲ja (v$\overset{1}{\text{ů}}$d̲jor, pl. v$\overset{2}{\text{ů}}$d̲ja, v$\overset{2}{\text{å}}$̲tl, va̲t, va̲t, vůd̲j, pl. v$\overset{2}{\text{ů}}$d̲jan) tr., bryna, hvässa (äggjärn).

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vå^{1}tjestēn

vå^{2}d̲jest̲èn, m., -ken, pl. -a, -na, brynsten. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× vätjesten

vè̱desté̱n, -en

brynsten

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

× vátji-tråg

v²ȧdjeträ̀, n. -träwed, pl. =, -träwen, litet vattenträg, som användes då åggjärn hvässas på brynsten. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

~~vantru^{1}, n., – traewed^{1}~~

væ̱²dʒ̑ɐtrau̱ + vätjetråg

tråg med vatten från brygg-stenarna; det var om kr. 1 m. långt så att flere personer kunde få plats omkring det.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

$\overset{2}{\text{væ}}$s̱ḳan vätska

vãtskan

$\overset{2}{\text{væ}}$s̱ḳan ræn̠da i $\overset{1}{\text{ḳå}}$̱red

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

²vęska n   vǎtska s.

Vi 287.

²våtska

Åsheby

FÅRS

H. Areskoug 1924.

våtska

vàtsa f.

fuktighet.

dær ‿ e ‿ vàtsa i ‿ jǿren.

Det finns fūktighet i jorden.

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vàtska

vàska f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

våtskig

våfeld (sållan - or) m. och f., n. -feld. pl. -felda, vätskig. na̲r ba̲r sta̲r, sa blø̲r di̲ sna̲rt våfelda.

Åsum (Sandbäck) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

våtskig

vèjad n.

fuktigt

dær – falde – dúgg, dá
blḛ – da – vèjad o vót.

det föll dagg, då blev det
fuktigt och vått

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vãt̄taljus;

vh̀t̠ajú̠s, – hd s.

–, – hn;

små avlånga stenar, som man tror äro vãt̄taljus.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

^{2}ved̲a na pl. vătte s.

^{2}ved̲ana pjtʒ̲ omkríŋ̲ mẹ
^{2}gå̲stabloʒ̲

vătte

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926

v²e̠da ~ ~²d ˣv̥ăt̄ja v.

vǎssa

№ 290.

Sǒfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

*vàtja
vb.

Pret.
vàda

bryna lie

de‿ vàda‿ dén / han‿
vada‿ lén han bryntè lien

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*våttja

Åv. vàd̲a ; pret. vàd̲a

vàd̲a en-lé̲ våssa en lie ; vàd̲a égen våssa (-bryna) eggen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣvăttja

vègʒa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

bryna lie

dɛ - skola - vègʒa lén.
Man skulle bryna lien.
M. 77.

væ̲̌dà, vǎt̲a, vat̲ ˣvãttja v.

vè̲da ?

vâssa

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

v²a̠deste̠n en ×vãttjesten s.

brynsten

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

⁺vãttjesten

vàdastén

brynsten för lie

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ˣvãttjesten

vàdzestén; pl. \` - ´a

brynsten till lie

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

× vättjesten

^{2}vădʒastẹ̀n, -ən, -a

brynsten

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

văv s.

vǫv, ¹-an, ²-à

vo̱v ¹

văv

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Hövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våv

vɵ̱w, ˌ–´ni

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

våv

vo̱v, m., v$\overset{1}{\text{ó̱}}$ven, pl. v$\overset{2}{\text{o̱}}$va,
-rna, våfstol.

Tollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vȧ̀v

vo̱v, ´-an

Å̊r. 'vävstol'
K. f. 72
... nar‿de‿sátor‿se
ne̱r i‿ vó̱ven när de
sätta sig ner i vävstolen
K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väv
s.

vø̱v, ´-en

i bet. vävstol.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

väv
s.

vɵ̱v, -́an

vävstol

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

vãv,

vo̱v, -´en s.
-`a, -na,

har stø̱ụr en vó̱v
o̱pe pu lǿwted,

M 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

väv
s.

væ̱v, -́en

vävstol.

4829. Västerstad, Färs hd.

vãv;

vo̱v, -́ln s.

-̀a, -na;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

våv s.

vǭve ən — —

klep a̱ vǫ́vən pɔ
mē̱tən!

№ 287.

våv

Åved

FÅRS

H. Areskoug 1924.

văv

vǫ̱v ln ~$\overset{2}{a}$ na s.

№ 289. vāv

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

va̱v, vá̱vən vāv

vẵv

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

vœ̱ve en $\overset{2}{\sim}$a na   vãv   s.

slabǿ̱r h$\overset{2}{\text{å}}$de̱ di̱ te $\overset{2}{\sim}$ana
fo̱r

v$\overset{2}{\text{å}}$v

№ 289. **FÅRS**

S$\overset{2}{\text{ö}}$vde   H. Areskoug 1925.

vå̉v

vɞ̱v, ´an

vå̉vstol

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

väv
s.

væ̱v, ´-en

vävstol

de e min fármors gamla vǽ̱v

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

văv II

te jṵ́l skωl̲a vœ̱́van ṵ́d

(gammal regel – den skulle inte stå inne under julen).

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. väva part.

v$\overset{2}{\underline{o}}$va v$\overset{2}{\underline{o}}$vde v$\underline{o}$vt v.

v$\overset{1}{\underline{o}}$ver

ja̲ t$\overset{2}{a}$nke ja̲ sk$\overset{2}{\underline{o}}$le
v$\overset{2}{\underline{o}}$va l$\underline{i}$d $\underline{i}$ v$\overset{1}{i}$nter

№ 287.

v$\overset{2}{a}$va

$\overset{2}{\text{Ö}}$ved

FÅRS

H. Areskoug 1924.

vãva;

vọ̀va, -óa, vəạ el.
vọ̀vda, vọft v.
ja vəạ́ mɑ̀ga rà̧ggɑ;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

vẵva,

vò̱va, -ór, vɑ̱, -èę pl.

vò̱vęd,

di sá̱d o vɑ̱̀ę,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

våva

vò̱va, ´-or, vo̱. vò̱vad. v. våva

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

văva
v.

væ̲va , pret. va̲v

1955. 4829. Våstenstad , Fåis hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väva:

vɑ̱

vãvda

hu̱n vɑ̱́¹ ɑ hu̱n spɑ́¹ṉt

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

våva

^{2}vo̲̊va (^{1}vo̲vor, pl. ^{2}vo̲̊va, vɑ̲,
pl. och konj. ^{2}vo̊w̲e, ^{2}vo̲̊ved,
^{2}vo̲̊ven, vo̲v) tr.; våfva.
Vi ^{2}spo̊r̲e o ^{2}vo̊w̲e sa̲l ha
klæ̲r vi̲ ^{2}skule ha̲. Tolånga.
Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vāva
v.

vø̱̀va, ´or, pl. vø̱va, vɑ̱. pl.
vɑ̀w̱e, vø̱̀ved, vø̱̀ven.

vi spɑ̀ʒ̱e o vɑ̀w̱e sá̱l ha klǽ̱r
vi skuḻe hɑ̱́.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

vāva

vø̱̀va, va̱, vø̱̀ved.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

vę̄va² {vę̄o vę̄vt văva v.
vę̄vor {vę̄vde²

văva

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

II

våva

Pret. pl. vå̱̀vda

vå̱̀vda fórkla våvda

förklåden.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vāva

vò̱vfa, ˋ̄ da

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

väva
v.

vœ̠̀va, pres. vœ̠́vor

sup. vœ̠̀ved

jà vœ̠́vor te frà̠mada

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

våvblad

vooblá̲, n., -d, pl. =, -n, våfblad, lång, mycket tunn träskena, som ~~som~~ då ränningen lindas på våfstolens bakut liggande kantiga rulle, lägges mellan ränningshvarfven, för att dessa icke må hoptrasslas.

Frånninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

våveri

vȯverí̱ n.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vävkammare

vøvkám̲are, -en

(å större gårdar) särskilt rum där vävning och förberedelser till vävning försiggår. – Hos rspr-talande personer (herrskapet) vœ̲̀vkám̲are.

1006. Vomb. Färs hd.

vävkammare

vä̱̀vekám̱ara

pɑ stó̱ra stàḻa[1] hada du
en sä̀rʒild vä̱̀vekám̱ara
Se vidare u. stuga.

[1] gårdar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. A[illegible] 195[illegible]

våvkniv

vo̲ovkní̲v, m., -en, pl. -a, -na, eg. väfknif; träknif, hvarmed islaget hoppackas i en bandväfstol. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣvå̀vla
vb.

và̲la

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

surra ett langt rep kring ett hölass.

Di‿skola‿và̲lad. De skulle "vå̀vla" det (d: lasset) /Jfr ˣhövå̀vel

M.7.77/

vãvnad

vå̱̀vnad ; pl. –̀ –or

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vãvnad;

vò̲vnad, -en s.

-òr, -na;

di har so mi̲èd

me vò̲vnador;

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

våvnad

vå̀vnad; pl. –̀ -or

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

2
vǭvniŋ lin

vǎvning

p.

vǎvning

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

văvsked

vɵvʒé̱, pl. vɵvʒé̱r

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

våvsked

vovʒ́e̲, -en, -r eller -or, -́rna eller -́orna, våvsked.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

vàrsked

vɵvʃé̱

K.f.72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vævʃé n ~́r na vǎvsked

vãvsked

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

våvsked

vɞvʃé

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våskedman

vò̱vʒemán̠, -en

kringvandrande våskedhandlare.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

vävskedman

vȯ̠̀vʃe̠mán̠a pl.

kringvandrande försäljare av vävskedar

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×vȃvəkotta
sb.

vavəkóta f.
vārəkyttel
N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

vȁvspråte

vævsprújda m.

vávspånnare
(av trä l. järn).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vävstol

vəvstó̲l

liten apparat att väva band med (t. ex. strumpeband)

(Ej om en större vävstol, som kallas və̲v)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vǫvstǫ́l len

vǎvstol s.

genuint? Ste vǫv.

vǎvstol

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

våvstol

vo̱vsto̱l^1, m., -en, pl. -a, -na, väfstol, hvari band tillvärkas. bandväfstol.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vävstol

vȯvstá̠len best. sg.

apparat att väva strumpeband på (= bandstol annorstädes)

vi vȯ̠̀vde dóm̠ på vȯvstá̠len.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

×vävstöra

væ̰vstǿ̲ra f. sb.

sidstycke i vävstol

K. f. 77

Sövde^2

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

var̆a;

vìs̱a, -ór, -t̀e, -t;

han har víst mi̱èd;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

våka v.

vusste (pret.). Läs: vùsta

'väkte'

s. 80

Nr 5170 Brandstad, Färs hd
Anders Malm 1887. Exc.

vȃta;

vì̱sa, -´or, -`te, -t;

han vì̱ste so han

bléf̱f̱ so hǿj̱ so;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

vãta;

vùis̱a, -´or, -`te, -t v.

da vúis̱or brá̱ eṯor
rǽj̱ned;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

våka

^{2}vo̊jsa (^{1}vo̊jsor, pl. ^{2}vo̊jsa,
^{2}vo̊jste, ^{2}vojst, vojst, vojs,
pl. ^{2}vo̊jsan) intr., våka.
Västerstad. Fs.

^{2}vàis̲a, Vollsjö, Brandstad, Åsum.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vāka

vùes̱a, vúes̱on, vùes̱te,
vues̱t

1948

Östraby, Färs ẖd

vĕka

vòjsa, ´–oa, vòjsta, vojst

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

vòjsa. -or. vòjste. vòjst. väsa.

Även vä̀sa; vòjsa är en nordskånsk
form och vä̀sa en sydskånsk.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

vāra

vèis̱a, véis̱or, vèis̱te, veis̱t,

vāra.

dær véis̱or mé̱is po tá̱ged.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

d

№ 281.

våxa
v.

^{2}vu̇s̲a (^{1}vus̲or, pl. ^{2}vus̲a, ^{2}vu̇s̲le, vus̲t, vus̲t l. ^{2}vus̲en, vus̲) intr., våxa.

Äfven impers.

De ska va ^{2}vu̇s̲ed tra̲, om de ska va sta̲rt. Åsum. Fs.

^{1}på̲gan e ^{2}hö̲lija ^{2}vus̲en.

^{1}Nu̲ vus̲or'ed bra̲. Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

2 2 vǎka

vaɪs̱a vaɪste vaɪst v.

vaɪ́s̱or

vǎ̃ka

FÄRS

№ 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

v²ø̊s̱ta vårta

vă̊rta

di va v²ø̊s̱ta li̱asom

u̱n h⁷ån̲

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vãta;

vù̲sa, -´or, -`te, -t;

Tol. (Pant. 9.)

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

våta

vỳsa, vỳste, vyst

(byggelstad)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

våta

vùs̱a, -́or pl. vùs̱a,

vùs̱te, vus̱t

Vollsjö, Brandstad

Nr 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²ve̠isa ²ve̠iste ve̠ist vǎka de

¹ve̠isor

vǎka

№ 290.

Sǒfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

våka

vàuska, -ta, -t

Pres. ´-or

da vàusta i æ̀zana

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

vâxa

dɯ vàusta va ȝʒaréṉor
de vâxtɛ vìd kârrkantər

K. 4. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

vàra

da‿ vàsta bra | da‿ ha‿ vást rèdat (duktigt)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

vā̃xa;

vy̍sa, –ɑ, –te, –t;

ẹd dēn mạdən,

so vy̱sɑ du dåkted;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

våxa

vìjsk, ̀-ta, -t

Pres. sg. ́-or

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

vãta;

vìs̱a, -ór, -̀te, -t;

han har víst brá̱;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

våra

vä̀spa, –̀ta, –t

pres. –́or

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

vára

pres. vusser (u = ɯ)

mås vusser på stain som to
po gamla gobba. Talesätt?.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

våka upp

vus̲a ¹áp (vus̲or, vus̲te, vus̲t, ¹ápvus̲t) intr., vă̊ka upp, uppvă̊ka.

Da̲ kan̲ vus̲a na̲d tra̲ ¹áp ¹ijin̲.

Na̲r ja̲ vus̲te ¹áp sa va ha men̲ skaw̲.

Branstad. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

växla

²vås̠la (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., váxla (pånᵋgar).

²vås̠la ¹pǽŋa. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

· ve²sla ~ ~²d vǎɫla vb

~²r

vãɫla

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

vĕ²s̱là, —, -d   växla vb

växla

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

våxt

vus̲t, -en

han ha æjn vús̲t sa stá̲r sam
æt bà̲rnahá̲ pa den hø̲jre ǽjslen

Östraby

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

281 Färs hd P. L. 1898.

våxt

vu̲st, m., ¹vu̲sten, pl. ²vu̲stor,
-ra, ¹/ våxt (ej ört); ²/ utvåxt.
¹/ ¹pa̲gen e sto̲r ti ¹vu̲sten.
²/ dær e en vu̲st po ¹kålden.
Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

vördig

vø̀ṛdɪ

dɑ‿vɑ‿ɛn‿vø̀ṛdɪ man

(Rspr-ord)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

v$\overset{2}{\text{å}}$rta d

võrt s.

võrt

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

vört

ver̲t, m., v$\overset{1}{e}$r̲ten, vtan pl., vört. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

vört an

võrt s.

võrt

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

vårt

vaurt

Trol. rsprs-påverkad form.

K. y. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

vörtbröd

vą̀rtabrø̍ n.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

vårt bröd

vurtbrǿ n.

(Rsprs-påverkad form?)

jfr i Gärds hd: vèrtabrǿ.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

yla
vb.

ỳlla , =

Pres. sg. ̀-ar

(om rävens läte)

mìtzal han ̮ ỳlar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×jda,

j̀da, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

giva,

di skule j̀da te prástn,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

× ydd
s.

yḏ, –́en, –̀a, –̀ana

ortôm.

51 Långaröd Färs hd
O. Hammar 1895

$\overset{2}{u}$l̲e d

ylle s.

ylle

№ 289.

FẠRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

× yllen
a.

x. ỳḻað a.

ylle-, av ylle,

de e̠ ỳḻað,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× yllen
adj.

ùl̲en

ylle-, av ull.

en ùl̲en halsdú̲g

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

$\overset{2}{\underline{u}}$llen $\overset{2}{\underline{u}}$llad yllen a.

$\overset{2}{\underline{u}}$lna

$\overset{2}{\underline{u}}$lna h$\overset{2}{\underline{o}}$sor

av ylle

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

ylleschal

ùḻaʃá̱l; pl. –̀ – –́a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ympa

ìmpa, =

ympa frukttrãd

impa‿trá

K.f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

²ĭmpa v ymp(a) S.

ympning

№ 290.

Rõddinge Fårs hd. H Areskoug 1926.

^{2}ympa ~ ^{2}~d ympa v.

^{2}~r

ympa

№ 290.

Rödinge Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~ympning~~

ìmpniŋ

ympning. av frukttr$\overset{2}{\text{å}}$d

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ympvax

ìmpəvɵ́js n.

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

yngel

ýŋel, n., -led, utan pl., yngel, t. ex. af fisk.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

yngla

²ẙŋla (-ar, -a, -ad) intr., yngla.

tvast¹a̱rto̱rna ²ẙŋla i̱ ²jå̱rnen.

Åsum. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

yngling

ỳŋliŋ, ˋ-en m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

yngre

úŋra

lḭte ‿ úŋra en smula

yngre

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

ynk

yʒk̑, m., oböjl., 1/ ömkan, medlidande. da e lẓle nau yʒk̑ me glu̇t̲ana i̯he̲lor; 2/ beklagande, jämmer. la̲ me nu̲ slu̇pa o hø̲ra me̲r yʒk̑. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×ynka;

ỳŋŋʒa adv.

enstaka;

ja fǿ̱u̯r stȁm̱a na
nun̲ ỳŋŋʒa gǿʒ̱;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˆynka;

ỳŋtʃa adv.

enstaka;

han kúm̱ɑ

ɛn ỳŋtʃa gɔ̱g;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

$\overset{2}{u}$ŋka

×ynka adj.

han̠ k$\overset{1}{ó}$m̠er
nön̠ $\overset{2}{u}$ŋka goŋ̠ hed̠

№ 287.

Långarö̃d

FÅRS

enstaka

H. Areskoug 1924.

ynka
adj.

ỳe̜ŋʈʂa
(oböjl.)
enstaka

non‿ỳe̜ŋʈʂa gøʒ̱ någon en-
staka gång.

vn. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

ˣynka
a.

nån ynka

någon enstaka, en och annan,
"litet antal".

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

× ynka
adj.

ỳŋtja

enstaka. enda

hæɹ kóm̲oɹ ɹæ̰d ỳŋtja móln
a mòɹkaɹ só̲len.

m. f. 1867

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

× ỳnka
adj.

ỳŋtja

enstaka, enda

dær vá̱ lí̱d ỳŋtja ---

1948 Nr 4802. Brandstad. Färs hd

ynka vb

~~²ǰŋkgà~~, —, -d

ǰ̀ŋtſa

beklaga, tycka synd om

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Vanstad

ˣynka
adj.

ỳŋtʒa
enstaka

non ‿ ỳŋtʒa stǽŋtʒ något
enstaka stǎnk (av grå hår-
strån)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

2
øyŋka

× ynka adj.

haṉ kóm̱or hi̱d non-
~ goṉ

enstaka

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ynka

²ẙŋka, adj., m. f. n., ~~sing.~~, obrukl. i pl., enstaka, då och då förekommande.

Vi ²kø̂pte nu̠d ²ẙŋka la̠s hø̠. nu̠n ²ẙŋka gaŋ. nu̠d y. hu̠s.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ ynka

ỳȝtȝa = enstaka, enda

dæn va nan ỳȝtȝa sωlsέtȝa
som bejέk̲ sa = inte frös bort.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I.Ingers 1951.

²uintʃa ˣynkea adj:

han ¹kåmer hid
non ²uintʃa gon

№ 287. enstaka

Frenninge FÄRS

H. Areskoug 1924

²uŋtʒa ~ ~²d (ofta refl.) ynka
²~r ve

~ sḻ

beklaga, ömka

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

ynka
adj.

ỳŋka
enstaka

Nyare för ×yŋtja.

l-s.

nωn ‿ yŋka ‿ gó̱ŋ någon
enstaka gång

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×ynka,

ỳŋkka adv.

enstaka.

han ẹ́ haṛ nuṉ ỳŋkka gȯ́ʀ̠.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× ynka
a.

ỳŋtja

enstaka. enda

non ỳŋtja gáŋ

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

+ ynka
a.

ỳŋka

enstaka, enda

nú̲ stáu͜r hær nan ỳŋka
grà̲vstǽi͜n

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

× ynka
a.

ynka

enstaka.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

ynkas
v.

ynkas (vid ngn)

tycka synd om

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

× ynket
a.

ynked, neutr. =

ömklig. dålig.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

ynklig

ỳŋŋtsalɛ; n. ŋŋŋtsalat

de ‿ så ‿ so ‿ ỳŋŋtsalat
úd det såg så ynkligt
ut

K. J. 71 **Nr 290. Sövde, Färs hd**
Hugo Areskoug 1958-59.

ynklig

Se ömklig

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
, H. Areskoug 1957-58.

ynklig

yntjeli, neutr. -it

ömklig, sorglig

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

ynkjeli
ynklig

ynkelig
a.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

ynkrygg s.

²üŋkjakrìg, -en, -a

Obs. fel tecknat! borde tecknas -ŋtš-

ynkrygg

ỳŋtšerýg̲ ä nog det rätta!

1-s.

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

yr, adj.

se under ˣŏad.

Färs hd.

yra
vb.

ỳ̱ra, -de, -t

vàrman (eldslågornax))
ỳ̱rde omkréŋ̱

Rspr-lån!
jfr fyka och flyga
J.-S.

x) och gnistorna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

yrkåtta
s.

yrkéṯa, f.

"flicka som ä vild av sig."

Kepa-Låna?

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

× yrk
s.

ōrk

kista till förvaring av mjöl.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

2
urfʒa — *yrka v.

nal skɷ ve ~ kɷ́rnad

nedmylla medelst
årder

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùrka, -̀ad

yrke

dìṯa ùrkad detta yrket

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

× yrsla (×õrsla)
sb.

ø̲̀rsla

yrsel

K. s. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

yrsla
s.

ø̲̀rsla , -an

yrsel

jà blæ sæ fordó̲r̲ad i hà̲aded,
sæ de jéfg̲ i en ø̲̀rsla hè̲la
dá̲n .

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

× yrvete

yrvéda

I utr.: i yrvéda utan uppehåll, febrilt, rastlöst, nu̠ skri̠vor hån̠ i yrvéda. Nu skriver han i rasande fart.

Nr 290. Sövde, Färs hd Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1960.

yrvé̱de ×yrvete s.
~

ja̱ sla̱r 2̱ ~.

2̱ ~ =
utan att tänka på
följderna, i blindo

FÅRS

№ 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

yrvåder

yrvar, n., -ed, pl. =, -en,
yrvåder: snöyra.

De blø sant ed yrvar, nær
min dåtor skůla po ʃøn
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× ysla sig

ỳsla si

= morna sig.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

+ ysla sig

ỳ̲sla se -a -ad

jämra sig.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

+ ysla sig

ỳsla si

påminna sig

Nr 8340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

ˣysse, ; yta.

ỳsl, – ln s.

–̀a, – na,

yta,

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ystad-cikoria

ý̲stasigǻ̲ria

cikoria tillverkad i ystad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

$\overset{2}{\text{u}}$stas — — ystas v.

ystas

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

x yta
v.

yda

offra, skånka. bi'draga.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

ỳda, v., bestå, släppa till, *yta
sammanskjuta

Vomb

№ 1006. I. Ingers 1930. Färs

²y̠dɐ, jø̠ra ²y̠dɐ fɐr ·tyte

gø̆ra skăl fri; vara ist²ållt fri

dæ sko̠la jø̠ra ²y̠dɐ fø̠r

¹plå̠v

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

ỳtterligt
av.

ỳdalet

stà ỳdalet = på en kant, osäkert.

r 3340 Lövestad, Färs hd
Malte [illegible]berg 1938

yttra

Refl. ùtra ‿ si

dí kan‿ ja‿ ǹtä ùtra ‿
mi‿ óm det kan jag inte
yttra mig om.

M. J. 75

(Rspr.-ord), Det genuina uttrycket torde vara:
+ dí ska jå la va osájt.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

denna, konstr. är vanlig i Skånemålen

yxa

ùs̱e, -en

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

yxa

*~~ysse~~,

ỳs̱k, – kn s.

–̀a, – na,

yxa,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

yla

ùska, ˋ-an

K. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

yta

ùlska, –̀an

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

$\overset{2}{u}$s̱ḷ n $\overset{2}{u}$s̱or na yxa s.

yxa

№ 290.

Röddinge Färs hd. H Areskoug 1926.

gka

ysse

s. 100

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

yka
²ys̱le, m., -n, pl. -s̱or, -na,
yka. Fränninge. Vollsjö.

¹mes̱toṟmåṉen ²håde ²ys̱len
²oze ²råḵavinẕen. Vollsjö.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

2
ulṣh n — — yxa s.

yxa

№ 289. **FÄRS**

2
Sövde H. Areskoug 1925.

yxskaft

²ys̱eskàw̱t, n., -ed, pl. =,
-en, yxskaft. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

I

× yta
vb.

yda_tı́
~ Pres. ýdor
bidraga med pengar

dı_fık_yda_tı́, om_
dı_ hàdã nona_pǽga.
De måste bidraga, om
K. f. 71. De hade några pengar.
Sövde

Nr 290. Färs hd

II

×yta
vb.

Äv. i uttr.: yda‿hárman‿på‿non låta sin vrede gå ut över ngn.

han‿ydor‿hárman‿på‿fólk. Han låter sin vrede gå ut över andra.

K.f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× yvnas
v.

pres. yvnes
yves

]

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

yxa

usse, usser

yxa, yxor (ùs̠a)

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

ˣyxnöron ~~oköron~~

y̌snaòrn, -en, -a

= ˣ o-öron

Pulsatilla vulgaris

nar y̌snaòrnen e som
bålàst, e kōan som
gölàst

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

× yxenóron

pl. ìsenóren, -en,

vårtrama, Anemone pulsatilla.

1006 Vomb. Färs hd. J.J. 1945.

Zigenare

sigénare; pl. = m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

å,

θ̲u͡, –́ln s.

–̀a, – na,

di tə̣́å̱ ván̲ i

θ̲́u͡ln,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

å;

θ̱u̜, —́ hn s.

—̀ a, - na;

so va dar

va̱ṉmy̆́l̠or vh θ̱̀u̜a;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

å;

θu, –́ln s.

–̀a, –na;

han kám i

θuln;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

å
sb.

a̲ , -n.

en‿á̲ en å / den‿lá̲ nere‿va‿á̲n. Den låg nere vid ån. / en‿lid̰en‿á̲. En liten å.

M. f. 71 /

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

å
s.

a̱, a̱n

de lɛ́g̱gɔa pɑ hí̱nsi̱an á̱n

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

å
sb.

a̲ ; -n ; pl. ˋ-a, ˋ-ana

+) uppe-form.

K.f. 72 +)

... om de hørde ò̲jä̲́d å àa̲na, nod vè̲sana o skràmlana. om de hörde oljud vid åarna, något väsande och skramlande. K.f. 72 (defin. på älvaspel). Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

å;

θ̱u̯, -ˊln s.

-ˋa, -na;

imln̲ θ̱ú̯ln;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

II

ǻln best. sg. å / sb.

M. J. 71

dɛ som ‿ la ‿ uédti
ǻln, dí hø̀stas det
(ɔ: av ängarne), som låg
ut till ån, det "hösta-
des" (ɔ: gräset slogs och
inbärgades). M. J. 71 Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

å
sb.

a, { -n , -`a, `-ana
åen ,

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

dɛ runsa op ån de
rensade upp ån;
lónzt udád åen långt utåf ån.

Vomb, Färs hd.

å;

θu, -́ln s.

-̀a, -na;

dar é mìld vån

i θuln

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

å

a̲. f., ^{1}a̲en, pl. ^{2}a̲a, -na,
å.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

å

aw, f:, $\overset{1}{\text{å}}$w̲en, pl. $\overset{2}{\text{å}}$w̲a, -na, å.

$\overset{1}{\text{J}}$a̲ren $\overset{1}{\text{g}}$a̲r nø̲r ti $\overset{1}{\text{a}}$w̲en

Frånninge. Fs.

a̲, $\overset{1}{\text{a̲}}$ln, $\overset{2}{\text{å̲}}$a, -na, Vollsjö.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

a̲ n – – å s.

å

№ 289.

FÅRS

Sövde

H. Areskoug 1925.

å

s.

au

№ 4333 **Långaryd, Färs hd**

Nils Nilsson 1934

å
sb.

a̲, -n

nḛra‿ va‿á̲n nere vid ån

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

a̱ n ²å̱a na å ʃ.

ga̱ ²n̥ke o sæŋk a̱r
i̱ a̱n!

H Areskoug 1924. № 287.

²Ostraby å FÄRS

å

s.

a̲u, ´en

dœr kǿm̲or en stǿ̲r strǿm̲ mit̲ í̲,
de e so kal̲ad á̲uen.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

å
―
sb.

a̲, -n, ̀-a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

åbo

a̰bó̱, -´en, -´a m.

självägande bonde

Trol. blott ett "kameralt" ord. Numera om en gången tids förhållanden

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

åbo

åboen Per Johansson

* 1842 † 1914

å en gravsten å Östraby kyrkogård

Åbo var fordom officiell titel på såväl självägande bönder som arrendatorer.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

a̰bǫ̱́ en — — åbo s.

åbo

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

åbodotter

à̲bωdə́t̲or f.

bonddotter

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

åbodotter

²åbodòtor, f., -en, pl. -tra, -na, ·åbodotter.

·Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

åbodotter

Åbodottern Anna Nilsson

f. 1873, d. 1892

i gravskrift å Östraby kyrkogård.

= hemmavarande bonddotter.

Även belagt 1892.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

åboson

Åbosonen August Persson

f. 1877, d. 1899.

gravskrift å Östraby kyrkogård

Aŏ-belagt 1892 och 1894 m.fl.

= bondson, hemmavarande bondson.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åboson

²åbosòn, m., -en, pl. -or, -na, åboson.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

åbrodd

Se ambroto

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

åbrodd

ámbrut

Abrotanum (en trädgårds-växt)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

åderbråk

à̱dorbrá̱g n.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

åderjärn

²å̱rhjà̱rn, n., -ed, pl. =, -en,
åderjärn, snäppare.

Åsum. Fs.

anv. vid åderlåtning.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× ådra

²åra, f., -n, pl. -ror, -na, åder (blod- och vattenåder)

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

^{2}åga ^{2}ågte ågt åka v.
^{1}ågor

vi ska åga iŋ rul

åka
FÄRS

S. Åsum

№ 289.
Hugo Areskoug 1925.

åka
v.

à̠ga. pret. a̠g

far ja à̠ga ?

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

åka

à̲ga. ´-or. a̲g. a̲ged. åka; även transitivt = köra. transportera å vagn.

1. a̲ga íg̲. åka in. köra in (grödan).

2. vi a̲g på hò̲stavö̲jna. 1927.

3. där va en gam̲al spektö̲r kom à̲ganes. (Per Tyr).

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

åka v.

aga

"å ba se lau å aga..."

s. sot

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

à̱ga , o̱g   åka

a̰ga‿ íʒ̱ , o̰g‿ íʒ̱

köra in hö l. säd

o̰‿ o̰g‿ iʒ‿ hø̱ / na̰r‿ han‿
o̰g‿ tr‿ lóṉ (Lund)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

^{2}åga ^{2}ågte ågt , ålca v.

^{1}ågor

åg^1

vi ska te o ^{2}åga i

klövor i marln

åka

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926

åka

à̱ga

ska ja ga áw̱ hǽ̱r, eḻor
ska ja à̱ga èṉa héṉ?

(på omnibusen)

1953 Sövde. Färs hḏ.

I åka

àga, àgta, agt
Pres. -or
I vissa förb. trans. (se ex.)

da ‿ va ‿ ą̊ta so ‿ ròlat
o ‿ aga ‿ ifrɑ ‿ stán o
háim det var inte så roligt
att åka från staden och hem.
K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

åka

aga ‿ møǵʒ köra gödsel
(ut på åkern)x) // dær ‿ va ‿
gòʒor, som ‿ de ‿
K. f. 71
dǟr var
ægta ‿ 2
(marknads)gungor, som
de åkte i

x) Y. ʒøra ‿ júsal

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

åka

²å̲gà, ²å̲gte, a̲gt

åka

kòm̲à ²å̲ganès = komma åkande

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka

à̱ga, à̱ǧta, a̱ǧt

Pres. sg. –́or

a̰ga – íg̱ köra in hö l. säd.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. A[illegible]oug 1957-58.

åka
v.

à̲ga, pres. á̲gor

nú̲ á̲gor vi i karét̲ te tjòrtjan

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

× åka
s.

à̱ga, -an
= lass.

tjo̱ra en à̱ga.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

åka;

à̠ga, -'a, -ta, -t;

hysm̠ à̠gta di̠ded

Hȫn;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

åka
v.

à̱ga, pret. a̱g

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1928.

åka

a̰ga – íŋ, a̰gta – íŋ

bärga in säd l. hö

íŋ nyue för íŋ.

J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

1. åka

$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ga ($\overset{1}{\underline{\text{å}}}$gor, $\underline{\text{å}}$g. pl. och konj. $\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ge, $\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ged, $\overset{2}{\underline{\text{å}}}$gen, $\underline{\text{å}}$g) tr., åka, forsla på vagn.

$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ga t$\underline{\text{o}}r, m\underline{\text{ø}}$gz.

ha$\underline{\text{n}}$ ff$\overset{2}{\underline{\text{ø}}}$rde o $\underline{\text{å}}$g sin kvi$\overset{2}{\text{z}}$a.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

2.

åka II

²å̲ga (¹å̲gor, å̲g, pl. och konj. ²å̲ge, ²å̲ged, å̲g, ²å̲ganes) intr., åka.

Ja å̲g me pæ̲r ti sta̲n.
¹Kom̲or du̲ ²å̲ganes?

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

åka
v.

à̲ga sup. a̲gt

lɪ̲t

de va rò̲let a kom̲a ú̲d a à̲ga
om sóndan

ja kan jo à̲ga kúm̲

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

åka;

à̱ga, –́ or, pl. á̱gr,
ɒ̱g, pl. ɒ̱̀gr, à̱grd;
di à̱gr éy̱;

№ 1587:1 Ramsåsa, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

åka in

a̱ga ɛ́j̱

köra in, inbärga (om säd)

á̱, duska ènte va sa hì̱alø̱s; du á̱gon sǿ̱en ɛ́j̱ i má̱ren.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

x åka in

s. 91

di ōg ing

= de bärgade säden

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

a̱ǥa iŋ̱ ; imp. pl. a̱ǥe iŋ̱ åka in

köra in säd el. hö.

vi a̱ǥe iŋ̱ i mo̱ndas

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

åka in

a̲ga iŋ̲́

Kóra in, om sād.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

åkanna

á̲kán̲or pl.

(gula) näckrosor

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× å-kanna

pl. á̱káṉor

nâckrosor

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ åkanna

pl. á̲kán̲or

vildväxande näckrosor

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

á̲kan̲or na pl.	åkanna s.

näckrosor

№ 290.

Söfde Fars hd. H. Areskoug 1926.

^{1}åkana, -n, -oʀ ~ åkanna

Nuphar luteum

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

ákanebla

'åkanneblad

näckrosblad

№ 290.

Sōfde Färs hd. H Areskoug 1926.

åkanneblad

ákanablá; n., pl =.

näckrosblad

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

× åkanne-rot

M. ákanerødor

nåckros-rötter.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

åkant;

ɵ̠́u̯kánt, -ən s.

-ər, -na;

də va tə̀t̠a ɔə

ɵ̠́u̯ká̠ntən;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

åkbräda

à̲gebrá̲da, -an

löst vagnssäte.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

åkbräda

²å̠gabræ̠̀da, f., -n, pl. -dor, -ra, åkbräde.

Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

åkedyna

à̠gedý̠na , -an

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

åkdyna

àgadýna

(se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

2
ågedyna n

åkdyna

åkdyna

№ 290.

Tofde Färs hd. H Areskoug 1926.

åkdyna

²ågedỳna, f., -n, pl. -nor.
-na, åkdyna.

Fränninge
Vollsjö

stæȥꞩ ²ènte po ²ågedỳnan,
for da e du ¹olyꞩꞩeli.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

åkdyna

àgadyn/a; pl. ` – ´ or f.

(lades i vagnssätet)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

1. åker

^{1}a̱gor, m., -en, pl. ^{2}a̱gra, -na, åker.

Kärrstorp. Fs.

Fränninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× åker, s.
~~a̱ger,~~

á̱gor, -lm s.
à̱gra, -na;   åker;

di ha̱r gru̱vad u̱d à̱grana;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

åker
s.

á̲gor, pl. à̲gra

№ 4333 Långar~~y~~öd, Färs hd
Nils Nilsson 1934

åker

á̲gor, -en

dýg̲ʒ pω á̲goren, dagg på åkern.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

åker
× ~~ågor~~;

ágor, -rn s.

àgra, -na;

åker;

vi har rú pu den sỳmra ágoran;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

åker

á̲gor ;　　　pl. à̲gra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

åker

drὼwtahώʒa dẽ‿sprὼʒa áltị̱d ūd‿od‿à̠grāna

"drifthundar" (ɔ: herrelösa hundar) de sprungo alltid ut åt åkrarna

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

åker

á̲gor, ´–an

ṵde–pa–á̲goran ute
på åkern

n.f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

åker;

á̲gor, -en s.

à̲gra, -na;

ù̲de pu á̲goren;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

$\overset{1}{\underline{\text{æ}}}$gor -n $\overset{2}{\underline{\text{æ}}}$gra na   åker s.

№ 289. **FÅRS**

Sõvde   H. Areskoug 1925.   åker

åker

ágor, ´– –en

dan ágoran e so

lèrad den åkern är

så lerig.

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

åker,

á̲gor, -ns.

à̲gra, -na,

Hör,

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

åker

á̲gor, ´ – en

dær‿la‿at‿stẽnraífa
pø‿ dén̲ á̲goren dǟr

låg en stenröse på den
åkern.

M-f.75

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

II

åker

Pl. àgra , ` - na

M. f. 71

I reprs-påverkat tal

ókor , ´ -en

M. f. 75

Obs. ókor även i Malmö & Lund.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

åker

á̲gor, -en, á̲gra, -ana

på á̲grana.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

á̠gor, -en. à̠gra, -ana, åker.

Vomb, m. fl.

№ 1006 Färs hd. I. Ingers 1930.

2. åker II

^{1}a̲gor, m., -kn, pl. ^{2}a̲gra, -na, åker.

di̲ ^{2}håde ^{1}a̲gor am̲ ^{1}a̲gor, az am̲ az.

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

åker

ágor(ə)n ågra na s.

dry úd dom på
ágoran

åker

FÄRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

á̱gor. -en. à̱gra .- ana, åker.

en stì̱e imán á̱goren. (en stig utmed åkern)

hò̱sta sin á̱gor

Nr 4151 I. Ingers 1927. S. Åsum Färs

× åker ~~a̲gor~~ ;

a̲gor, - hn s.

a̲gra, - na ;

åker ;
vi har nu̲ pu

dhn nhmsth a̲gorn ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

åker
s.

ager

åker

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

åkerbit

a̲gorbí̲d, m., -en, -a, -ana,
åkerbit, -lapp.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

åkerbit

a̲gor̲bi̲d, m., -en, pl. -a, -ra, åkerbit, -lapp.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

åkerbrukare

òkorbrúgare, -en, -are, -arna,

åkerbrukare

(låneord från rspr.)

"min far va en òkorbrúgare".

(= "åker" betecknar i målet ágor; ókor är lokalt skånskt riksspråk).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

åkerhöna

agorhuína n agorhuínor na S.

agorhýna?

nyckelpiga

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

åkerhöna

a̲go̲rhýna, f., -n, pl. -nor, -na, 1) nyckelpiga, 2) rapphöna. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

åkerhöna

agerhönan skrickar

rapphönan kallar

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

åkerhöna

agorhý̱na. -an. -or. -orna,

åkerhöna,

(Marie nyckelpiga)

Hý̱. Hý̱. a̱gorhý̱na, i má̱ren brán̠or di̠na òʒa óp̠.
(säges når man ser en åkerhöna).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

+ åkerhöns

a̲go̲rh^{1}œn̲s, n., -en, fle-rall, rapph$\overset{ε}{ö}$ns.

di̲ få^{2}ŋa a̲go̲rh^{1}œn̲s o hå^{2}de o to^{1}g a̲w̲, na̲r di̲ va̲^{2}le.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

åkerhõns

ágorhuns en s.

nu̲ e̲ li̲d sna̲rt ti̲d o
ʃu̲²da ~.

rapphönor

FÅRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

åkerhöns

~agorhúins n. pl. (koll.)

rapphöns

Y. raphúins

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

åkerjord

a̰gorjó̱r

(odlad jord)

K. f. 71.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

a̰gorká̱l en

åkerkål s.

åkersenap

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

åkerkål

a̰gorkál

åkersenap (Sinapis arvensis)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs **hd**
Hugo Areskoug **1958.**

åkerkål

agorkå̲l
~ åkersenap (Sinapis arvensis)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. A[illegible] upp 1957-58.

åkerlott

agorlåt, m., -ten, pl. -tor, -na, åkerlott.
hær va smao agorlåtor pø am pø, nær ja kom hid o bo. Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

åkermark

a̲go̲rma̲rk, m., -en, pl. -or, -ra, åkermark, åkerjord.

da va̲ a̲go̲rma̲rk åw̲anpå he̲lan.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

à̠gorvǽj -en-a-ana, åkerväg
markväg.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

Färs

№ 1006.

× åketyg

ågatöj. -ed,

åkdon.

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

åketyg

à̠gatǿj̠, -ad

åkdon, kördon.

1954. Ö. Kärrstorp, Färs hd

åkfilt

àgafílt

(Anteckning om anvä̀ndningen finns ej; mö̀jl. att sitta på)
(eller ha om benen)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. A[illegible]oug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkomma
s.

M. akώm̲oa

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

åkvagn

àgevógn, –̀ – –́en,
–̀ – –́a

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

åkvagn

à̲gavójn, -en

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

²agkvagnen ²~ai na ˌåkvagn

åkvagn

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

åkvaga

àgavǿjn

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

åkvagn

à̱gevɵ́jn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

åkvagn

agevõjn

åkvagn

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

/ål

s.

a̜dl e̥n — —

vr̠ ha̠ tʒupt e̠n
a̜dl.

№ 287.
H. Areskoug 1924.

ål

Östraby FÄRS

ål

al (koll.)

jàdor o– ál o– ált
möjlad gäddor och ål och
allt möjligt (ɔ: fanns i ån)

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

1. ål
sb.

a̲l, ´-en, ˋ-a
(fisk)

M. f. 71 m. fl.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

al en – – ål s.

ål

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

²au̯la + ål

ålar = lång grodknopp

blø̠dær vi̠²sa pau̯ kø̠rnad

sa̠vi̠: da ræ̠nar u̠d

i ²au̯la

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

ål
s.

au̯l. ˊen

№ 4333 Långaryd, Färs hd
Nils Nilsson 1934

I

a̱l, -'an

2. ˣål
sb

grodd på korn som mältas

da‿skola‿grý, ìta‿so‿mé̱d, so‿á̱lan jek‿zé̱d det (kornet) skulle gro, inte så mycket, att grodden stack fram. (Av. grá̱den) M. J. 71

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

2. ×ål
$\frac{}{\text{sb.}}$

Grodden fick ej bli längre än omkr. $\frac{1}{4}$ tum.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

å̲l

a̲l, -́an, -̀a, -̀ana

d̰e. stḛ̆g̃ta á̲l i. lài̯a̲-
h̰ṵled x. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

×ålar;

ɵ̱ù̯la, -na s.

brodd på sãd;

sá̱hn har slȧ̱d lȯ̀ʒa̱ ɵ̱ù̯la;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ålder

^{1}ålor, m., -en, utan pl., ålder.

Ve min ^{1}ålor e'd ^{2}änte lät o fæ gl^{1}æryn som ^{2}påsa.

Frănningl. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ålder

álor (å.)

ólor, ´-en (y.)

han‿e‿pa‿mín álor
han är på min ålder / dǿen
ser‿ǹ̥te ator‿óloren
döden tar inte hänsyn till
människans ålder

M. f. 78
Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ålder;

áḻor, – en s.

di sam vạ̱́ pu
mí̱n áḻor e dọ̱̀a.

N. A.

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ålder

á̲lor

han ‿ é̲ ‿ onjefǽ̲r po ‿ mí̲n
á̲lor han är ungefär på
min ålder

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ålder

a̲ĺ̲on, -en

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

ålder,

ál̲or, -ln s.

han é̠ pu mí̲n ál̲or,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson

ålderdomströst

å̲lo̲r̲dam̲strö̲s̲t, m., -en, utan pl., ålderdomströst. västerstad, östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ålderman;

ɵ̱̀u̢lormáṉ, - ln s.

ɵ̱̀u̢lormḻ́n, - ln;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

à̱lormaṉ́, -en. ålderman.

Även ò̱lormaṉ́. Ang. denna syssla,
se vidare under formen ò̱lormaṉ́.

Obs. motsättn. ålderman med å̱-ljud
och ålder (á̱lor) med a. Så ock i
hela Sydskåne. I-s.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ålderman

òl̲ormán̲, -an. ålderman, en tillsyningsman för byn; hade icke i Vomb såsom i andra byar sysslan för ett år, utan på längre tid, och brukade fått ett torp som belöning för sin tjänst.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

ålderman. II.

ò̱lormá̱nen han ble àṉte vá̱ld for vá̱rt á̱r ; han hà̱de déṉ sỳ̱slan for jö́mt.

nar di veḻe ha býṉorna te klö̱́stor, so ʃeṯṯa di bo̱d te ò̱lormá̱nen.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

ålderman

¹ålormàn, m., -en, pl. -màn, -en, ålderman, ett slags byfogde i början af århundradet.

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

²a̲lahorn̲a n — — ållhommas.

fiskredskap

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

×åll

sb.

ol

I uttrycket lɛgza ı zı ól ligga i tråda år efter år.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× åll;

ə̱u̯l i frasen
lèdʒa i ə̱ú̯l:
om en igenlagd
åker;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

×åll;

ø̱u̯l s.

lìdza i ǿ̱u̯l:

ligga i trãde;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ålla = åker, som ligger i träde.

θ̀ula, – an s.
– or, – na;

Ramsåsa sn, Färs hd,
Malmöh. l.

15-82 Nils Bengtsson 1935

^{2}å̠la n ^{2}å̠lor na ^{x}-ålla s.

odlad õppning
i en skog.

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

ållon

òḻan, n., pl. =

di' jìḵ a aụd òḻan

nåml. svinen

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ållon;

ò̲u̯lən, - ən s.

dar va gó̲t

am ò̲u̯lən i

skó̲wən,

№ 1587:1 Ramsåsa **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

ˈa̲lʃiŋ ld

ˌålskinn s.

ålskinn

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ålskinn

$\overset{1}{\underline{\text{a}}}$lſiʒ, n., -ed, pl. =, -en, ålskinn.

Vollsjö, Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ålskinn

á̲lʃeŋ̲, -ed

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

+ålskvabba

sb.

àlasvába f.

lake (en fisk)

M. f. 38

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

×ålsvabba

àlasvábor sb. pl.

tånglake

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

×ålsvabban s.

²ålasvàba, -n, -or

lake (fisk)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

ameýelse, -en. åminnelse.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ångkvarn

aŋkvá̠rn -en

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I Ingers 1949-50.

ängkvarn

æŋkvá̱rn -en

jå va pɔ æŋkvá̱rnen i sum̱orshá̱m̱

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

ångkvarn

aŋkvá̱rn -en

(om en dylik i Simrishamn)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

ångmaskin

á̱gmaʃi̱n. pl. -or.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ångmaskin

¹aŋmaʃ̲ìn, m., -ln, pl. -or, -na, ångmaskin.

han̲ ha hat ¹aŋmaʃ̲in̲ o tryk̲t t̲or me. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ångra v.

ʃe ˣɩanlra vle

ångra v.

Se ˣanka vle

ångra v.

Se ˣiaulca ole

ångra
v.

se under ^{x}anka.

Lövestad, Färs hd.

a̲r ed ~ en

år s.

år

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

a̱r ld ~ ln   ˊår   ˊs.

de e̱ mo̱ʒa a̱r sin

№ 289. **FÅRS**

Sövde   H. Areskoug 1925.   år

år

a̱r, ˊad, =, ˊan

pa‿ˈe̱t‿pa̰r‿ˈa̱r under
ett par års tid.

H.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

au̯r , ²au̯red år

år

ja ka̱nsk ²læ̱r̯a e̱n

¹jesæḻ fœ̱ṟ ¹au̯red

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

år

ao̲r, n., $\overset{1}{\text{a}}$o̲red, pl. =, $\overset{1}{\text{a}}$o̲ren, år. Västerstad, Östraby och norra delen af Fränninge.

a̲r, vollsjö, Branstad, Åsum.
Kärrstorp Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

år
s.

au̯r, ´ed

han sle̠d ó̠p tréj̠ hàsta for
áu̯red

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

åɹ II

de e fàmtan áu̯ɹ si̯ɹ

va̱ɹt tɹè̱dja áu̯ɹ

va̱ɹt, nyaɹ fȯɹ hau̯ɹt

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

år

a̲r, ´-ad, pl. =, ´-an

tó̲ʟ á̲r

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

år

a̲r, ˊed, =, ˊen

fórta á̲r fyrtio år

M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

åɹ̥ ꝍ,

ǭu̯ɹ, –́ eds.

–, –́ lm;

tǿl ǭ́u̯ɹ,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

å – II

ˣtill åre ;

ti ɵ̀ure adv.

till nästa år ;

jfr i Bara hd : ad àrr .

Ba. ad aarr . J. J-s.

№ 1587:1 Ramsåsa, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

år

a̲r, -´ad, =, -´an

da͜ e͜ rä́t mòʒa å̲r͜ sə̲n. Det är ganska
många år sedan. / e͜ də́
å̲ren på den

M. f. 71. / tiden.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

år

ar, -red, ar, -ren, år.

di ríŋor åred íŋ mét po nåten,
de jór di, en hål time.
(raml. nyårsnatten).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

år s.n.

åred

'året'

"ămma ti i hint åred ..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

år

a̲r, ´-ad, =, -´an

trḛ‿fi̱ra a̲r tre till fyra år

han‿là̱kar ımo̰t‿da‿fémtr ǿren han nǟrmar sij femtio-årsåldern

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

år
s.

ob. pl. aur s. 89

· sg. aur 94

hä̃råm aured : härom året s. 97

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

år

sau te aurs, såm ... s.90

= vid den tiden på året, då ...

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

år
s.

au̯r, n.

Åsa

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

år
s.

au̯r, n., pl.=

hωne fùl̲ad sǽksti áu̯r.

hωne mè̲ad o̲vor ót̲i áu̯r.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

år II

jà føl̲a áu̯r i gáu̯r.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

år

aωɹ, -ˈed, pl. =, -ˈen

Västerstad: Östraby.

Nr 281 b Färs ha

Per Larsson 1898.

år

s.

a̭u̯r, ´ed, pl. =, ´en

fjȍrtan áu̯r

hòn e fì̲ra, fém̲ áu̯r é̲lre en já̲.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

år

men ènta di sísta fámti ą́uran.

J. H.

de e nók̲ en fèmtan, sèkstan ą́ur sin

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

år II

dí sòlda di i hínt áurad
(häromåret).

hon e fìra, fém áur élre an já.

di fósta áuran

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

år III

mæ̀ịnsgan di skoḻa gaṵ et
áṵa té̱

hṳ́sforhǿ̱r hà̱da vi ǽ̯in góọʒ om
áṵrad .

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

år
s.

a̲r, ˊ-ed, pl. =, ˊ-en

P.L. 1898.

Brandstad. Fs hd

ȧr
s.

a̠r el. a̠u̯r, n.

vi bòd̠e é̠t á̠r i brà̠nsta a
é̠t á̠r i á̠som.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

år;

ø̱u̯r, -´ads.

-, -´an;

da tú̯ flè̱ra ø̱ú̯r;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

a̲r ɛd ~ ɛn ˌår s.

dæ̲r ˌh$\overset{2}{\text{ø̲}}$sta di̲ tra̲ $\overset{2}{\text{goŋ̲a}}$
om̲ a̲rɛd

år
№ 289. FÅRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

år;

o̱u̯r, –́ ed s.

–, –́ en;

de é̱ flè̱re̱ ó̱u̯r
sin;

Hörr;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

år

a̲r, ´ed, =, ´en

for‿áred för året M. f. 75

pa‿trìdja a̲r på tredje året av sin levnadsålder

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

år

a̲r, n., ^{1}a̲red, pl. =, ^{1}a̲ren,
år.

J^{2}åpa o ja̲ vi̲ va i̲ ^{1}a̲r ^{1}såm̲en,
Jeppa och jag voro jämnåriga.

Kärrstorp. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

år

a̱r, -´ed, pl. =, -´en

et lỳtʃesámt á̱r!

1949. Vollsjö, Färs hd

ȧr
s.

ar, ´ad. pl. =, ´an

dat. sg. i àra

di va i àra me fára =
jämnåriga med far.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

år
s.

a̱r, n., pl. =, eller a̱u̯r etc.

de e mé̱r en fámti· á̱r sĩ̱n
á̱u̯red èt̠a jå hade gã̱d a lé̱st

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

II år

årad fòra vi slùta

me stàlad året innan

vi slutade med att ha

jordbruk / gɷstáv han

dǿ i ɷ̀ŋa år

K. f. 77 / Gustáv han dog

i unga år

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

år

a̠r, -´ed, =

for‿mòʒ̠a á̠r‿sı̠̍n

för många år sedan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

årder

or, ´ad, =

M. f. 75, K. f. 72
han árjor (plöjer) ma – ata
ór K. f. 72 Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

åder

o̠r, –́əl; o̠r, –́ən

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

åder

o̱r, -´rd; o̱r, -´rn

Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

o̱r led ~ len ˌårder s.

årder

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

årder

or, ´ed, =

... en blåja, som‿di‿sla‿ i‿ óred en kil, som de slogo i årdret (för att ge årder billen ~~[illegible]~~ stadga)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

åder
s.

· oʀ̲ , ´ad

óʀ̲ de va aw tiá̲ sa ná̲ʀ
som bí̲laʀ .

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ȧden

o̠r̥. -ˈed, o̠r̥. -ˈen. åden.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

årder

or̲, -ˈadn.

já̲ gã̲r ‿ fòr̲a ór̲ad

jag går framför årdret
(då man plöjer)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

,åder, s.

or̲/ ,´-ad; –, ´-an

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

årder

or̲, ´–ed, =, ´–en

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

åder

or, ˊed, pl. =, ˊen

de skole drǽgen sél kona
jòra, ed ór.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

årder;

ø̱u͜r, -´rds.

-, -´rn;

han ´ę̱rjor mɛ éṯ

´ø̱u͜r;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

årder

a$\underline{r}$, n., $\overset{1}{a}\underline{r}$ed, pl. =, $\overset{1}{a}\underline{r}$en, årder.

D$\underline{i}$ d$\underline{\overset{2}{r}}$eve j$\underline{\overset{1}{ɵ}}$ren me a$\underline{r}$, sa$\underline{m}$ d$\underline{i}$ j$\underline{\overset{2}{ɵ}}$re s$\underline{\overset{2}{u}}$le.

Branstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

åder

a̲r, ˊ-ad, pl. =, -ˊan

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

or ed åder s.

åder

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

ɑr̠ åder

årdər

vi skɑl̠ə ʒø̠ra ɑ pa̠da

ma at̠ $\overset{2}{\text{ɑ}}$r̠

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

årderbill

orbíl, – ´en

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ˌårderbill, s.

orbil̲//, ´-an; ´-a, ´-ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

×årderblåe

^{2}ö$\underset{t}{\overset{\breve{}}{\cancel{r}}}$blàje, -n, -a

det av ett årder
(Plausch 2, 7)

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

× årderbläje

orblája; pl. – ´a

kil (vigg) på årder

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

årderhuvud

arhǫ́,

best. f. arhǫ́ed ~~eller~~ arhǫ́eded

del av ården, som går ned i jorden

nú e hanvórden glỳggad i arhǫ́ed.

nàken de va de sísta po arhǫ́ed.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

ådderhuvad II

arhǻ̱ed e de som gar ré̱r i

jǻ̱ran.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

årderhuvud

a̲rhǿ, n., -hǿw̲ed, pl. =, -hǿw̲en, årderhufvud, den årdrets del som går i jorden. Äfven a̲rligb.

Branstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

,årderhuvud, s.

orhá̱/, -´ad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

orhǿ̲ ld årdelund s.

se ha̰mrd̲́ !

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

ärderhuvud

orhá̲, –´ad

det parti av en årder, där
billen är fästad

Är. sula (sù̲la)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

orfzára n

årdeskärra s.

hjul på vilka
årdret vilade

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

årder-kärra

arfjár̲a, -an

del av årder

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

årderkärra

ar̲ff^{1}år̲a, f., -n, pl. -r̲or, -na, årderkărra.

dæ va sæ^{2}jsor po ar̲ff^{1}år̲an.
Branstad. Fs.

№ 281. Färs hd
Per Larsson 1898.

årderkãrra

orʒʒǽrra, – ´anf. (sic!)

”kãrra”, dvs. hjulpar, varpå främre delen av en visst slags årder vilar

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

årderkärra

orƶʒ̧ár̲a f.

hjulpar till viss typ av årder

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ årderlöp

arligb, n., -ed, pl. =, -en, den årdrets del, som går i jorden. Äfven arhö.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

/årderlŏps, s.

orlǫ̱́b/, ´-ed

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

oɫlue, -ad, — ×ådelöp

(Hr 1949:) orlyjb, -əd (två stjelar)

del av ett årder

(Plausch 2, 4)

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

ådening

$\overset{1}{a}$r̲iŋ, m., -en, pl. -a, -na, i främre ändan af årdrets ås sittande ring, hvari dragdonet fastgöres.

dæ va $\overset{1}{æ}$r̲iŋa li s$\overset{2}{å}$t̲a i̲ $\overset{1}{å}$̲sen.

Branstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

årderstång

orstóŋ, –´an m.

dragstång i årder

(Ar. a̲s, ´an)

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

åderstång

ŏꝛstóŋ, -en, -stáŋŏꝛ

del av ett årder

(Plausch L, 2)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

årdersula

orsúlla; pl. – ˊor

lodrät stång i årder, gående från årderhuvudet rakt upp genom åsen

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

årdersula

ar̲sú̲la, f., -n, pl. -lor, -na, kort bräde, som förenar träårdrets i jorden gående parti, ar̲hó̲w̲ed l. ar̲lígbed, med åsen. Branstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

årdersula s.

²ǒrsùla, -n, -or

(Hr 1944:) orsúla, -n

del av ett årder

(Plausch 2, 3)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

ården-ås

aráus -en el. arǻs

del av ården

aráusen skale hàga me bàgga

èna.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

orá̱s en åderås s.

se ha̰nvíd̲

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925

åderöra

pl. arǿ̱rr, -rn

del av åder.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

årgång

ɑrgɑ́ŋ -en -a -ana

(av tidning)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

årtal

à̱u̯ratá̱l, -ed

ja kan ènte sí̱ à̱u̯ratá̱led

1948 Vanstad. Färs hd.

²a̭u̯ravɛ̠s åvis

årvis, årtal

han ha ɛ̠nta va̠d ha̠r fra̭u̯

²a̭u̯ravɛ̠s

Långaröds sn Färs hd.

Nils Nilsson

№ 530

oɽǿɽa, -d

årderöra

del av ett årder

(Plausch 2, 6)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

*årderöron
sb.

orǿ̲rn pl.

två "tråvingar", en på
vardera sidan av årderbillen,
med uppgift att vid plöjningen
klyva jorden
(ɔ: dr. ‿ som ‿ skola ‿ fé̲
jǿ̲ren)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

åfyllning

a̲rfu¹l̲niŋ, m. -ŋen, pl. -ŋor -na
tillfä⁴lle då en person fyller år.
hæ va a̲rfu¹l̲niŋ i̲ by¹jen i̲ ga̲r,
o u̲²gan i²ŋe va̲ va̲ hæ trej
a̲rfu¹l̲niŋor. Frä⁴nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

årsgammal

ársgámal

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

årsgammal

á̲rsgám̲al; pl. á̲rsgámla

de‿ va‿ fýgl, ti‿ di‿
va‿ á̲rsgām̲la, s̲ín blḛ
de‿ ozhástā; de kallades
föl, tills de voro årsgamla,
sedan kallades de unghästar.

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

årsgammal

á̲rsgám̲al

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årsmål

ársmål; best. form tod. ˊ ˋ an

väderleks-betingelser för årets gröda

Jk. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

årsmål

^{1}a̲rsma̲l, n., -ed, pl. =, -en, årets beskaffenhet med afseende på väderleken.

di va̲ sa vat̲ ^{1}a̲rsma̲l.

Vousjö. Fs.

Färs hd

281. Per Larsson 1898.

x åstal

^{1}årstal, n., -ed, pl. =, -en, årtal.

---men ^{2}inte ^{1}årstal pa ^{1}stenen.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

281. Per Larsson 1898.

årstid

ǻ̲rsti̲d; pl. ´– ⊥ or

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
, H. Areskoug 1957-58.

årsunge

^{1}a̲rsonge, m., -n. pl. -ga, -na,
årsunge, 1 år gammalt barn.

did̲ e val ^{2}igen ^{1}a̲rsonge ^{1}pal̲or.

Frånninge. Fs.

Färs hd

Fer Larsson 1898.

J
281.

årtal

à̱ratá̱l, -ed

jà kωm̱ma ènte i hú̱ à̱ratá̱led.

Nr 4439. Vollsjö, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

årtal

àratál, `– – ´– ad

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

årtal

àratál, ` – ´ad

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoog 1957-58.

årvis

à̲ravi̲s

I uttr. i ‿ à̲ravi̲s flera år i följd

M. J. 38

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

åɩ-vis

ì à̠u̯raví̠s

dì som ska lì̀g̠ʒa ì à̠u̯raví̠s ì
sœ́ŋ̠an ...

m. f. 1867

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers **1957.**

årvis

adv.

i àu̯ravi̱̍s

i åratal, räknat i många år

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

ås
s.

au̯s , pl. àu̯sa

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

au̯s . ˊlx .

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ås

as, -´en

vågrät stång i årder, i vilken dragtyget fästes

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ås

a̱s, m., $\overset{1}{\text{a̱}}$sen, pl. $\overset{2}{\text{a̱}}$sa, -na, 1/ ås, landthöjd. $\overset{2}{\text{lŏ}}$vasla $\overset{2}{\text{a̱}}$sa; 2/ smal bjälke, smal trädstam, begagnat som stŏd l. underlag. Ta̱ $\overset{1}{\text{nø̱r}}$ et pa̱r $\overset{2}{\text{a̱}}$sa fra̱ $\overset{2}{\text{sta̱}}$ŋed. Set en a̱s $\overset{2}{\text{ø}}$ve bjȧlken.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣ ˏås, s.

a̲s/, ˊ-an; ˋ-a, -ˋana

= del ˏav plog

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

× åsa-lag

àusalá̲v, -ed

stängsel av slanor

tit̲a æ̀t̲e om àusalá̲ved e ó̲plajt!

Nr 3401 Långaröd, Färs hd

Martin Simonsson 1938

2 åska

a̲ska , s. , åska .

S. Åsum

Rspr-lån ? Dt genuina är dỳ̲na .

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fäis

åskådare

askådare m.

Riksspråksord med (Gudsubstitution) dialektal accentuering.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

× åsna
v.

åsnar

en häst luktar efter vittring.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

II åstad

resa ‿ ostá fara
sin väg.
K. f. 72

da ‿ e ‿ so ‿ forháialat,
nar ‿ en ‿ ska ‿ resa ‿
ostá det är så otrevligt,
när man skall ge sig iväg.
K. f. 72. Tolånga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

åstad
adv.

astá

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

åstad
adv.

astá̲

jà vaugte ma ènte astá̲ ---
èḻa ha jà á̲lti̲d vad mǽ̲.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ostá̱

åstad adv.

ne̱ fa̱ lå²a — te ʒʒó̱rs
me ko̱n

°åstad

№ 289. FÅRS

S. Åström Hugo Areskoug 1925.

astá̲^{1}

åstad

åstad

Långaröds sn. Färs hd.

Vg 530.

Nils Nilsson

ostá̱¹ åstad adv.

ja̱ fa̱r ta̱ ostá̱¹
me mi̱na skǫ̱ o
fa̱ dom̱ halsá̱¹lade

№ 287.

FÅRS

H. Areskoug 1924

åstad

Frenninge

III åstad

læja‿ostá ti‿ʒʒórs
leda en branstij ko till
tjuren. K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

åstad

astá̱, adv. åstad.

èḻa nò̱istrúm̱, han to̱ astá̱ te klóstor varèṉda [illegible] lǫ́rda a sa̱ ijéṉom papéren. („Eljest Nordström, han tog åstad till Övedskloster varenda lördag“ etc). And. Bengtsson.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ostá̱ åstad

haṉ drø̱ ~

åstad

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926

åstad

ostá̲

tǿ̱sen ostá̲ o‿ mota‿
jùm̲a hǿzen tō̆sen for
åstad ōck måste gō̆mma
hunden / ja‿ mota‿ ostá̲
nàsta sønda (måste ge mig i väg)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

åstad

han‿ skola‿ ostá̲ om‿
má̲renen han skulle ge sig
i vå̉g på morgonen / dá̲ va‿ di‿
ostá̲ o‿ hanla‿ stù̲da då
voro de i vå̉g och gjorde affa⃗ra
med oxar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

åstăd

o‿ s̲ín hán̲ ostá̲ och
sedan gav han sig åstăd
(vid affekt)

M. f. 87

de‿ mota‿ pìʃ̲a‿ dòm̲ ostá̲
be måste piska dem ì väg.

M. f. 87.

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

III. åstad

rula i ostá me‿ kànan
på skottkȁrra forsla åstad
mjòlkkannan (mjólkflaskan)
M. J. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

od

åt
adv.

han‿bar‿sə‿sɑ vàmelat
ód han b̃ar sig så ryslikt
åt[1] / dḛ‿jìldas od le kommo åtskils /
han‿jeʒʒ‿for‿drístad‿ód‿ad
han gick för djãrvt fram. M.J.78

1) Om två delar av en apparat

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

åt
adv. & prep.

o̲d

se vidare under bära sig åt

Öved

Nr 7899 Öved Färs hd

I Ingers 1940

1940

a̲d (starktryck) åt
prep.

lóŋs‿a̲̍d rýgzan
långs ryggen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

åt

o̲d

prep. adv.

de ⌣ va ⌣ fìlda o̲d de voro skilda åt / é̲n od ⌣ gózen en åt gången, en i taget / han ⌣ bar ⌣ se ⌣ ó̲d han bar sig illa åt

K.-J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt

o̱d

Jfr oppåt

de ‿ va ‿ o̥nta gå̱à o ‿
koma ‿ ò̱d. De voro
inte lãtta att komma
åt (om kråkor) / han
bar ‿ sa ‿ mé̱r gàlad
ó̱d. Han bar sig
mera oregerligt åt.

N. f. 71.

Ramsele

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

åt

o̲d

hade han bà̲ra ve̲lad lý̲t
ini ó̲d.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

åt

o̱d prep., adv.

dɛ‿ jálps ó̱d de hjälpas åt

M. f. 71

so‿ fèldes‿ dɛ‿ jo ó̱d så skildes det ju åt (ɔ: gick isär).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

åt

a̲d, adv. och prep., åt.

èl̲a jętt di ad des̲e hǫ̲́ine
ʒǫ̲̀ana hǫ̲r haum̲a omkríŋ̲.

Mårten Rönn.

Färs hd. I. Ingers 1930. Vomb.

№ 1006.

åt I

a̲d även o̲d

di grì̲na tí̲t a̲d -en

dær gar ì̲gan nǿ̲ ó̲d -en.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

ȧt II

adv.

o̲d även a̲d

fúl̲s ó̲d

o̲d är en östlig, a̲d en västlig form

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

åt
adv.

od

I uttr. som: bæra‿si‿ód

Även ad

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**
Hugo Areskoug 1958.

åt

ād

s. 92

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

åt

adv. & prep.

o̲d , svagton. od

jæ̀lpas ó̲d

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

åt

adv. & prep.

o̱d , o̰d

ja̱, ja grì̱na o̰d jens

ja̱, di lì̱asom̱ fø̀ljes ó̱d

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

åt
adv. & prep.

o̲d

bæ̲ra si ó̲d

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

od åt prep. adv.

od! sr bar som od

åt

FÅRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

åt

adv. &
prep.

o̱d

di hade stàḻen óḻ ó̱d
- varandra.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

åt

adv. & prep.

o̲d

Vollsjö

1947

281 Färs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt
adv.

o̲d

láŋs ó̲d

långs utmed, utefter

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

a̲d   o̲d?   åt

åt

di ha ba̲rad dom̲ do^{1}m̲t

a̲^{1}d

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

åt
adv.

o̲d

hód̲ant folk bæ̲r sa ó̲d ---

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

åt
prep.

é̲n od gáz̲en = en i sänder

já̲, bà̲ra é̲n od gáz̲en, sa
kal̲ad.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

II

åt
prep., adv.

músen kan‿bæra‿si‿
fàrlæd ȯd mössen kan bära
sig förfärligt åt (ɔ: anställa
stor skada) / dæ‿va‿ x)
ìnta‿lét o‿koma‿ót‿dóm
°det var inte lätt att komma åt
dem

K. f. 71

x) Med överg. d > t förf.
ord börjande med d.

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

od (trycksvagt) **åt**

prep. adv.

èla ʒʒǫ̀rda ‿ hån od ‿ lánsvȧ́jan. Annars körde han lāngs landsvägen. /

hon ‿ bǫ̀lar o‿ bár ‿ se ‿ ód. Hon storgråter och bär sig åt.

K. 4. 71.

Sövde

Färs hd

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

åt

prep.

...nod‿som‿lá od‿járen ...något som låg längs jorden (om våtarv, Stellaria media).

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II.

åt
adv.

ga‿ud‿o‿frá̱g
kòrran‿ȯ̱d! gå ut och
fråga min hastan!

M. f. 87.

han‿gik‿ȯ̱d‿me han an-
sa͡ue mij hårt

M-f. 87 Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

III

åt

adv. prep.

dr̀øwtahǿza dḛ ‿ sprǿza
ált̤id ud̄ ‿ od ‿ à̠grāna

herrelösa hundar de sprungo
alltid ut åt åkrarna

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

åt

adv. & prep.

o̱d

frå̱ga -ó̱d = tillfråga.

ni sko̱la frå̱gt de̱n må̱nen ó̱d.

L

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

II

åt
prep.

dɛ‿ kɔm‿ gánes
ɔd‿ vájen de komme gå-
ende ˉlångs vágen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

åt-dig

ót̲i

= till vänster (till dragdjur)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

åtlöji

alǿ̲

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

åtlǒje

al$\overset{1}{\text{ö}}$je, n., -d, utan pl., åtlǒje.

di̲ h$\overset{2}{\text{a}}$de sa̲nt al$\overset{1}{\text{ö}}$je od den p$\overset{2}{\text{i}}$jan, for hun sp$\overset{2}{\text{i}}$̲lde sø̲ pø pr$\overset{2}{\text{ä}}$s̲tafruw̲en.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

åtlöje

alǿje, n.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

åtskild

ó̲dfild, pl. -a

han fjanda dom ènte ó̲dfilda.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

åtskild

ó̲dgild

di kon̲a skrù̲a dom ó̲dgilda

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

åtskilda

ó̱dʒilda pl.

(hållna isär)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ål̄l̄a,

ǫ̱̀u̯ta rãkn.

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

åtta;

ǫ̀ụta rãkn.

dar va ǫ̀ụta;

Tol. (Pant. 9.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

åtta

ò̱ta

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

åtta
s.

^{2}åta, f., -n, pl. -tor, -na,
åtta, siffran 8.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

åtta

räkneordet

$\overset{2}{\text{å}}$ta, oböjl., ~~siffran~~ åtta.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

^{2}å̱ta

åtta

åtta

№ 290.

Sövde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

åtta

òt̲a

(Genuint?) den genuina formen torde vara ⁺ɑ̲̀ta.

J-s.

òt̲a tʒø̲r åtta kor

Sk.-f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II åtta

Ǻr. à̲ta (genuinare)

à̲ta kà̲or åtta kor
en‿à̲ta à̲lna ungefär åtta alnar

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

åtta
s.

àta -an -or -orna,

siffran 8.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

2
a̲ta

åtta räkn.

åtta

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

åtta

à̲ta, åtta (8)

jà e à̲ta a sák̲sti á̲r (68 år)

Vomb

I. Ingers 1930.

Fåis

№ 1006

åtta

a̲ta, räkneord, 8.

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

åtta

òt̲a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

åll̄a ;

ø̱̀u̯ta rãkn.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

åta

àta

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

åttaalnabredd

òt̠aa̰lnabrid̠

bredd av åtta alnar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

åtting.

à̱tɪŋ ; pl. –̀-a

mindre tunna

K. f. 77

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

åtting

$\overset{2}{\underline{å}}$tiŋ, m., -en, pl. -a, -na, åtting, 1/8 mantal.

han ha b$\overset{2}{\underline{å}}$ra en $\overset{2}{\underline{å}}$tiŋ.

Fr$\overset{4}{a}$nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

åttingshemman

²a̠tiŋshæ̀m̠ane, n., -d, pl. =, -n, åttingshemman, hemman innehållande 1/8 mantal.

Fränninge Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

åttio;

ò̲tati el. ò̲tati;

han é̲ ò̲tati ọ́ur;

Hörr;

à̲tati enl. b.v.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

~~åtti o~~ ;

~~Att~~

²a̲tate åttio räkn.

~ a̲r

åttio

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

áti, räkneord = 80 åttio

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

åttio,

ø̀utati el. ø̀utati r.

han ẹ́ kręys vé
ø̀utati ǿur gamal,

N. A.

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ållio;

ò̲tati el. ò̲tati rǎkn.

han é̲ ò̲tati ǿ̲u̯r;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

åttio

à̲toti, åttio, 80.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

åttio

ót̠i

hɑn e mè̠ɑd o̠vɑ ót̠i áu̧ɑ

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

åttio

åtatì, oböjl., räkneordet 80.

haun e snart åtatì ar.

Kärrstorp. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

au̯²t̲a te ättio

å̊t̄t̄io

han̲ e mo̲d au̯³²t̲ate i kapsed

Långaröds sn Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

$\overset{2}{\underline{a}}$tate

ˌåttio

åttio

№ 290.

Söfde **Färs hd.** H. Areskoug 1926.

ˈa̠tt

ˌåttio räkn.

han̠ ska ²ful̠la ˈa̠tt a̠r

Sövde

№ 289.

åttio

FÅRS

H. Areskoug 1925.

åttioatt

otré̲t

(K. f. på 1880-talet)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

åttiofyra

otifì̱ra

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

åttiofyra

otifìra

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

__åttioniende__

otɩnɩ̲̀tana (n.)

da‿ otɩnɩ̲̀ana á̲rad
det åttionionde året

K. S. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

åttiosju

otiʒúe

hanᴗ skaᴗ fulaᴗ
otiʒúe ár

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

a̠tatià̠ta åttioåtta räkn.

mán̠en e̠ ~ a̠r

åttioåtta

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

åūonde;

ə̱ù̯tənə rãkn.

dən ə̱ù̯tənə səṯə́mbor;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ȧttond

à̠tene, ȧttond.

vær à̠tene dá̠.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

åttonde

^{2}åtena, m., -na, f. och n., utan pl., åttonde.

huen e su ar po ^{2}åtena.

Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

èkja, -an, -or, -orna, ˣåcka,

körsel i yngre èka.
transport

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

²lăʒʒa a ²lăʒʒor na ˣ ǎcka s.

dị ²ʒʒö̊rdḁ ~ tị ýsta

arrendekörsla

№ 290.

²Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

åcka

å^{2}kka, f., -n, pl. -kkor, -na,
åcka, skjuts.

han ha̲ sa men å^{2}kkor
o jjø̲^{2}ra.

haga̲^{1}rabùn̲or̲na jø̲^{2}re to̲
å^{2}kkor am a̲^{1}red ti^{1} fyza-
hæ̲ìrad.

Åsum. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

pl. æ̃tʒar sg. œ̀tʒa åka
s.

åkar, långturer

vi hade hø̣̇|i en̦ hødrø̄n
naû̯r vi ʒø̣rde paû̯ æ̃tʒar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

× ăcka
s.

pl. ăckor

„ långa körturer" (transporter,
foror).

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

× â̂cka
sb.

ètʒ̲ʃa; pl. ˋ-or

kôrsla, kôrtur (i en vist ârende)

tʒ̰ʃøra ‿ ètʒ̲ʃor kôra âckor/

tì̲a ètʒ̲ʃor

K.f.71 **Nr 290.** Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣäcka

èk|a; pl. ∸or f. sb.

yngre, oför-
kòrsla, kórtur mjukad form.

J-s.

han‿tʒòrda¹⁾ non‿èka
tr‿ staʃónan (stations-
samhället)

1) Läs: tʒòrda

Jfr [illegible] ˣ skogäcka

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

àcklig

è̱glat (obest. n. sg.)

M. J. 78.

(Formen hörd 1 gång)

de‿e‿è̱glat

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

āga
s.

æ̱̀jor, -na. f. pl.

dæ va̱ ànte stæ̱̀ga meḻom æ̱̀jorna

Västerstad.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

āga
v.

œ̀ja, ´-or. œ̀jde. œjt

i bet. vara skyldig, ha att betala.

fira rekstålor! de e ènta nók me va man œ́jor jœr, men de e dýrt va man dréfjor óse. (i handelsboden).

1959. 1006. Vomb. Färs hd.

åga
v.

œ̀j̲a, pres. œ́j̲or

han har jél̲ te ál̲t ha han œj̲or.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd
Carl Lindeblad 1878.

$\overset{2}{\text{å}}$ja ($\overset{1}{\text{å}}$jor, pl. $\overset{2}{\text{å}}$ja, $\overset{2}{\text{å}}$jde, (åga)
åjt) tr., vara skyldig.
han $\overset{2}{\text{å}}$jde me $\overset{1}{\text{f}}$åŋa.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ȁga;

æ̀j̱a, –´or, æ̀j̱də,

æj̱t;

di æ̀j̱də gø̱úrən;

Hōr;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

$\overset{2}{\text{å}}$u̯t̠a (pret.) ǟga

var skyldig

ha̠n åu̯t̠a mi̠n stø$\overset{1}{\text{f}}$a̠r $\overset{1}{\text{p}}$æga̠

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

åga

^{2}åja (^{1}åjor, pl. ^{2}åja, ^{2}åte, åt) tr., vara skyldig, pängar l. annat.

han ^{2}åte me ed helt år for ^{2}røszal Jlag. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

²ăɩa ²ăɩdȩ aɩt ˈãga v.
ˈáɩor

ja̱ ˈáɩor dȩ e̱n ²kro̱na

vara skyldig

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

ågare

²åjare, m., -n, pl. =, -rna, egare.

²hela sæ¹terijed va ²åza en ²åjare.

Vousjö. Js.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

²ẽgare n ˌãgare s.

ăgare

№ 290

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926

legz led ~ len ãgg s.

jo̊ra ~ (vãrpa)

ãgg

№ 290.

Söfde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

leg led ~ len ˈãgg 3.

2
jŏra ~ (văr̃pa)

ăgg

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

ägg

ædʒ; pl. = n.

n. æg

æt tʒʒyv ‿ ǽdʒ æ̃ tjɔg

ägg

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug. **1957.**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

` ãgg ;

ẹdʒ, – ´ẹd s.

–, – ´en ;

et ʃkʏro ´ẹdʒ ;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ägg

æg n.; pl. =

l. ægʒ etc.

et-tjyve-æg. Ett tjog ägg.

M. J. 71. ablán so-fęŋʒ-de-ǽgʒ. Ibland
så fingo de ägg.
(om majsjungarna).

Ra[illegible]

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

ägg

edʒ̱, ´ed. pl. =, ´en

ja fetʃ̱ ed édʒ̱, a ènte
sá̱lt te.

smǿ̱r a édʒ̱ a só̱nt tʃwì̱pte di

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

ägg.

egg´, -´eds.
–´, -´en;
en sné̠s ´egg;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

ägg

äg n. i pl. =

en‿ snes‿ äg ett tjog

ägg M. J. 82

(Numera [illegible] äg tjog)

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ã̄gg;

ęgz, –́ ęds.

–, –́ en;

di bar en kǭr

sam di hade ęgz

i

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ãggi,

hdz ff, –´hds.

–, –´hn;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ä̆gg.

égʒ, ´-éds.

´-, -én.

hu̱n sẹ́dər som
blu̱̇man i ẹ́t égʒ.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

āgg

ed͡ʒ. -ˈed. ed͡ʒ. -ˈen. ǎgg.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ägg

egg, -ˊed, pl. =, -ˊen

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

ag̱z ad ~ an ˈãgg s:

e̱n sne̱s ~

ăgg

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ägg i

edʒ, –́ eðs.

–, –́ en,

hǿnsen verpor
mòʒa édʒ,

Tolånga

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägg

ɛgʒ, -'ɛd, = , -'ɛn

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

ägg

edz, n., edzed, pl. =, edzen, ägg.

Vollsjö, Fränninge, Åsum. Fs.

edz fortfarande 1955 hos m. f. 1880 i Vollsjö.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

e̱gg ed; e̱gg en   ägg s.

ja̱ ha̱ lạct e̱n
hø̱̊na pω få̊mtan
e̱gg.

Frenninge   № 287.   FÅRS   ä̊gg
H. Areskoug 1924.

ägg
s.

edʒ, ´-ed, pl. =, ´-en

vi hanla édʒ óse iblán.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

II

ägg 1)

ag , ´-ad , = , ´-an

yngre. oförmjukad form.

J-s.

1) ´agena hörd 1 gång av K. f. 99

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ägg
s.

ādj (= ag̲ʒ)

piŋsωen edeᴧ ădj.

Nr 8656 Västerstad Förs hd
Gunnar Persson 1965

ä̃ggbil

ä̀gabi̲l, ` – – ´ en

ä̃gguppkö̃pares lastbil

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

äggblomma

àg̲g̲ablóm̲a, -an, -or, -orna,

×àggablomma = ággula.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

àggagráde. -en. "äggagrädde".

kaffegrädde som i brist på riktig grädde tillredes av en vispad ägg-gula.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ägghandlare

ègzahánlara m.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ăggkaka

è̲d̲z̲aká̲ga, -an, -or, -orna.

ággkaka (en gillesrätt)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

åggkaka

²e̊ǥz̲akà̠ga, f., -n, pl. -gor, -na, ăggkaka.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

äggkaksfat

æ̱̀gakωga fá̱d

lerfat (se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

äggkaksjärn

æ̀g̲akɑgajǽ̰rn

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

äggkorg

ègakɑ́r -en -a -ana

korg innehållande ägg.

Nr 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

ăggmat

àgzamád
ăggräner.

Förekommer i en majvisa
(... pànakágor àgza-
mád).

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

äggskal

²e̊ǥǥaskà̱l, m., -ln, pl. -or, -na, ä̆ggskal.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

×äggskita sb.

ègaʒída f.

ägg (kod). Skämts. l.
ringaktande

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägg-gula

²eǥzagù̱la, f., -n, pl. -lor, -rna, äggula, äggblomma.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ägg-gula

èd̠ʒagú̠la, pl. -or.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äggula

ä̀gagúla

han‿fik‿ä̀gagúla i‿
hèla ä̀nen (stussen)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

äggvita

ä̀ggaví̱da, -an, -or, -orna,

ä̀ggvita.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ǟgakåga   ăggkaka

ăggkaka

mannen skala ha ǟgakåga
farhøren skola ble kand

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

~~äggkorg~~

ègakór

K. f. 82

èga- nyare för ×ègʒa-

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äggvita

²ǟgzavi̱da, f., -n, pl. -dor, -ra, ägghvita.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣ ãgo s.

lãddjà ãjje pau s. 92

= lägga på minnet

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

× ågo

²åje, genus. obestämbart,
oböjl., förek. blott i uttr.
gi ²åje på, gifva akt på.
²bara en gir ²åje på'd ²ute
²gamla ²tidor, så fa di
nak ²sana ²mina or.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ågor

^{2}åjor, f., -na, pluralt,
egor, jordegendom, - areal.

bå^{2}nan går ^{1}jjor ^{2}åjorna.

Kärrstorp. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ægərna x) ägorna

ågorna, marken

di skåla ha ægərna

frælysta

x) Rspr-form.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

åkta
adj:

èkta

samskyldig, veritabel, "riktig"

da‿ va‿ en‿ èkta vràna det var en veritabel supeut

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äktenskap

àktanská̱b

dí kvì̱tar, bà̱ra di‿ e‿

ti‿ àktanská̱b lì̱dra

det kvittar, bara de är till

äktenskap lediga

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

äldre

èl̲re

(obs. acc. 2)

komp. till gammal

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

äldre

éḻra och elst. komparationsformen till gammal.

hɷn e fi̱ra, fém̱ áu̯a éḻra en já̱.

já̱ e den élsta au̯ gɷ̀ḇana.

Nr 7048. Östraby, Färs hd ō.

I. Ingers 1957.

²ældra ? rätt ovant ? ăldre

ăldrə

kvi²ʒan e ²ældra en ¹já

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

äldre

di‿ álra de äldre

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II äldre

àlre

M. f. 75

han‿e‿at‿pár ár
èlre en‿já han är
ett par år äldre än jag

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59

åldre

álra

mè̱ad álra mycket åldre

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**

Hugo Areskoug 1958.

äldre

álra

bo álra o ýngra   både

äldre och yngre

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

äldre

élra

élra màna äldre män
(absol. kompar.)
élra folk äldre människor/
hán va élre ýin han
var änn äldre (ɔ: än den nyss
nämnde) Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

e̲l en

ãlg s.

ãlg

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

älg

alg, ´-an, ˋ-a m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

²eleŋ len ~²a na ălling s.

ankunge

№ 290.

Sofde Fărs hd. H Areskoug 1926.

ålling

àliŋ ; pl. ∸ – a

ankunge

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²e̠liŋ en ²~a na ălliŋ s.

èliŋ eṭ.

ankunge

FÅRS

№ 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

˟ãlliŋ;

l̀l̠eŋ, – ln s.

–̀a, – na;

ankuŋge;

hǿdʒln tə̣ə̠ flè̠rə
l̀l̠eŋa frəu vos̠; Jlstorp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ålling

èl̲ɛŋ. -ɛn. -a. -ana. ålling.

ankunge.

à̲naɔ́ʐana kal̲ar di for èl̲ɛŋa.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

× ålling;

ùl̠eŋ, – ln s.
`– a, – na;

ankunge;

1585:1 Tolånga, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

ålling

èl̲iŋ ; pl. –̀ -a

ankunge

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× ăllingmat

Å̄llingamad

andmat (vattenväxt)

Nr 8656 Västerstad Färs h'd

Gunnar Persson 1965

²alske f.

ELSKE.

I hynsaädjen finns en liden genomskinlig klump, som kallas för ELSKE. Alltså det är grodden som vid parning med tocke, sätter fart på tillväxten av ägget till kjöling.

Västerstads socken Färs härad 1984
Gunnar Persson Dala Västerstad 8

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1984

ãlta
v.

æ̀lta

anv. i bet. "gräla".

51 Långaröd Färs hd.
O. Hammar 1895

æ̀ltja, æ̀lta, ælt älta

Pres. –́or

knåda deg.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²ęlta n × ǎlta s.

dæ̲r e̲ e̲n ²ęnda ~ pɔ
²vęlana

vattenblandad
jord, äöja

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

²ålta ²ålte ålt ˇålta vb
´åltor

~ smø̱r

ˇålta, knåda

№ 290.

Lo²fte Färs hd. H Areskoug 1926.

ålta

²ålta, f., -n, pl. -tor, -na; 5,
benämning på 1/ en hög af till murbruk l. tegelberedning bearbetad lera, 2/ hög af till bränntorfsberedning bearbetad torfdy. Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 2

inf. 2 ålta   pret. 2 ålte   pret. part. alt   v. ălta

pres. 1 ålter

nu ska ja gå
o ålta brødajen

ãlta, bearbeta
degen

Frenninge   FÄRS
H. Areskoug 1924.   № 287.

ålta
sb.

ålta, -an

uppblött jord l. lera, bl. a. om lera, som utrörts med vatten för att sedan klinas på vägg i korsvirkeshus

so jorda vi en ålta

R.-f. 7/

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug Sövde 1958-59.

ålta

æ̀ltfa, æ̀lta, ælt

Pres. sg. ´–or

knåda deg

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

^{2}ål̲ta (^{1}ål̲tor, pl. ^{2}ål̲ta, ^{2}ål̲te, ålta v.
ål̲t, ål̲t, imperat. ål̲t, pl. ^{2}ål̲ten)
tr., 1/ knåda med händerna,
om deg. ^{2}ål̲ta dæj;
2/ genom af människor eller
hästar utförd trampning till en
likformig, grötliknande massa
fördela med vatten tillsatt lera, som
skall användas till murbruk,
^{2}ål̲ta ler̲, eller torfdy, som skall
beredas till bränntorf, ^{2}ål̲ta tor̲.

Västerstad Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

ãlta;

àlta, -or, -t̀e, -t;

knåda;

so, àlte en lid

sá̠lt i̠;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

²ælta ²ælte̜ ælt ǟlta v.
æltor

— smør
— dǣ̜

knåda

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

älta

èlta

hài = tjata. gnatā

sèd̲a a èlta

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

[illegible] 1938

ålvaspel

àlvaspál n. sb.

mystiskt ljud från åar ×)
K.f.72
... om de hørde òjúd
ve àana, nod i vèsana
o skràmlana om de hörde
ljud vid åarna, något vasande och skramlande. (Ås.)

×) sup.-form; Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

ˣålvastråk

sb.
àlvastrúgad (best. sg.)

Hört i satsen: han‿går‿
pó i ‿ àlvastrúgad
han arbetar för brinnande
livet.

~~M.~~ f 82

Nr 7097. Färs hd

Vanstad Hugo Areskoug 1958.

I *ålvastråk

àlvastrág n., sb. ≟-⊥ed

Tol. näckens musik, näcken polska. Uppgavs av K. J. 72 betyda "non ̮ mosík".

Meddelerskan hade hört uttrycket: dán e ̮ koman ̮ po ̮ àlvastrágad. Den (han) är kommen på ålva-

Föllinga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II × ãlvastråk

stråket man kände sb.
inte till den närmare innebörden ("ja‿ved‿nastan‿i̥ta, hat‿dr‿mènte" jag vet nästan inte, vad de menade").

Trol. = bli förryckt. J–s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Jfr Nils Andersson i Sv. Landsm. XIV.

ålvastråk

àlvastrå̠gan best. form $\overset{\text{sb.}}{}$(sg. l. pl.?)

Meddelarskan kunde ej redogöra för ordets betydelse.

(= älvens, d.v.s. näckens, spel; jfr uppt. av P. Larsson fr. Ljunits hd, acc.-nr 323).

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× ålvastråk

st.
ålvastrugad best. sg.

Hört i uttr.: de kom-rent i ålvastrugad (den närmare betyd. kunde sagesmannen ej göra reda för) Ursp. om mystiskt spel som låts av ålvan = näcken i L-s

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I *ålvastråk

àlvastrá̱gen (form?)

I uttr.: koma ‿ i ‿ àlva-strá̱gen.

meddelaren hade hört detta uttryck men var oviss om betydelsen (ɔ: ja‿ved‿ìnte

M. J. 71 Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

II *ãlvastråk

hát_ dä mènta _ med.
Jag vet inte, vad de menade med det).

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

№ 281. ålvastråket

²ålvastrùged, n., förek. blott i best. sing., Elfstråket, Elfleken, dansmelodi som är komponerad af Näcken, ¹ålvkn. Denna melodi har det magiska inflytandet, att den som spelar densamma ej kan upphöra. Oemotståndligt lockas åhörarne att dansa och slutligen dansa både de, spelman, bord och bänkar ut ur stugan ned till närmaste å eller sjö och falla i Näckens våld, om ej någon har nog besinning att häjda spelet genom att afskära fiolens strängar.

Åsum. H.

Färs hd

Per Larsson 1898.

ālvbrott

²ålvabrȯ̀d, n., brukas ej i böjd form. ; älfbrott, en af vattenrå förorsakad sjukdom, som består i häftig värk i hela kroppen och stundom slutar med vanvett.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{1}Ålven ålven, m., förek. blott i best. sing., vattenrå, som än uppträder i skepnad af en karl, som spelar fiol, än i djur-skepnad af växlande utseende, oftast som en svart, lurfvig hund (alltså ej att förväxla med bäckhästen, bäcka-hästen) och i sistnämnda skepnad vållar den människan en i våldsam bestående ~~värk~~ ō stundom till vanvett gående sjukdom; ^{2}ålvabröd. Vollsjö. Fs.

№ 281.

V

Färs hd

Per Larsson 1898.

ämne

æ̀mna, āte ráu o æ̀mna

efter råd och lägenhet

di gạ āte ráu o æ̀mna

jfr. da. efter evne

Långaröds sn Frosta hd.

№ 530.

Nils Nilsson

^{2}åmtor na pl. ˣãmtor s.

agnar

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

×ămtor

^{2}åntor na pl. tantum. S.

du ska ^{2}jälpa te
me o ^{2}bära ^{2}åntor
^{2}jamen ska du so.

avfallsprodukt
vid tröskningen
(halm och agnar)

H. Areskoug 1924.

^{2}Östraby

FÄRS. № 287.

²ämtor na ˣ ămtor

agnar och boss

№ 290.

Söfde **Färs hd.** H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{2}lentor na ˣ ǎntor

han $\overset{2}{\text{tåvte}}$ en hel kor
me ~.

agnar

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

S^{2}öfde

²ĕn̲tòꝛ ˣ ˌǎmtoꝛ pl.

(Hr 1941:) àmtoꝛ l. àntoꝛ

skal av säd

FÅRS

№ 285. Lövestad

H. Hallqvist 1924.

ãmtor

× ãmtor

kallades sönderslagen halm.

Nr 8656 Västerstad Färs h'd

Gunnar Persson 1965

æ̲n ~t ˣ ˌã̆u a.

²sůltan smą́gor næstan æ̲n

fadd, smaklǒs

№ 290.

²Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

ån
konj.

en (svagtr.), $\overset{n}{\circ}$

hon‿ e‿ ábra en‿ já /
de‿ kona‿ hòla‿ se pa‿
mínor bèda en‿
K. f. 71 / som‿ kòorna de
kunde reda sig på
magrare bete än korna
(gällde fåren).

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ån

ånn

"hun hant innte långer ånn te Blastén ..."

s. 30

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

œ̲n, neutr. œ̲nt, pl. œ̲̀na, ˣå̲n. adj.
smaklös. fadd i smaken; mestadels
predikativt.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ằn
___
ar.

en, n̥ (trycksv.)

den‿ va‿ mì̱a stóṟa en‿ en‿ tvá̱kró̱na den var mycket större ăn en två-krona. K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× ă̱n

a̱n l. $\overset{1}{\underline{a}}$nor, m. oh f., n. a̱nt, pl. $\overset{2}{\underline{a}}$na oh efter for, för, $\overset{1}{\underline{a}}$na, komp. $\overset{2}{\underline{a}}$nare, -nas̱t, från i smaken. Frănninge. Fs. Om mat som ej är tillräckligt saltad.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

æn, -t

ˣ ˌãn a.

fadd i smaken

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

ān

komp. konj.

ln , n̥

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

ända
adv.

èn̲a, adv., ända.

vi va èn̲a te tret̲itré̲ nar vi
slo̲ i èŋ̲ana.

de har vad al̲ tí̲d èn̲a te i a̲r,
so har hær vad re̲st màjstóŋ̲ væ̲rt
a̲r.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 10[illegible]6

ãnda

ãnna ing i ... v. 100

= ãnda in i ---

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

ānda
adv.

àn̲a

àn̲a óp̲

när där va ǫ̲̀vorsvámnez, so
jek̲ ván̲ed àn̲a óp̲ te tràp̲orna
po húsed.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

ända
adv.

œ̀ṉa

dó̱ skωḻe di œ̀ṉa te màlme,
om di skωḻe ha lœ̀g̲esíḻ.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

ånda
adv.

àn̠a ev. æ̀n̠a

æ̀n̠a òp̠e ma̠d slá̠gtófta te̠

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

ănda
adv.

èn̠a̰

èn̠a̰ ifra̰ tól̠storp

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ända
adv.

èn̲a

den har gáu̯d èn̲a ta né̲

(om en kvarn).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ändå III

adv.

fó̲r va di tvɷ̀g̲na è̲n̲a ta
lɷ̲̀rarn : t.o.m. läraren,
näml. att gå till husförhör.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

an̄de

èn̲a -an

di nɑ̲ te èn̲an andɑ̲́n.

bèdʒa èn̲a

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

ānda
adv.

èn̠a

èn̠a óp̠at dǽ̠r

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ånda adv.

ånna

"va ti syna ånna ti i hint åed ..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

æ̀n̲a te̲¹ ānda

av.

ānda till, till och med

æ̀n̲a te ²fau̯rahø̲̀ran

sko̲le han̲ ha æn̲ kå̲̀ˣrig

(tiu mraftan)

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

æn̲²a

ănda

ända
adv.

ja fǫrda æn̲²a tẹ øṣtrabỳ
ma pan̲tö²flar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

ănda
adv.

æ̀ṉa

æ̀ṉa ræ̯̀ila pæ bóṉen

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

ånda
adv.

^{2}e̊n̲a, adv., ^{3}ånda, förek. i
^{2}e̊n̲a i̲frå̲^{1}, ti, nø̲r, fram̲
hi̲d, di̲d o. s. v.

pla̲^{1}nen næ̲r ^{2}e̊n̲a ti by^{1}jen.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ända
adv.

èṉa

ska jȧ ga ɶ́w̱ hǽ̱r. eḻor
ska jȧ ȧ̱ga èṉa héṉ?

1953 Sövde. Färs hd

²
hn̲a

ˏãnda adv.

ja̱ ha̱ vad̲ ~ ²op̱e ve

vármland̲s̲ba̱nan

ẹ

№ 289.

ãnda

FÅRS

Sövde

H. Areskoug 1925.

²æn̲a, ɡau om̲ ²æn̲a ända:

ɡå till konkurs

ja iḱræs̲ dæ ɡau̯k om̲
²æn̲a

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

èn̲a

å̀nda
adv.

--- en‿páls, som no̰̲‿
èn̲a‿nẹ́r ti‿gú̲lad
en påls, som nådde ånda
ner till golvet

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I

ånda
adv.

èna

ena tɛ kátan so

sa han átor, so ɛr

gå nom mɛ́ltʃ. Till och med katten så såg han åt-

K. J. 71, för, att vi gav honom

Sövde mjölk

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

ánda
adv.

Meningen var, att kalven vid mjölkningen i ladugården kom bort till sin mjölkskål för att få den fylld.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ända

adv.

èna

èna op ĭ nàkan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ånda

adv.

han‿ hada‿ en‿ rók̲, som

na̰‿ èn̲a ti‿ gú̲lad (som

nådde ånda ner till golvet) /

èn̲a i‿ tó̲pan ånda uppe i

toppen

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

ănda
adv.

èn̲a

èn̲a ù̲da ve klóstors ɡǽ̲l,
tàt̲a ve stenbrót̲ad

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

ända
adv.

han kan sé̱ èṉa nǿ̱r te
hìm̱astórp

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

× ândaförvånde

èn̲aforvén̲a

oråsen

ed ỳ̲slit èn̲aforvén̲a

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

*ändaförvände

àn̲aforvén̲a. n.

uppståndelse och väsen.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

× ănda-förvănde
s.

ānna-fårvānne

Något i riklig mängd, vilket blir till hinders, t. ex:
fårvānne av snö
" " bilar

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

$\overset{2}{\breve{e}}$n̲aklemd

x ˈ$\breve{a}$ndalelämd

$\overset{2}{\breve{a}}$ngslig, orolig

№ 290.

S$\overset{2}{o}$fde Färs hd. H. Areskoug 1926.

+ åndaklåmd

èn̲aklémd

otålig, angelägen.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

× ändaklämd
a.

ännaklämd

rädd, orolig, bekymrad.

Nr 8204, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

+ ändaklämd
adj.

ènaklámd

otålig, angelägen.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

åndaklämd
a.

ännaklämd

ängslig, orolig och nervös.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

²ǝnaknævǝn

ˣˌăndalunjom

²ångslig, orolig

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

ˣàndan

adv.

àn̲an

ànda

han ‿ ʒ̧orda ‿ àn̲an óp̲

han körde ànda upp (på backkrönet)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

+ ändavända

²e̊n̲avèn̲a (-vèn̲or, pl. -vèn̲a, -vèn̲de, -vèn̲t, -vèn̲d, pl. -vèn, pl. -vėn̲en) tr., eg. vända, så att den nedre ändaw blir uppåt; vända, flytta, rubba. Trānninge; Vollsjö

han ²e̊n̲avèn̲de ha̲rt ²e̊n̲da fna̲sk da fa̲rs i̲ ¹na̲sed. Vollsjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

èn̲e, -en. èn̲a, -ana. ånde,
ånde.

h*å̲*lt
1. di hǻ̲lt i vé̲r sin èn̲e.

2. nar han kom̲ te èn̲en so
ven̲de han óm̲.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ãnde;

lṵ̀h, -hn s.

–̀a, –na; bak;

han slə̣á̱ lṵ̀hn i vǽ̱rǝd;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

²e̊n̲a ⁿ a na ǎnde p.

de̲ kom̲ te ²e̊n̲an;
de̲ ²vända ve den̲ ²e̲na
²e̊n̲an.

ǎnde. slut

№ 287.

²Östraby FÅRS H. Areskoug 1924.

ãnde. II.

dær har mina forálra bǫ́t på den sỳndre ènan (näml. åt ett visst angivet hus). Per Fyr.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

ände

ène

ùdan ène = utan slut

3340 Tolånga. Färs hd
M. Åberg 1938.

²lin̲le n ãnde s.

na̲r han̲ kom̲ te ²lin̲len

ãnda

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ãnde,

h̀n̲e, – hn s.

–̀a, – na,

nor di n̲ǻ ti

h̀n̲hn,

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ände

en̲e pl. èn̲a

bèg̲g̲e èn̲a

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

ãnde,

lṉ̀l, -ln s.

-à, -na;

han lú̱or som han
va nḻ̀lad i lṉ̀ln;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

ånde

²ån̲ke, m., -n, pl. -na, -na, 1/ ånda, 2/ stuss. Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ãnde

ènja, -èn, -a, -ana sb. m.

i frá ènna o tí ènna

från ände och till ände (av ngt).

M. J. 71

so slo de emód ènan
så slogo de emot änden av bjälken. K. J. 72.

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× ăıde
s.

ăıde

begravningsmåltid.

Nr 8204, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

ände

èn̲e

èn̲a i förb. stau pa èn̲a = vara framfusig. struntviktig.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ãnde
s.

ène, -en

han bór ope i hín ènen
på òstrabý

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

ände

èn̲e, -en. èn̲a, -ana

cas. obl. i förb. sta pω èn̲a

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

$\overset{2}{e}$n̲h n $\overset{2}{e}$n̲a na   ǎnde s.

ănde, ănda

№ 290.

Sôfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

ånde
sb.

ànda, -ˋan, -ˋa, -ˋana m.

(slut på ngt)

i bàdza àna i båda

ändarna

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

I

ånde?

àn̲fa, ˋan m.

... ta‿ hị́n àn̲an pa‿

v̲àsavóʒ̲an ... tii den andra

ånden? av Vàsevången

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

II

ȃnde

sb.

àn̲an

bakdelen

den ‿ rǽ̲lja mǽ̲ran

hon ‿ vanda ‿ àn̲an

rmú̲d. Det otäcka stoet

hon vȃnde bakdelen mot.

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1960.

ände

èn̲e

ù̲dan aĺ̲ èn̲e = utan måtta

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

II

ånde

èn̲ka, -̀en, -̀a, -̀ana m.

slut (på ngt); äv. 'anus', 'podex'

dær ‿ va ‿ fǿ̲d pa ‿ èn̲ana (ɔ: av harven) / de ‿ sla̰ ‿ èn̲en i ‿ vá̲red (om ystra hästar)

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

III **ånde**

nar ‿ de ‿ pìʒa ‿ dòm
i ‿ ànen när de piskade dem
i stussen (avsåg en lek:
spaka ‿ ʒʒòrka spånna
kyrka) / so ‿ sla ‿ han ‿
ànen i ‿ vǽrad så slog han
(en häst) bakändan i vädret

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Aresong 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV ȃnde

han‿fik‿ègagùla i‿hèla ènen han fick ȃggula i hela stussen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ånde

ànfa, ˋ-en m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ar̄de
s.

æ̀r̲a , -an

ve dèr̲a æ̀r̲an

i hí̲n æ̀r̲an

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

ändock,

endó̱n adv.

han vá̱ dar endó̱n,

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ändra
v.

èn̲na -ar -a -ad,

èn̲na si.

en̲na síg̲.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

ăndra
v.

èndra -ar -a -ad,
perf. part. -ad, neutr. =.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ändra

èndra -a -ad

hum skol̲a ha̲ so mɛ́d̲ èndrad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

^{2}ænra ^{2}ænra ^{2}ænrad ~ändra v.

ja̠ ha̠r ^{2}u̥tlẹ hat̠ ti̠d
o ^{2}ænra na

^{2}ändra

№ 289. **FÅRS**

^{2}Sövde

H. Areskoug 1925.

ändra

^{2}ån̲ra (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., ändra. ^{2}ån̲ra sig.
Åsum, Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

àndra

ènrfa, =, –̀ad

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I ãndra

ènra, =

ènra ‿ se ãndra sig (t. ex. om vãdret)

vízen ènra ‿ se vinden ãndrade riktning

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug. 1957-58.

II

ä̀ndra

Pass. ä̀nr|as , = , ˋ ads

ák, har̰ dí ha ä̀nrads!

Ack, vad det har ä̀ndrats!

(ↄ: fö̀rhållandena ä̀ro helt annorlunda nu)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ändra om

enra $\overset{1}{\text{å}}$m (-ar, -a, -ad, $\overset{1}{\text{å}}$menrad, -a) tr., $\overset{3}{\text{ä}}$ndra om, f$\overset{4}{\text{ö}}$r$\overset{3}{\text{ä}}$ndra.

han e m$\overset{2}{\text{i}}$jed $\overset{1}{\text{å}}$menrad.

Vi ha enrad $\overset{1}{\text{å}}$m i h$\overset{2}{\text{e}}$la

l$\overset{2}{\text{å}}$nzan. Vollsj$\overset{4}{\text{ö}}$. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ändra sig √

²ån̲ra si̲ och se (-ar, -a, -ad, -a) refl., ändra sig, förändra åsikt.

Åsum, Vollsjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändrande
s.

èn̲rane, -ed, ut. pl.

förändrande

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

ändrande

²ån̲rane, n., -d, utan pl., $\overset{ε}{\text{å}}$ndrande, för$\overset{ε}{\text{å}}$ndrande.

Åsum, Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ãndring;

èndreŋ, – ens.

– or, – na;

dar blé̱ ènte

nugen èndreŋ.

Hòr;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ändring

^{2}e̊n̠riŋ, m., -en, pl. -or, -na,
ändring, förändring.
en fo̠ar ^{2}jo̠ra den̠ ^{2}e̊n̠riŋen o
^{2}sija ^{1}jorpæ̠ror, ^{2}e̊n̠te ^{2}bæ̠ra ^{2}pæ̠ror.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ãndring

ènriŋ

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ändskorpa

ènaskòrpa, ` – ´an

"slutkalotten" av en bröd; skorpan vid ena ändan av ett bröd

(ɔ: ---- nar ‿ där ‿ va ‿ slutskòred på ‿ et ‿ brø)

K.J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ˌãndtrã, s.

antrǽ̲/, ´-ad; ´-, ´-an

= del ˌav vält (ryl̲).

(teckn. fig. 22 d)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

ändå

endá̠n

tá̠ en bòle endá̠n

= ännu en bulle.

Vollsjö

1949. ~~[illegible]~~, Färs hd.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

ăndå

endǽ̠

nú̠ e de forfá̠rad endǽ̠.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

àndå

endá̱

vi bejíḵ vós̱ endá̱ vi
undgingo àndå aū dragas ìa i
kriget

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**
Hugo Areskoug 1958.

ändå°
adv.

endó̲r

men ad vìs̲elgrǽi̯n han hade
vá̲d hær, de hade endó̲r
jø̲rt vàrkan pa fólked.

(Elna Mattsson)

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

ändå
adv.

endǽn l. endón

hæ̣re en màsa ræ̑int nǿrlajda
endón (hær = dessutom. därtill).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ändå
adv.

endá̱n

di rὼ̱gza endá̱n

den̲ skωl̲e va endá̱n dỳ̱rare

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

åndå
adv.

endán

di bleff ènte jùta endán

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

ãndå;

en̲dó̲n adv.

han kúm̲or en̲dó̲n;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ăndå
adv.

endá̲n

tá̲ é̲n endá̲n!

tag ännu en, ytterligare en.

1963. 4802. Brandstad. Färs hd.

ãndå ;

lṉdó̱n adv.

han kúm̱ lṉdó̱n ;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ändå

endä́n

= ytterligare, ännu

tá en bid fjýd endä́n

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

endá̱ ändå adv.

dæ̱r e̱ vist e̱n endá̱
ko²m̱en di̱d

№ 289. ytterligare, till

FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

àn·då

endó

K. f. 71.

Sö̀vde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändå
adv.

ændón̲

só̱ tà̱sed blæi̯ de væl ènte
ændón̲

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

×ãndån

adv.

endá̲n

ǎndå

É̲n endá̲n e̲n tìi,
ytterligare e̲n / m. ska
há há̲rs é̲t

K. f. 72. | endá̲n N: skall
ha vārdera ytterligare
ett (ɔ: spelkort vìd gìv).

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×ãndån

endá̱n

ãndå, ytterligare

ha̱r ‿ ẽ ‿ nók̲ endá̲n som ‿
dà̲nsa det finns tillrå̀dsligt
ãndå av folk som dansar

M. J. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ãŋ,

æ̲ŋ, -´ln s.

æ̲̀ŋa, -na,

di had̲ə fjǿ̲rna i

ǽ̲ŋln,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

äng
s.

æŋ, pl. æ̀ŋa

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

ãng,

a̠ŋ, –´ln s.

–`a, – na,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

æŋ̱ ăng

ãng

hu̱n ha̱de la̱ a̱¹ɣar

ə ¹æŋ̱

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

äng

æŋ, ´-en, ˋ-a, ˋ-ana

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

ãng

dær ‿ ḛ ‿ /rødýŋa

opa ‿ ı ‿ va̰r ‿ áŋ

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ãng,

æj, -´en s.

-`a, -na,

dar va brá æ̣j,

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ãng,
œy, -´lm s.
-`a, - na,

1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

II ång

Åv. æ̱ŋ någon gång

anors‿krí:ʃ̱ans æ̱ŋ

Anders Kristianssons

ång

Sammanhängen väl med liknande form i Villie, Ljunits hd. med fortsättning in i s.v. Skåne.

J. J-s.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

ång

æŋ ; pl. –`a , –`ana

y. form: det genuina torde vara æŋ etc.

dr. vàusta i. æ̀ŋana det
våxte i ångarna

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

aȝen ²a na ˈãng s.

? Nyare form (æy > ay > aȝ)

ˈ, l-s.

vi ska ud i aȝen o
sla gres

№ 289. **FÅRS** ång

Fr Sörde

H. Areskoug 1925.

æŋ̱ en ²a na ¹ăng s.

¹ø̱gen ga̱ ²u̱de i̱ ~²ana

№ 289. **FÅRS**

²ang

Sövde

H. Areskoug 1925.

II

ång

aŋ ˌ-ˈlen

H. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ång

àŋana best. pl.
K. f. 72

pɑ-àŋana på ångarna
K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ång;

og, -´en s.

-`a, -na;

Nāsby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

æŋ. -´en. -̀a. -ana. äng.

(i yngre mål æŋ).

1. di e ùde i æ̀ŋana a rǿsor. N. J.

2. so̱ när ~~di~~ vi jik̲ a slo̱ i æ̀ŋana
so mote̱ vi vá̱ där ve só̱lens opgóŋ̱ a
sko̱le ble̱ där te hem jik̲ nóŋ̱.

(Mårten Rönn). Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

äng

æŋ, ´-an, -`a, `-ana

Nyare för æŋ etc. J-s.

dær‿ va‿ ràn̲or i‿
àŋana (se u. ränna sb.)

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng

aŋ, m., $\overset{1}{\text{aŋen}}$, pl. $\overset{2}{\text{aŋa}}$,

= aŋ

-na, äng, naturlig äng.

Vollsjö. Kämstorn

$\overset{2}{\text{dita}}$ $\overset{2}{\text{brenned}}$ e skupt i

$\overset{1}{\text{asoms}}$ $\overset{2}{\text{aŋa}}$.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ăng

æg. ¹-en ²-a -ana. áng

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

aŋ̱len ~²a na   ,ăng s.

ŧede aŋ̱ ete.

vi̱ ha̱ ¹aŋ̱ø̱gen ²u̱de i ~²ana

ãng

№ 289.   **FÅRS**

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

äng

æŋ, ´-en. ˋ-a. ˋ-ana

Östraby, Färs hd
11. IV. 1934.

2
aŋ̲ena na — ång s.

ska ni̲ slao̲ 1
2 1 2
aŋ̲ana ö̲se?

№ 287

2
Östraby — FÅRS — 2 ång

H. Areskoug 1924.

äng
s.

æŋ̠, ˊ-en

dæɩ e ǽŋ̠ fóst

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ängabollar

pl. æ̀ŋ̱abóḻa, -ana

växtn., Trollius europæus.

Vomb

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

M. ängabolla × ängabollar

smörbollar

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

æ̀ŋavǽj, -en, -a, -ana. ängaväg

väg som går till ängar eller genom ängar.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ängbit
s.

æŋbí̱d. -en

liten äng

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

ångabit

^{2}åŋabì̠d, m., -en, pl. -a, -na, ångbit, liten äng. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ängsboll

pl. æ̀ŋ̲aból̲a,

växtn. = Trollius europæus.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

ångabollar

æ̀ŋaból̲a pl.

Trollius europaeus

M. J. 71

æ̀ŋ̲a - nyare för æ̀ŋ̲a -
l-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× ängplätt

æŋplöt¹, m., -t̠en, pl. -t̠a, -na, ängsbit, mycket liten äng. Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

+ ängskära

²å̃ŋagà̲ra, f. -n, pl. -ror. -na,
ångskåra (en färgväxt).

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ǎngasmǎrpa

æ̀ŋasnǽrpa f.

Kornknarr

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×ängasnärpa

ä̀zasnǽrpa f.

– kornknarr

M. f. 75

ä̀za – ngan för ˣäza-

ib ay l–s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

ängbete

æŋbé̠da n.

ängsbete, gräsbete på äng

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

änghål

æ̀ŋ̲ahú̲l n.

liten äng (sidländ)

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ängmark

æŋmá̠rk -en -or -orna

ängsmark.

Öved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

ångmark

aŋmá̱rk, m., -en, pl. -or, -na, ångsmark.

Öved. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

àngmark

aŋmárk

àngsmark

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

àngshō

æ̀ŋshǿ

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

²æŋsle
²æŋslea

ängslig adj.

ängslig

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ängsmark

ǽŋsmárkor pl.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²ångsmark

ǽŋsmá̱rkor pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

²æŋasnærpa n ˈăngsonărpa s.

kornknarr

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

ànka

àŋka, -an f.

yngre, oförmjukad form:

jfr àŋtja, uppt. i kringliggande socknar

s–s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ˏănka

æŋtʃa n – – s.

Bör väl riktigare tecknas æŋtʃa liksom i uppt. fr. 1958.

J–s.

ănka

№ 289.

FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

ànka

àŋʒʒa f.

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

ãnka

àŋʒʒorna best. pl.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ãnka,

à̱ytʒa, -an s.

-or, -na;

da é̱ hn à̱ytʒa,

sam há̱r g̱ø̂urhn,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

an̆ka;

æ̠̀ŋǥja el. æ̀ŋǥja,

-an s.

-or, -na;

hym̠ va æ̠̀ŋǥja løj̠e;

№ 1586:1 Röddinge, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

ănka;

è̠ŋka, -an s.
-òr, -na;

han jùte så ma
en ri̠ka è̠ŋka;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ãnka;

æ̀ŋkʒa, -an s.
-or, -na;

han jı̀t̲l sl ml
ln æ̀ŋkʒa;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

ånka,

œ̀jffja, -an s.

–̀ or, -na,

hum̱ va œ̀jffja

lœ̀je,

⅙ 1587:1 Ramsåsa, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

ākka
s.

æ̀jtja

Östraby

Nr 283 Färs hd
Per Larsson 1898.

änka
s.

æ̀ŋfʒa -an -or -orna, f.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

änka

^{2}åŋkka, f. -n, pl. -kkor, -na, enka.

allmänt. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

ãnka,

æ̀jfʒa, -an s.

\` -or, -na;

hu̲m vá̲ æ̀jfʒa.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

änka

œ̀ytʒa -an -or -orna.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

ãnka
s.

dær va en æ̀ŋtja som bòjda -ad.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

ànkefru

æ̀ŋkafrú̠; pl. ≃ – ⊥a

(Nyare ord)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

änkekassa

æ̀ytjekás̠a, -an

hum fétj̠ aw æ̀ytjekás̠an l̠i̠d

(om en prästdotter från Röddinge som fick pension från Färs härads änke- och pupillkassa)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

J. Ingers 1947

ãnkeman

æ̀ŋʤʒamán̲ m.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

änkeman

æ̀ŋtʃamán̲ -en.

I r 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

ănkeman

²ăŋffemàn̲, m., -en, pl. -a, -na l. -mèn̲, -en, enkling.

han̲ ska ffe̲na ho̲s ²ăŋffemàn̲en.

Vomsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ãrkeman

œ̀gffamán̲, -an

ãrkling

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ännu

i̠næ̠^{1}, adv., ännu.

Kärrstorp. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ännu

ɛnú̲

han e ènte fjǿ̲rd ɛnú̲.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I.Ingers 1947

mål   ˌännu

har han $\overset{2}{\text{inte}}$ $\overset{2}{\text{kommed}}$ ~ $\overset{2}{?}$

ǎnnu

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

ännu

inú

dé síor ‿ vi inú

det (så) säger vi ännu

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ännu

inú̠, ånnu.

hum̠ lǫ̠́vor inú̠.

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

ãnnu

inū́

s. 89

№ 4462 Västerstad, **Färs hd**

L P. Holmström 1873 Exc.

ånnu
adv.

ɛnú̱

de lɛ̱́ga daa ɛnú̱, daa ja̱ e
baanfúd̲.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

× ~~inú~~ ; ånnu

inú adv.

^{2}ånnu ;

han lóvor inú ;

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ànnu

innú

M. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

ānna
adv.

ɛnú̱

hú̱sad hé̱dor brωmỳḻa ɛnú̱

di' hà̱de ɛnú̱ ...
a ṉorsǫ̱́ls di' bà̱gar nan gǫ́g̱ ɛnú̱.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ānnu

ɛnú̠

de jö́r̠ di ɛnú̠, li̠d tɑ̠̀safɑ̠́ra.

vi har ènte bemǽ̠rt ed ɛnú̠.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

ännu ;

inú̱ adv.

han e̱̍ haṟ inú̱ ;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

inné

änne

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

ĭnú ;

inú̲ adv.

ãnnu.

han ló̲vo ịnú̲ ;

Näsby ;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ännu

inú

dí é͜ dœr inú det (ɔ: marknad) finns där ännu

Tolånga

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

ännu

inú

láad ẹ̃ ˘ ǹ̥ta óuslídad

inú ludden är inte

bortnött än

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

ānskönt

konj.

én̲ʃunt

hɷn kan gáu̯ a rö̱ra se,
én̲ʃunt hɷn e nit̲if̲ìra á̱u̯ra.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

lenzuint ãuskõnt Konj.

ãuskõnt

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

enʃúnt   ăusköňt konj.

enʃúnt han̲ e̲ ri̲ʃ,
fa̲r han̲ ite jo̲ra som̲
han̲ ve̲t

№ 287.   ănsköňt

FÄRS

Frenninge   H. Areskoug 1924.

änskönt

enʒúnt

enʒánt da‿e‿sónda

fastän det är söndag

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ingsént

ãnskõnt

ǎnskǒnt

№ 290.

Röddinge Fårs hd. H Areskoug 1926

æn̠ʃøn̠t ånskönt

ånskönt

æn̠ʃøn̠t dæ e au sam̠a

hæt̠a

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

×ånt
adv.

æ̲nt

smaklöst, med fadd smak p.g. av bristande tillsats av kryddor.

da ‿ sma̰ga ‿ ǽ̲nt. Det hade en fadd smak.

N. f. 71.
Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× ăntan
konj.

èntan

antingen; varken ss. i följ. ex.

èntan bìḻa̰ eḻa à̱nad

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

× äntans

ä̀ntans adv.

varkon;

ja sǝ̱u̯ ä̀ntáns
tró̜l̲ e̱lor bä̀tzahä̀st;
ff

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

$\overset{2}{e}$ntans

x ǎntans

antingen

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

× āntans
konj.

āntanes

antingen – eller

āntanes de eller de.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

× ãnter,

àn̲tor, - na s.

grõvre agnar,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

^{2}entelien ,äntligen adv.

ja̱ fiḵ me̱ ~ e̱n
tʒa̱p

äntligen

FÄRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

ãntligen;

ə̀nteliən adv.

so fèja mi ə̀nteli-
ən sé ən ʃʃølna;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

äntligen

èntalien

K. 4. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpple;

è̠ble, ˊ– lds.
ˋ–, ˊ– ln;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

æble d ~ n ãpple s.

dæ̱r ble̱r ²iŋa ~ ² a̱r
po de ¹træ̱ed

ãpple

№ 290.

Sõfde Färs hd. H Areskoug 1926

äpple

èbla n.; pl. =

ploka ‿ èbla plocka äpplen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

àb̲la. -ad. àb̲la. -an. äpple

(= à̲bla)

Vomb

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

è̱ble, -ed. è̱ble, -en. äpple

de ser èṉte ú̱d som hær skole
ble so jæ̱̀vla mòʒa è̱ble i a̱r.

(1928).

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

äpple;

èb̠la, – lad̂s.

–, – lan;

nu é̠ èb̠lan

mù̠da;

Hȫr;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

àble n.; pl. = àpple

JK. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

äpple

èb̲la, n., pl. =

ja har hat̲ èb̲la me mi hí̲d

èb̲la a pà̲ron

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

äpple

æ̀ble, n.

530. Långaröd, Färs hd. N.N. 1930.

II

äpple

ét a‿du dær‿èblan‿
dær‿házor ät a de
där äpplena, som hänga
där (ɔ: i julgranen)

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

äpple s.

æ̱̀bla, -ad, pl. =, best. f. -an

æ̱̀blan va rø̱̀dna

Västerstad

Nr 4829 Västerstad Färs hd

I Ingers 1970-82

1974

ăpple

èble, -ed

ja har et èble i min lòma ---
(början av en visa)

Nr 7899.

1.1-s.

Öved, Färs hd.

äpple;

èble el. èble, -ed s.

–̀, –̀en;

di fír ente bort
èblad foran di føur
pæran.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

²ebler d — n ˈä̃pple s.

h²e̲la kor̲a —

²äpple

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

äpple

²eb̲le, n., -d, pl. =, -n,
⁴äpple.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

äpple

àb̲la -ad, pl. =, -an

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

äpple

æ̀bla, -ad, pl. =, -an.
eller èbla etc.

en fàli hab èbla dan blé i
ǽn!

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.-60.

II

àpple

àblan best. pl.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

äpple,

ä̀b̠blə, -ləd s.
—̀, -lən;

ä̀b̠blən é̠ ì̠nte mə̣ǫ̠̀da;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

äpple
s.

æ̱̀ble, n., pl. = .

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

äpple

èble, -ed, pl. =, -en

J. J-s 1947 Nr 4802. Brandstad, Färs hd.

$\overset{2}{\breve{e}}$b̲la, -d, — ˈ$\overset{\vee}{\breve{a}}$pple

ăpple

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

äpple

èbla, ˋ-ed, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

äpplegröt

èblagrǿd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskog 1957-58.

× äppleskrabba

²eb̲laskràb̲a, f., -n, pl. -b̲or, -na, litet, dåligt äpple.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

˟äppleskrabba

àblaskrálfa f.; pl. ` – ´ or

1. äppelkart, dåligt äpple

2. kärnhus i äpple, äppleskrott

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

äppleträd

^{2}æblatræ ad – – s.

№ 287.

FÄRS

^{2}Öved

äppleträd

H. Areskoug 1924.

äppleträd

æ̀blatræ̍ , n.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

äppleträd

$\overset{2}{\text{e}}$b̲latrà̲, n., -d, pl. =, -n
l. -na, äppleträd.

allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

äppleträd

èb̲latré̠, n., -d. pl. =, -n.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

^{2}eblatra̲ ld ăppletrãd s.

^{2}ăppletrãd

FÄRS

№ 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

II

äppleträd

Áv. èblatrǽ

Trol. rspr.-påverkat
(– træ)

Áv. èblatrǽ (sannolikt den mera genuina formen)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

äppleträd

àblatrǽ n.; pl. =

K. J. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

äppleträd

àblatrǽ̲ n.; pl. = ´

` – ´ a

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

~~äppleträd~~

ὰblatrė́ n.; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

äppleträd

èblatrǽ̱ n.; pl. =

A. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

āppletrād

āblatrā

āppletrād

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

1. ˣãrde;

æ̱̀rdə, – ədṡ.

begravning;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

2. ˣãrde ;

tɛ æ̠̀rəs adv.
på begravning ;
ja har vá̠d tɛ á̠rəs ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× ařdes;

à̱rls i förb.

te à̱rls : till begravning;

ja ską́ te à̱rls;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

× āred

æ̲̀red, -ed. begravning,
begravningsgille.

gen. æ̲res: ga te æ̲res.
du ko̲mor rét̲ te pós̲ a là̲gom
a ga te æ̲̀res. 1928.

„i da̲ ska vi ha æ̲red ete dan̲
a dan̲". Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

ärekär
adj.

æ̀ratjǽr

han va so fàsalat æ̀ratjǽr.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

ärende

ɑ̀rana, n., pl.=

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

æ̀rane, -ed, pl. =, -en, ²ärende.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ãrende;

à̲rane, -eds.

de va i harská̲vs-
à̲rane;

Hm;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ärende

^{2}å̲rank, n., -d, pl. =, -n, ^{4}årande.

Ja̲ ^{2}håde ^{2}å̲rank te loŋ:

Vollsjö. Fs.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

årende

^{2}å̲rane, n., -d, pl. =, -n, årande.

Ja h^{2}åde ^{2}å̲rane ti sta̲n.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

2
ærane d

/ărende S.

ărende

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

æ̀rane n.; pl. = ärende

han‿jik‿æ̀rane han
gick ärenden

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

a²rende;

æ̱̀rane, – hds.

ja hade ò̱ged

æ̱̀rane,

№ 1586:1 Röddinge, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

ãrende;

æ̠̀ranɛ, – ɛd ṣ.

ja há̠r èy̠ɛd æ̠̀ranɛ,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× ärensvep

æ̠̀rensvé̠b

ett slags knut; användes att binda lassmeden (lasmǽ̠jen) med, när man höstar.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

ãrg
e̲rj, m., ^{1}é̲rjen, utan pl.,
ărg. åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ärgig

²e̱rjed l. -or, m. oh f., n. -jed, pl. ²e̱rjeda och efter for ,fö̆r, ¹e̱rjed o. s. v., komp. ²e̱rjedare, -das̱t, ä̆rgig.

åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ãrga

²e̠rja (-ar, -a, -ad) intr., ⁴ärga, ⁴ärgas, blifva ärgig.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ärgig

àrjad
(om koppar)
K. S. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

àrg

ærj.
(på koppar)
K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ārga

àrja , =
överdragas med ārg.

K. f. 82

àrjar pres. ārgas. K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

ãrga

àrjad

(om koppar)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

$\overset{2}{a}$rjed ˌã̆rgig

$\overset{2}{\text{gry̲dan}}$ $\overset{2}{\text{börjar}}$ o ble̲ ~.

ãrgig

№ 290.

Sofde **Färs hd.** H. Areskoug 1926

^{2}ŏrja ^{2}ŏrdl ort ă̌rja v

köra med årder

№ 289. **FÅRS**

Sövde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

$\overset{2}{\tilde{a}}$rja ~ $\overset{2}{\sim}$d ˌãrja de
$\overset{2}{\sim}$r

tʒ̠élen $\overset{2}{\sim}$r

ãrga, belãggas med ãrg

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

2.

inf.	pret.	pret. part.	årja
2	2		
årja	orde	ort	v.

plöja med årder

H. Areskoug 1924.

Frenninge

№ 287.

FÄRS

1. inf. 2 arja pret. 2 a̠ọrde pret. part. a̠ọrt l. ort å̆rja

d.

pres. 1 årjar

~

Östraby № 287. plö̃ja med årder

H. Areskoug 1924. FÄRS

årja

ærja, òrda, ort vb.

Pres. ´–or

plöja med årder

K. f. 72

han ´ærjor ma ate

ór (årder) (da)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Tolånga.

²ærja — — ãrjá [illegible]

kåra med årder

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ărja

æ̀rja, òrda, ort

Pres. sg. –´or

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Anesborg 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

årja
vb.

ærja ‿ op ‿ pantóflor

med årler köra upp potatis ur jorden

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ärja

æ̀rjᵃ, pret. ȯù̯rda, ȯu̯rt

köra med ärder

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

ăṛja
v.

æ̀rja, ǽrjor, æ̀rda, ært

plô̊jà med ȧden

vi ǽrjor dær some kàmped jár

har du ært nér kórned?

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

ăja

^{2}årja (^{1}årjor, ^{2}årde, årt, ård, årj) tr., bearbeta jord med årder.

den ^{1}minste ^{1}pågra kan bo ^{2}årja o ^{1}hyffed sam.

№ 281. Färs hd Vollsjö. Fs.

Per Larsson 1898.

ˣãrja;

àr̲ja, -´or, òr̲dl, ort;

kø͂ra med åder;

han é̲ ù̲dl o ár̲jor.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

²ærla ²ærlde — ˣˌãrla vb

dę ²ærlde fram̱

krãla

№ 290.

Sõfde Färs hd. H. Areskoug 1926

*ărla

vb.

æ̀rla , æ̀rda

Pres. sg. ´-or

små̊vãrka (t. ex. vid lättare tandvärk)

da ‿ ǽrlor i ‿ tánen

K. f. 99

Jfr *morla

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

årlig

æ̀rh l. æ̀rh

æ̀rh o. ratvís

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ärlig

æ̱̀rli

so æ̱̀rli vá̱ hum. fá̱st hum va broli̱nare.

jfr Brolinare

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

årlig

ɑ̱̀rli, neutr. ɑ̱̀rlat

ɑ̱̀rlat ɑ gɑ́t̠

en tobaks-sort från Ystad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

²
æ̲rlɪ

ärlij

ãrlij

¹
ja va ʒæ̊n̲d fœr̲ ɑ va̲

²
æ̲rlɪ

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

$\overset{2}{\underline{\text{æ}}}$rli $\overset{2}{\underline{\text{æ}}}$rlæd

ˌårlig

$\overset{2}{\text{å}}$rlig

№ 290.

$\overset{2}{\text{S}}$ofte Färs hd. H. Areskoug 1926.

ärlig

æ̀rle

æ̀rle o‿ retví̱s ärlig

och rättvis

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärlig
a.

obest. f. pl. æ̱̀rlia

folk va ènta sa æ̱̀rlia fæ̱r
hǽḻor

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

ãrm

a̲rm, ´-an, ˋ-or, ˋ-orna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

årm

æ̱rm, f., æ̱rmen^{1}, pl. æ̱rma^{2} -or

-rna, årm.

de va̱ rysele^{2}: bådze^{2} æ̱rmo̱r-

na i nø̱rsmo̱rda^{1}.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ærm. ´en. ¯or. -orna. ärm.

frùentímmorna va mérendēls klèda i vìda æ̀rmor a rø̀a kjòrtla.
A. B-n.

Pl. æ̀rmor även i lokalt repr.
Jfr skriftm. ärmor i ett brev från 1881.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Nr 1006.

× ärmlin

ærmlin , – ´en

ärmlinning.

ærmlinen på ʃòrtan
ärmlinningen på skjortan

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

armlín ad ˣ /ãrmlin s.

ãrmlinning

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

× ărmlin

ærml$\overset{1}{\underline{i}}$n, n., -ed, pl. =, -en, årmlinning.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ärmlin

ᴂrmlín -ed. pl. =, -en

ärmlinning

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

×ärmlin

ærmlín pl. sb.

ärmlinningar

di gné kràga o ærmlín ma dán de gnedo kragar och ärmlinningar med den (ɔ: gnidstenen) K.H. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ā̆rmlǒs

^{2}å̠rmalø̠̀s l. -or, m. oh f.,
n. -lø̠̀st, pl. -lø̠̀sa, komp.
obrukl., å̆rmlō̆s.

hn ska val ^{2}i̊n̠te stæ̠ sæm hn
^{2}å̠rmalø̠̀s pa̠ls, nær hn ^{1}kø̠m̠or
^{1}i̠blan fa̠lk ^{1}i̠ka̠lor. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× årn

æ̱rn, m., æ̱rnen^{1}, pl. æ̱rna^{2}, -na, botten, golf i en bakugn.

Fränninge. Fs

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× ärn

ern, –́rn

bakugnsgolv

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

ārn
s.

a̱rn, ´-en

botten i en bakugn.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

ˣ ãrn,

a̲rn, -´en s.

botten i bakugn,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣãrn;

e̲rn, –´ln s.

botten i bakugn;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣãrn;

æ̲rn, – ´ən s.

botten i bakugn;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× årn

ærn, -´en

bottnen i ´bakugnen.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

×ârn ;

e̲rn, –́ern s.

botten i bakugn ;

№ 1587·1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× ärn

æ̱rn, -́en, bottnen i en bakugn.

Vomb

I. Ingers 1930.

№ 1006.

Färs

×²ärn;

æ̲rn, -´ln s.

botten i bakugn;

Hȫr;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ar̲ ed ãrr s.

ãrr

№ 290.

Sõfde Fårs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ãrt;

æ̱̀rta, -an s.
-òr, -na.

vi hade æ̱̀́rtor
o flá̱g ti mė̱́ða,

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

æ̱̀rta, -an, -or, -orna, ärt(a)

ko̱ga æ̱̀rtor.

-- so jiḵ æ̱̀rtorna bé̱tor itú̱e̱. Per Fyr.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ärta

àrtta; pl. ˋ-or

dä sada ‿ àrtor ɜblan

man sådde ärter bland säden

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

årta

àrtor pl.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ãrta s.

$\overset{2}{\text{ä}}$rtor na pl.
(även sg. $\overset{2}{\text{ä}}$rta n)

ãrter

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

×²årta

²a̲rta. f., -n, pl. -tor, -na,
ărt.

hæ̲r ka̲n sæ̲s ²bude̲ rɯ̲ o
¹bla̲nsæ̲ o ¹a̲rtor rɯ̲.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

+ ärta

$\overset{2}{\text{å}}$rta, f., -n, pl. -tor, -na,
1/ ärt, frö af ärtväxten: pisum;
2/ i pl. äfven benämning
på ärtväxterna, ärter.
$\overset{2}{\text{å}}$rtorna dæ bl$\overset{2}{\text{ø}}$ma in$\overset{1}{\text{æ}}$.
du ha gr$\overset{2}{\text{å}}$na $\overset{2}{\text{å}}$rtor $\overset{2}{\text{æ}}$tæ k$\overset{1}{\text{ø}}$rned.
Fr$\overset{1}{\text{å}}$nninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ärta:

ska du ànte smàga mina æ̀rtor?

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

àrta

æ̀rtta; pl. ˋ-or f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

ärta

pl. äv. æ̀rtor

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ãrta

s.

bot. pl. ãrterna

s. 90

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

^{2}ærtȧbώs ad

'ãrtboss s.

ãrthalm

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

æ̌rtabrọ ad

ā̆rtbrȫd s.

ă̄rtbrõd

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

+ årt(a)bälg ✓

²ærtabèl, m., -en, pl. -a, -na. ärtskida. Fränninge Fs.

№ 281. Färs hd

Fer Larsson 1898.

bak

I ×ärtbälg

à̱rtabá̱la pl.
ärtskidor, ärtbaljor

à̱la glì̱ta va glà̱a va
à̱rtabé̱la alla barn tyckte om ärtskidor

h. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

*ärtbälg
sb.

æ̲̀rtabǽl̲a pl.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958-59.

×ärtbälg
sb.

æ̀rtabála pl.
ärtbaljör, ärtskidor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årthalm

^{2}årtahàlm, m., -len, utan pl., ^{c}årthalm.

da va en skalh^{1}ówador man ^{1}i har, sam f^{1}øra ^{1}ødzen me b^{2}æra ^{2}årtahàlm l^{2}ijavàl b^{2}édare, men di va en ^{2}åndras ødz.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ārthalm

æ̱̀rtahálm

di hæg̱a ihǿ̱b som æ̱̀rtahálm

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

årtland

årtalàn, n., -ed. pl. =, -en, årtland.

did e izen krag for en pag o ga i et årtalàn, ordspr.

Åsum (Sandbäck) Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

æ̲^{z}rtasop̲a

ărtsoppa

ărtsoppa

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

ärtsoppa

²å̱rtasø̱̀, n., -ed, utan pl., ᵋartsoppa. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ärtsoppa

æ̱̀rtasó̱pa f.

Jfr ˣãrtsåd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtsoppa

àrtasópa l. àrtasópa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71

²ærtasǫ̱ ed

×ãrtsåd s.

²ärtsoppa

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

*) ärtsåd
sb.

æ̀rtasǿ n.

ärtsoppa

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

²æ̱rtasø̱ ed ˣ ˌãrtsåd s.

ãrtsoppa

№ 290.

Sǒfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

II

× ä̃rtsåd
---
sb.

S̃v. ä̀rtasǿ̲

sṵa ‿ ä̀rtasǿ̲ ä̃ta ä²rtsoppa
med sked

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× ärtsåd

æ̀rtasǿ n.

?
artsoppa

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

àıva
v.

àıva, àıfte, aıft.

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

ârva
v.

àrva

àj̲a, man kan húm̲ kom̲a te
a àrva?

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

ãrva ;

àrva, –´ər, –`də, –t ;

di skuḻe àrva

hn á̠n ;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

$\overset{?}{\text{ä}}$rva

$\overset{2}{\text{æ}}$r̲va ($\overset{1}{\text{æ}}$r̲vor, $\overset{2}{\text{æ}}$r̲də, æ̲r̲vt, ær̲vd) tr., ärfva.

han̲ $\overset{2}{\text{æ}}$r̲və $\overset{2}{\text{h}}$e̲la $\overset{1}{\text{M}}$ås̲as ga̲r.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

årva

^{2}årva (^{1}årvor, ^{2}årvde, årvt, årvd) tr., årfva.

...så ^{2}årvde ^{2}båla ^{2}hela ^{2}nesbystäled.

Vomsjö. Fs.

Äfven ^{2}årva o. s. v.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

$\overset{2}{\text{å}}$rva $\overset{2}{\text{å}}$rvdle   arvt   ˌårva vb

$\overset{1}{\text{å}}$rvor

årva

№ 290.

Sõfde   Färs hd. H Areskoug 1926

ãrva,

àrva, -́or, -̀da,

arft,

di skuḻe àrva

en á̠n,

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

$\overset{2}{\text{æ}}$rve d × $\tilde{\text{a}}$rvəd s.

ta te $\overset{2}{\text{æ}}$rvəs

begravning

№ 290.

R$\overset{2}{\text{ö}}$ddinge Färs hd. H Areskoug 1926.

* ärved

æ̀rvæd sb.

gravöl, begravningsgille.

tr. æ̀rvæs till begravning.

K. f. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ årved

^{2}år̲ved, n., –ed, pl. =, –en,
begrafningskalas.

dær va ^{2}år̲ved i to̲ da̲.
Ja va ^{1}åse̲ ti ^{2}år̲ved̲s.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

r fara ×ǎrved
ǎ~~k~~vàs (~~faka~~ tr --): se un-
t
der ~~fǎkài~~

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

+ ãrvede

œ̲̀rda , gen. œ̲̀rdas

begravningsgille

vi vo̲ra te œ̲̀rdas at̲a œ̲lajénsen

ml. J.H.

1948 Långaröd, Färs h̲d̲

²lẹ̄ʒa n ²lẹ̄ʒor na ˣǎska s.

skrin

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

$\overset{2}{\text{å}}$spiŋən $\overset{2}{\sim}$a na åspiŋ s.

åspiŋ

FÅRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

ässja

è̲ʒʃa, \`-an

(i smedja)

(Kanske sent lånord
från rspr.).

M. S. 71

Det genuina torde
vara fy̲r.

J—s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× $\breve{a}$ta
s.

$\overset{2}{\underline{e}}$da, f., -n., utan pl., $\overset{4}{å}$ta, $\overset{4}{f\ddot{o}}$da, för djur.

h$\underline{\text{æ}}$ ska han s$\underline{e}$ ja ha $\overset{2}{\underline{e}}$da
ti h$\overset{1}{\text{æ}}\underline{n}$sen. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

2. *åta
sb.

è̲dan best. sg.

maten, födan

dí (röste, mäskad malt) blena ‿ di. i blá̲n dän ánra è̲dan. Det blandade de ibland den andra födan.

K. f. 71.

Sövde

Färs hd.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

åta
v.

èda

han kan arbéja for tváu men
èda for tré.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd
Carl Lindeblad 1878.

ăta
v.

è̲da

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

åta

æ̀jda

æjda smœrmá̱da.

Nr 3404 Fränninge, Färs hd

E. Andersson 1938

ăta
v.

èda

nú ska vi èda ijár – vi ha
ènte nad àned arbéj

Starrup i Fränninge.

7054.

Fränninge. Färs hd.

ăta
v.

è̲da eller è̲jda

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

āta
v.

è̠da

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

äta

è̠da, a̠d, è̠ded

e̠da si stíg̠ = äta sig mätt.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938

ăta

è̱dla , a̱d , è̱dad

Pres. sg. –́or

Imper. sg. e̱d

Jfr spisa

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957–58

ȁta

èda, ad

Pres. sg. ´-or

eda ‿ kvélsmål ȁta

kvȁllsvard

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

ãta;

è̠da, –´or, ǝ̠ụ̜d,
–`l pl. e̠t;
di sá̠d o ǝ̠ụ̜̀de,

№ 1587:1 Ramsåsa, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

ãta;

e̱da, -́a, ø̱u̯d,

è̱dəd el. e̱t;

di hadə tiréffələd

o è̱da;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

²ĕ̱da a̱d ²ĕ̱ded ˏãta vb
é̱dor e̱d!

ãta

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

àta

è̱da , a̱d , è̱ded

Pres. -´or

K. f. 71

ja‿har‿è̱ded mi̱ad (ds.)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II åta

ḛda ‿ míd̲a åta middag

K.f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II han ád at hált âta
fár, han va gàlen ator
mád, han åt en halvt får, han var förfärligt begiven på mat.

Imper. ed

Denna form går till en person som ej duas.

ed kàgor! Åt kakor!

Meddelerskan, K. J. 71, till upptecknaren.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug Sövde 1958-59.

III

å̀ta

hɛzbá̠r dɛ‿va‿gò̠a
o‿è̠da hallon var goda
å å̀ta / dɛ‿dú̠or o‿è̠da
de duga å å̀ta

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ãta;

è̲ða, –´or, ø̲u̯ð,

e̲t;

sí̲n du føur é̲t

den;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

åta
v.

^{2}e̲da (^{1}e̲dor, pl. ^{2}e̲da, a̲d,
pl. och konj ^{2}a̲de, ^{2}e̲ded, ^{2}e̲den,
e̲d, ^{2}e̲danes) tr. och intr.
ăta. ~~Allmänt~~. ~~Fs.~~

han̲ ko̲m ^{2}e̲danes po en ma̲d.
ja ^{1}e̲dor ^{2}ja̲rna grø̲d.
(nar ja ar̲be^{1}jar, kan̲ ja
^{2}in̲te ^{2}e̲da no̲d.

№ 281. Bousjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

ăta:

hon har bojàd a è̲dea

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

åta
v.

è̠da, ´-or. a̠d. è̠dad, åta.

ha̠r han è̠dad?

Vomb.

Färs hd. I: Ingers 1930.

№ 1006.

äta
v.

nar ja va óŋ, so hadə ja èntə
rá tɛ a èda va ja vìlə, màn
nú, nar ja har rá tɛ -əd, so
tól ja èntə a èda va ja víl.

Nils Nilsson från Vomb.

1006 Färs hd. S. Jaques.

āta

inf. æ̀jda,

pres. ǽjdor, pt. æ̀jda

Västerstad.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

āla

ēda

s. 96

(Askeröd)

№ 4462 Västerstad, **Färs hd**

L. P. Holmström 1873 Exc.

ăta

pret. au̯d

au̯d óp̲ , åt upp.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

e̜da, a̜d. ē̜dad; _åta_

e̜da míd̜a

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fārs

^{2}e̠da a̠d ^{2}e̠ded ǎta v.
ˉ́e̠dor

de a̠t de̠

Obs. a̠d > a̠t ffr ord som
börja med -d.

ãta

FÄRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

āta
v.

è̱da , é̱dor , au̯d , è̱dad

sa ta̱r ja me en sý̱p , nar
jà ska borja a è̱da

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

āta II

di kan ènte è̱da se màṯa,
man bí̱l ska di há̱.

di jìk̠ a au̯d òl̠en
(hâml ·svinen).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ăta;

è̱da, -ór, ọ̱u̯d, è̱ded v.

sví̱nan ọ̱́u̯d ò̱lan i
skọ̀w̱ana;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

äta
s.

smagli eda

smaklig spis

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

eda

ăta

āta
v.

è̱da . sydlig och västlig form ; mötes här med nordligare èjda . I-s.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

āta, v.

ejda, aud, ejded
āta, åt, ātit

(æ̀i̯da, au̯d, æ̀i̯ded)
(æ̀jda, P. L.)

Nr 8656 Västerstad. ~~Höks~~ Färs hd
Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a̭ud ¹u̱d åta ut

åt ut,

dær va ¹an̠ a a̭ud ¹u̱d

¹an̠

den ene tog platsen från den andre.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

ăttika

ǽ̲dɛtja, -an

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

ãl̄ika;

ẹ́d̠əʃʒa, – an s.

so tǫ̠ di ẹ́d̠əʃʒa

tị́;

№ 1587:1 Ramsåsa, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

ăttika

ådikka, f., -n, utan pl., ăttika.

Fränninge. Fs.

Ja plar ådikka o sirap po silen.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ˈe̠ditʒa n

ăttika

ăttika

№ 290.

Sofdl Färs hd. H Areskoug 1926.

åttika

é̱diʒa

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

öde

$\overset{2}{\underline{ø}}$ʟ, adj., oböjl, sing. och pl., : öde, kan ej brukas attributivt.

h$\overset{1}{\underline{u}}$sed st$\underline{a}$r $\overset{2}{\underline{ø}}$ʟ.

h$\overset{2}{\underline{e}}$la byjen v$\underline{a}$ $\overset{2}{\underline{ø}}$ʟ for fack.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

²øe

õde

õde

№ 290.

Sõfde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ödehemman

$\overset{2}{\text{ø̲}}$ahaìm̲ane, n., -d, pl. =, -n, $\overset{4}{\text{ö}}$dehemman.

Västerstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898

ödelägga
v.

ǿ̲la̍g̲a

i bet. förslösa, konsūmera

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ödelägga;

ǫ́lę́dza, -or, ǫ́lá;
ǫ́lájt, ǫ́lájd sup.

hom har sina
pǽŋa ǫ́lájda;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ǿ̱leg̱a ǿ̱la̱ ǿ̱laṭ õdelä̃gga

ǿ̱leg̱or

õdelä̃gga

№ 290.

Sõfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

ödelägga

Sup.

ǿlåjt

göra slut på, konsumera, förbruka

dí har ‿ hamn ‿ ǿlåjt det

har hon gjort gång på

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958-59.

ödelägga
v.

ǿ̲leg̲g̲a

slösa bort

ǿ̲leg̲g̲a pǿg̲a

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

ödslägga;

ø̱lä́dza, -or, ø̱lá̱,

ø̱lä̱́t,

di skù̱la ø̱lä́dza
hä;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ǫléga ǫ́la — ödelägga v.

ǫlégor

han ǫlégor h$\overset{2}{e}$la sin lun. di ǫ́la $\overset{2}{a}$la d$\overset{2}{o}$ras pána

ödelägga, förslösa (om pengar)

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ödelägga

ø̀lå

dr̰ ‿ ø̀lå se ‿ ʃälo bàda

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

ödelägga

¹ø̲ledza (-ledzor, -la̲, pl. och konjunkt. -la̲e, -læjt, -læjd. -ledz) tr., eg. ödelägga;
1) förstöra. ¹ø̲ledza pa̲za;
2) fördärfva, döda. da̲ ska va̲l ²e̲nte rent ¹ø̲ledza me.
Äfven ledza ²ø̲e.

№ 281.

Vallsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

II.

ödelägga

Inf.

ǿ̱lág̱za

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ödelägga,

ǿ̱lǻdža, -or, ǿ̱lá̱,
ǿ̱lǻjt el. ǿ̱lǻjt v.
han har ǿ̱lǻjt
m̀i̱ed,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ödelägga;

ǿ̠lé̇d͟za, -ar, ǿ̠lā́,

ǿ̠laj̍t el. ǿ̠laj̍t v.

han har ǿ̠laj̍t mi̠ed.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ǿlaʒʒa idelägga

förbruka, förslösa

naur di brænda kona dr

ǿlæʒʒa vån

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ödelägga

Sup.

ǿ̱lájt

t. ex. göra gång på pengar

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ödslig

^{2}ø̲sli̲ l. -lijor, m. och f.,
n. -lit, pl. -lija, komp.
-lijare -lija̲st^{4}, ödslig, äfven
^{1}i bildlig mening.
ha e ^{2}rak̲lit ^{1}ø̲slit ^{2}åt̲e
h^{1}a̲na. Fr^{4}änninge

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

$\overset{2}{\underline{ǫ}}$sli $\overset{2}{\underline{ǫ}}$slet

ödslig

$\overset{2}{ö}$dslig

№ 290.

Söfde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

^{2}y̱a d ^{2}y̱an en ŏga s.

di̱ ha^{2}ḏe fje̱l fo̱r ^{2}yanen
(brădlapp för ŏgonen på folkilskna tjurar)

ŏga

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

öga

ỳja, -̀ad, ỳjan, ỳjanan

(Eller ỳjja etc.)

IX. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II   öga

ja‿hada‿ó̲nt i‿ỳ̲anan

jag hade ont i ögonen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× ~~y̠ja~~ öga;

ỳ̠ja, - ad s.

ỳ̠jln, - ln;

el. pl. y̠n, -́ln; õga;

de har gǿ̠u̯d pu̯

ý̠nln,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

öga

ỳa , ỳad , ỳan , -en

eller ỳja etc.

eller yn , ´en

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1949.

ŏga

ỳ̱ja, -ad. pl. ỳ̱jan, -an.

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

*ÿja, ōga

ỳ̱ja, -ad s.

ỳ̱jan, -an,

õga,

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ȫga
× øja;

ø̀ja, -ad s.

ø̀jan, -an el.

øn, -´an;   ȫga;

han hár dòlia øn;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× ~~öja~~, öga

öja, -ads.

öjen, -en;

öga;

han hade ont i öjenen;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

+~~yja~~; ōga s.

ỳja, -að s.

ỳjen, -en s.

õga;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd.

Nils Bengtsson 1932.

ȍga

ỳja, -̀ad;

ýnen (best. pl.)

K. f. 72

han‿sá bàra ma‿ét ỳja
han såg bara med
en ȍga. K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹y̲nan ö̆ga

ö̃gonan

ja blø̣̲̇dar pa̭ ²y̲nan

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

$\overset{2}{y}$a l yn en } ŏga s.
$\overset{2}{y}$len en }

ha har du jort ve
$\overset{2}{y}$ad ?

õga

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

öga

ỳ̠ja, ‑̄ad ;

best. pl. ỳ̠janan

da ͜ jɛk ͜ i ͜ ỳ̠janan
(ɔ: då man krossade senap)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öga

²ẙja, n., -d, pl. yn, ¹ẙnen,
öga.

ja̱ ²seṉde ²ẙjad.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

öja

ya

prega farmors ya ud : en jullek. ett ljus stod tänt och så skulle man peka på ljuset och försöka släcka det.

Frenninge, Färs hd
Anna Nilsson 1931.

II

ȍga

dɩ ‿ skωla ‿ sla ‿ at ‿ ỳa tɩ ‿ bώred de skalle kasta en blick bort till bordet (ɔ: hålla ett vakande ȍga på bordet)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ỳ̠ja, -ad. ỳ̠jan, -an. öga.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ŏga s.

^{2}ɏà, -d, ɏn

(Hr 1941:) b. f. pl. ɏ́nən

ōga

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

öga

ỳ̱ja, ỳ̱jad, y̱jn, ý̱jnen

leg̱g̱a ý̱jnen ikó̱p, lägga
ögonen ikop = avlida.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

öga, s.

yen, sing. ya
ögon

Pl. yen el. yjn

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

ögla;

ỳ̱gla, -an s.
-òr, -na;

ja slə̣a̱ en ỳ̱gla
pu̯ trǿ̱u̯en;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

^{1}o̊gla

^{2}ẙgla, f. -n, pl. -lor, -na;
ŏgla.

Frånninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ögla

ìggla f.

K. f. 99

Jfr lycka

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
. H. Areskoug 1957-58.

II

ö̀gla

Åv. ìggla

M. f. 87

Formen hörd 1 gång

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ögna

ỳna -ar -a -ad

sikta med ögonen, följa med blicken

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

ōgna
v.

yna
ōgna

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

× ögnabrynhår

²ẙnabrøhà̠r, n., -en, plu-palt, ögonbryn. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× ögna-
~~jna~~bryns hår;

j̀nabrøhǫ́ur, -un s.

ögonbryn;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× ^{2}ögnalock

^{2}ẙnalò̱g, n., -ed, pl. =, -en, ^{4}ögonlock. Frånninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× ögnaräst

²ẙnarèst, n., -ed, pl. =, -en, ⁴ögonvrå. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× ögnasikte

^{2}ẏnasæ̀jte, n., -d, utan pl., ögonsikte.

Ja ha̠ sa ·^{2}döl̠at ^{2}ẏnasæ̀jte.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× ögnasten

²ynastèn, m., -en, pl. -a, -na, ögonsten. Frånninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

+ ~~ỳnabrýn~~,
ögon-

ỳnabrýn, -en s.

ögonbryn,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ögonbrynhår

ỳnabrynhåran best. pl.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x õgon–

ȝnabrynshår,

ȝ̱̀nabrọh̠ǿur, – hn s.

õgonbryn,

han hade ȝ̱̀a

ȝ̱̀nabrọh̠ǿur, Ilstorp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ögonlock

ỳnalö̍g n.; pl. =

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ǿg̊aur ögåud
-δ ˆ

ö̃gåud i hjässning kring

månan

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

pl. ^{2}ø̲gʒa åk:

hå̃stskjutsar

dær va na̲na ^{2}ø̲gʒa

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

ø̠gʒ, ¹ʀɛd, ¹ʀam   o̊k

òk, hâst

dɩ ha̠da ta̠d haʊ̂ʀ sɩt̠
¹ø̠gʒ̠ ɷ ²ʀe̠ɛd ²naɩ̯ʀ

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

ök

ødz, m., ødzen, pl. ødza, -na, fora, skjuts.

Vi va tva ødza i skåwen.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ŏk

ø̱gʒ. -ˈed. pl. ø̱gʒ. -ˈen

(yngre: ø̱g) = ŏk. karl

ˈsi̱n so minʒé̱l fiʒ di

ˈø̱gʒen te a gá̱

S. Åsum

Nr 4151 "I. Ingers" 1925

Färs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× õk s.

ø̲gz ed ~ en

eller (yngre) ø̲g, se II.

hast

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

× ŏk II: b

ø̲gəd ~ ən

d̲əl ka̲n gǻ̲ lit̲ə ~́ən

№ 289. håst FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

õk ˏ

ǭfʒ ˏ ˊ– ɑds.

– ˏ ˊ– ɑn ˏ

han har dȯḻia

ˈǭfʒ ˏ

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ö̀k

ø̲gʒ n.; pl. = , ´-an

häst (utan hänsyn till kön eller ålder).

I denna betyd. numera ofta hast.

pɑ‿ sòm̲a ø̲gʒ. På somliga hästar.

N. f. 71. | sín so‿stàmda ǿ̲gzan. Sedan så stannade hästarna.

Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

o̊k

o̲gʒ, ˊ-ad. pl. =, ˊ-an

häst

di skǫle ji ǫ́gʒan hárs é̠n
ʒi̲va aw brǫ́ad, ~~so katad~~.
d.v.s. nä vårbruket skulle öken få av brödt som gömts sedan jul.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

ŏk
s.

ø̱gz el. ø̱j. -ˊed. pl. =, -ˊen

häst.

Ilstorp. Färs hd. 5. 5. 1925.

Nr 7900.

õk,

Øʒʒ, -́hds.

-, -́ln,

́Øʒʒən va bwødna,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ök

ø̲ggʒ, -ˈed. pl. =, -ˈen.

håst

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Sk

ögʒ, ˊ-ed. pl. =, ˊ-en

håst

ögʒ ete.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

ŏk;

ǫ̱gz, –́ hds.

–, –́ hn;

dẹ vá̱ dò̱lia ǫ̱́gz;

(yngre og.) Näsby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ök

ø̲gg, ´ed. pl. =, ´en

håst i allm.

pà̲ga, har i jí̲d ǿ̲ggen, di
hù̲drar al̲a hé̲?

ci̧tat enl. O. N.

1949 Tolånga, Färs hd̲

ök

ø̲gʒ, ⁻ed. pl. =, -an

hăst

àn̲ors, har du jí̲d ǿ̲gʒan, for di hù̲dran, el̲a hé̲?

enl. O.N.

1949. Tolånga, Färs hd

òk

ø̲gz n.; pl. =
häst (utan hänsyn till
kön) M. f. 75

et. blė̲sad ø̲gz en
bläsig häst M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ök

ø̱dz, n., ǿ̱dzed, pl. =, ǿ̱dzen, häst.

Östraby, Västerstad. Fränninge.

Vollsjö. Fs. Brandstad

S. Åsum. Ö. Kärrstorp.

yngre ø̱g. särsk. i norr.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ök II

hǿlt nú̲ ǿ̲gzen sœ̲́kort !

äv. formen ø̲j iakttagen hos samme medd. som sade ø̲gz.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

ök III

smé̱ns ǿ̱gz a skomá̱garens
tjà̱rny far mést ga barfúṯa.

rà̱ga, har i jí̱d ǿ̱gzen, di hù̱dran,
eḻa hé̱? (Tolånga)

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I.Ingers 1947

ø̲g ad ~ an õk s. I

jh II

~ som̲ ha̲ den̲ ^{2}va̲nan

hǎst

9/3. mera genuin form. I-s.

№ 290.

Söfde Fars hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ȍk

ødʒ, ´-ad, =, ´-an | Äv. øg
häst i allm., utan hänsyn till
kön

´ødʒan dɛ ‿ ʒɛ̀na, hästarna de
skenade | so ‿ jitʒ ‿ ´ødʒan o ‿
trȍda ‿ i ‿ ad så
K. f. 71 gick hästarna och trampade i det (ɔ: naml. uppblött lera).

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II ȫk

--- é̱t ǿ̱gʒ, som‿ va‿so
á̱rj ×). En häst, som var så
arg.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

×) Ja°!

åk s.

kreatur

ø'ggan best. pl.

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Skåne
Göran Hallberg 1983

õk;

ø̠gz, -́eds.

-, -́en;

han la̠ bésel pu

do̠ras é̠t ǿ̠gz;

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ök

ögʒ. ˊ-ed. pl. =. ˊ-en

Nr 4808.

1-5. 1948 Brandstad, Fs hd

ök

ø̲gz. –´ed. pl. =. –´en

det vanliga uttrycket för häst

när han sa̲te si ó̲p i vǿjnen,
fek̲ di ènte ǿ̲gzen ta a gǻ̲.

jfr vagn.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

ōk

o̠gʒ eller o̠g, i yngre mål o̠g. -́ed.

pl. =, -́en, ōk. häst.

va ska du dá̠r, sa̠ pa má̠r.

hjȩ̀va ó̠g, sa̠ pa hó̠g

(men barnramsa)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ø̠ǥʒ n.; pl. = ỏ̲k̲

ǿ̠ǥʒan best. pl.

häst (i allmänhet)

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**
Hugo **Areskoug** 1958.

han‿hada‿skǻ̠t o‿brœ̀d̠ad
ǿ̠ǥʒan han hade skott och
broddat hästarna / at‿pā̰r‿
ǿ̠ǥʒ ett par hästar

Vomb. Färs hd.

ök

ø̠gʒ, –́ed. pl. =, –́en

yrge ø̠g etc.

Västerstad, Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

ök

best. f. pl. ǿ̠dʒen

se vidare under stall

287 Östraby. Färs hd

Hugo Areskoug 1924.

I 1. ök
sb.

de‿toze‿ǿgz de stalo
hästar. M. J. 78.

Häststölder voro förr ganska
vanliga förbrytelser enl. M. J. 78
(dǝ‿va‿mɛ̀d ǝ‿brúg o‿
ʒela‿hèsta ×))

yngre øg: ingår i flera sms. 1-s.

×) M. J. 78 Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2 × ȭk

sb.

= 'skjuts', 'fora'

Se ssningen × mȏlleök

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ŏk

ø̱gʒ; pl. = ; -´an

häst utan avseende på ålder¹⁾
l. kön

¹⁾ åtm. i kollektiv betydelse

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

ø̠̀dza

öka
vb.

ø̰dza ‿ pǿ öka på;
äv. ø̰ga ‿ pǿ

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

öka

ǿgt‿se

ökat sej, ökats

jørbrúgarna dẽ‿ha‿ǿgt‿se

mɛ̀d i‿bòŋkorŋa jord-

brukarna de ha ökat sina

tillgodohavanden mycket i

bankerna

M.f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

ôka

^{2}ø̲̊dza (^{1}ø̲̊dzor, ^{2}ø̲̊gte, ø̲gt, ø̲gt, ø̲dz) tr., öka.

di fa̲r ^{2}ø̲̊dza ^{2}ø̊zo̲rhå̲led ti me.
^{2}bø̊jso̲rna e ^{2}ø̲̊gta bo ^{2}å̊pa
o ^{2}nø̲̊re.

Branstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898

il

o̓ka
v.

ăldre ø̠̀gʒa

yngre ø̠̀ga

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

òka
v.

ø̱̀ga

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

III ö̀ka

dɛ‿ ha‿ ǿ̲kt‿ sɛ det
har tiltagit (om mjö̀lk-
må̀ngd o. d.)

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ȍka

Pret.
ǫ̀kta

dɪ ‿ ǫ̀kta tɪ ‿ treatɪòta túsen. De ȍkade (ɔ: priset) till trettioåtta tusen (kronor)

M. f. 77.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

$\overset{2}{\underline{\text{ø}}}$ga — ~ — × õka b.

f$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$ra ~

skjuts, fora

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

ø̀ga

ŏka
vb.

ø̱ga. pǿ ŏka på

M. f. 71

I mera genuint mål torde formen × ø̀dʒa finnas. I-s.

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ökaffär

ø̱̀gaafǽ̱ror, ̀— — —́orna
pl.

hå̀staffärer, affärer med hås-tar

han ‿ skola ‿ mè̱gla 1) i ‿ ø̱̀gaafǽ̱rorna

1) medla

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. A...son 195.

× õkar;

ø̱̀dza, s. koll.

skjutsar;

dar̲ va ti̱l ø̱̀dza;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× õkar,

ø̱̀gza, -na s.

hăstskjutsar,

dar̠ va ti̱l ø̱̀gza,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× ²ökar,

ǫ̀dza, -na s.

skjutsar,

dạr va mòza

ǫ̀dza,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ökbyte

ø̀gabyta n.

hästbyte, bytesaffär med hästar

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

õkgrimma

ø̱̀gag̱rimpa; pl. ˋ – – ⊥ or

håstgrimma

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ ȯk-hammel

^{2}Ø̱ǵzahàm̱el, m., -en, pl. -m̱la, -na, lång, grof drag-sv$\overset{\varepsilon}{\mathring{a}}$ngel, på hv. de 2 mindre fasthakas, då man kör med hästar för åkerbruksredskap.

Branstad. Fs

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ökhälla, s.

ø̱̀gahiḻa

= hästhälla (se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

× ǒk(a)hud

ǫ̠̊²gzahaù̯, m., -hau̯en, pl. -haù̯or, -na, hästhud.

Vollsjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Fer Larsson 1898.

× ŏk(a)krabbe

²ø̲dzakràb̲e, m., -n, pl. -b̲a, -na, hästkrake.

han ha̲ en ²ø̲dzakràb̲e o pl²æ̲gar. Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

*ökkrake

sb.

ø̀gakrága m.

hästkrake

Nr 6738. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ȏkkrẽktare s.

ÖGAKREJTARE

Hästplågare, kallades en bonde som plågade sina hästar till det yttresta.

Västerstad socken Färs Härad 1984
Gunnar Persson Dala Västerstad 8 242 00

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1984

ökkrämare

ø̀dzakrä́mare m.; pl. =

hästhandlare

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× ökkråmare
sb.

ø̀gzakrámara m.; pl. =

hästhandlare

Jfr simpl. kråmare

Är icke -krámare en mera genuin form?

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

+ ¹ökkakula (k)

²ø̲dzaku̲la, f. – n. pl. –lor; –na, benämning på häst. han̲ ²håde ²ø̲dzaku̲lor sa ²da̲na. Vollsjö⁴. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898

ˣõkkula
sb.

ø̱̀gakṳ̱lor pl.
hå̀stkrakar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣökkött

ø̀gzatšjýd n.

hästkött

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Ch. f. 71.

×ö̃kprånglare
sb.

ø̀ga-prózlara m.; pl. = hästkrã̈mare, hästhandlare (fö̃rklenande)

Nr 6758. Lövestad, Färs 54
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣökpåk

ø̠̀gzapå̠gan best. sg. m.

drängpojke som passade hästarna

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

× ȯk(a)pôk

²Ø̲̊gzapæ̲̀g, m., -en, pl. -a, -ra, drängpojke, som endast utför lättare körsel, ss. harfning, vältning o. d.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

*²ökpåk

ø̱̀gapá̱g m.

²drängpojke som passade ²hästarna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

²ø̄lspāg en ˣ ölspåk s.

mindre drång

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

× . ỏko(r)uka

²Ø̱dzarù̱ga, f., -n, pl. -gor, -na, hästruka, liten hög af hästspillning.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

×ö̆kskinn

ø̱̀gaʃíŋ̱, ̀– – ́–ad

håsthud

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-5

ø̱̀gzaskrá̱va f.

×ōkskrapa
sb.

ryktskrapa

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ ǫ̊kaskrä

²ǫ̠̊dzaskrà̠, n., -d, pl. =, -n, hästackare.

han ga̠ se ti ²spå̠rtsa ²ǫ̠̊dzaskrà̠d i̠ ¹no̠wed.

Åsum. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

×ȫkslass

ǿ̱gzslás̱ n.

-hȃstlass

at‿ há̱lt ǿ̱gzslás̱ ett

halvt hȃstlass.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

*õktattare

ǫ̀gatá|tər; pl. –̀ – –́ra m.

hâstskojare

Nr 6758. Lövestad, Färs

H. Areskoug 1957-5

× ŏkatroll

²ø̲̊dzatròl, n., -led, pl. =, -len, eg. hästtroll, epitet om en dålig häst.

... sa ²håde ²ø̲̊dzatròl̲ed ²pål̲ed i̲ ²skå̲glana o ²hûne ²än̲te ²re̲sa si̲. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ȍl

ǫ̱l. ⁻ed. (utan pl.). ôl.

di la ihó̱pa te ǫ̱́l; di feŋ̱
má̱lt po stè̱lan, so di kuna
bỳg̱ga ràḵtet ǫ̱l.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

öl

ø̲l , -'ed

Om hembryggt julöl; jfr detta ord.

K. f. 72.

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ŏl

o̲l, ˊad

ó̲l de bŕɡ̲or, for de e bé̲st.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I.Ingers 1947

I øl, -'ad   ǒl

(Se äv. julöl)

1. hembryggt ǒl, bl. a. julöl

2. pilsner l. lager; i denna betyd. torde øl vara inkommet från Köpm. på allra senaste tid; förr, och även kanske nu vanligen bir (bir, bier)

Lövestad

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

òl

øl n. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Trol. mest om julöl

v. brøjda - ǿl, som -
va - rajált. Vi bryggde ål
som var pråktigt.

M. J. 71. / Jfr julål

õl

$\overset{2}{\bar{o}}$l s. 98

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

II ȍl

om bryggeriframstält ȍl.

(1) han drák so mɛ́d[1] ɔw-
den gὼa ǿlad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

[1] mycket

II

$\overset{2}{o}$l

ja ‿ ha ‿ ǹ̥te ṵdan ‿ é̠n
ø̠̍l jȧg har bara en flaska
$\vec{o}$l

M. f. 87

(uttr. hämtat från näringsställen)
J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²ølost lån

ŏlost

ŏlost

Sannolikt lån fr. ståndspersonens språkbruk; det genuina torde vara × drickasua e. d. I-s.

№ 290.

Sŏfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

öltunna

Øl^{1}tyʒa, f., -n, pl. -ʒor, -na, öltunna.

Frånninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ölänning

ø¹län̠iŋ, m., -ŋən, pl. -ŋa, -na, häst af ölandsras. Sousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ŏ̃m;

ė̲m̲ d. ym̲ a.

ja é̲ so ė́m̲ dǿ̲r;

Hōr;

№ 1585:1 Tolånga, **Färs hd**

Nils Bengtsson **1932.**

õm;

ʃm̲ el. ʃm̲α a.

ʃm̲̀α pl.

hαʃm̲ vά̲ so ʃm̲ά;

Tol. (Pant. 9.)

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

öm

œm l. $\overset{1}{\text{œ}}$mor, m. och f., n. œmt, pl. $\overset{2}{\text{œ}}$ma, komp. $\overset{2}{\text{œ}}$mare, $\overset{2}{\text{œ}}$mast, $\overset{4}{\text{ö}}$m.

haen e mẹd $\overset{1}{\text{œ}}$mor am $\overset{1}{\text{b}}$ø̜rnen. $\overset{1}{\text{f}}$ø̜dorna e $\overset{2}{\text{œ}}$mast am m$\overset{2}{\text{å}}$rnana.

Vousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

um ~t

õm a.

2̄
~a

õm

№ 290.

So²fde Färs hd. H. Areskoug 1926.

õm

adj.

u m

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

2um, -t, $\overset{2}{-}$à

õm

ōm

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Vanstad

ŏm;

øm̲ a.

ømt n.

ø̀m̲a pl.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

õm ;

èm̲ a.

èmt n.

èm̲a pl.

jȧ é̱ so ém̲
dé̱r ;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

im̲ ~t   õm a.

e
~a

õm

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

ömfött

uem̲fu1t l. -t̲or, m. och f.,
n. -fu1t, pl. -fu1t̲a, komp.
-fu1t̲are, -fu1t̲as̲t, ömfotad.

ln blo̲r å2li̲ uem̲fu1t aw
et pa̲r bra̲ trå2s̲ko̲. Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ömka

²ẙŋksa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., ömka.

Ja ²ẙŋksa' nam stråjs.

Öved. Fs.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

ömka

Refl. ỳøŋʒʑa ‿ se, =

beklaga sig

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ŏmka

ỳŋtʃa -ar -a -ad

jà ỳŋtʃa -ram strǽjs.

Ŏved

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

ömkas

²gẙʒſſas (-as, -as, -as, imperativ. obrukl., dep., ömkas.

²fø̊gden han̲ ²gẙʒſſas ve me.

⁴Östraby. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ömklig

ỳŋkal

klỳŋka o‿ va ‿ỳŋkal

låta jämmerlig och ömklig,

beklaga sig övermåttan

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ömklig

²ẙŋkali̲ l. -lijor, m. och f., n. -lit och -let, pl. -lija, komp. -lijare, -lija̲st, ömklig.

¹präs̲ten va sa ²ẙŋkali̲ sa de va ²en̲te tæŋkba̲¹rt.

Frånninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× òmsomt
adv.

ōmsomt
ōmsom

Rspr-lån ?

Nr 8656 Färs hd Västerstad
Gunnar Persson 1965

ömtålig

umtǿ̱lɐ

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

× i õn;

i ø̱n i fr̃b.

va i ǿ̱n : vara

drăktig om får;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ø̱n, i ¹ø̱n   ×ön

dräktig (om får)

bø̱r di ²m̱tu i ¹ø̱n i dæ
m̱ h²æṉa;
blir inte tackan dräktig
kallas hon hãnna.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

×ön

Øn, genus obestämbart, oböjl., förek. i uttr i Øn, dräktig, om får.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ˣi õn;

i ø̱n adv.

vara drăktig om får;
fǿ̱u̯rad é̱ i ǿ̱n;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× õna,

ø̱̀na, -´or, -`de, -t v.
el. ỳ̱na ;

lamma;
fǿ̱ured har ý̱nt;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

×ō̃na
vb.

ø̀nfa, -ta, -t

Pres. -´or

lamma, fö̃da lamm

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×õna
vb.

ø̀na

lamma, föda lamm
(om tackor)

M. f. 82

Hr ×iõn

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× õna,

ǫ̀na, -´or, -`de, -tə.

el. ỳ̨na;

lamma;

fǫ́red har ý̨nt;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣõna,

ǫ̀na, ´-or, ´-de, -t,

el. ǫ̀na,

lamma,

fǫ́ured har ǫ̀nt,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

2 ˣõna v.

un̠a — —
ún̠or

2,

fá̠rad ún̠or

föda ungar
(om får)

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ˣ²öna;

ø̠̀na, -ór, -tè -t;

lamma;

fǿ̠u̯rəd har ǿ̠nt;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

2
ɯn̠a ɯndlɛ — ˣõna v.

ɯ́n̠or

fá̠rɛd ɯ́n̠or

få̊lamm

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

× ōna
v.

inf. ø̲̀na el. ỳ̲na

pres. ǿ̲nor, ý̲nor, pret. ø̲̀nte, ỳ̲nte, sup. ø̲nt, y̲nt

föda lamm

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

x ōna

v.

ō̌na

s. 89

= föda, få lamm (om får)

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

× ŏna
v.

ø̲̀na

lamma. föda lamm.

51 Långarôd, Färs hd.
O. Hammar 1895

× ōna
v.

ø̲̀na

föda lamm

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

^{2}ǫ̱na ; ^{1}ǫ̱nt + ŏna
v.

få lamm

^{1}fåu̯rəd ha̱da ^{2}ǫ̱nt om̱

ˈma̱rnen

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

× ōna

^{2}ø̲na / ^{1}ø̲nor l. ø̲n, pl. ^{2}ø̲na, ^{2}ø̲nte, ø̲nt/ intr., lamma.

allm. Fs.

fá̲red ǿ̲nor. Fränninge.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

^{2}ǫ̇na ^{2}ǫ̇ntə ǫnt ^{x}õna v.

få lamm

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926

Sofde

×õna
vb.

ø̀npa, -̀ta, –t

lamma, föda lamm

Jfr ×ìȍn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× ŏna
v.

ōna, ōnte, ōnt

en tacka ōner, då den får lamm.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Önskan

²u̇n̠ſan, m., oböjl., önskan.

did e min ²u̇n̠ſan o̠d ja ²mø̠la
fa̠ se nam̠ en gaŋ ¹i̠nü.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

önskeväder

ø̀nskavœ̱́r, n.

vi hada rèktit ø̀nskavœ̱́r

(näml. på utfärden).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

öppen
a.

ɷ̀p̱en el. ùp̱en

Nyare dial.-form; den genuina formen torde vara ×à̱ben (belagd i Högseröd och i Fränninge).

ɷ̀p̱en skorstǽęn

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

öppen II

den bru̠gar a va ù̠pen,
den sỳ̦ndre dö̠́ren, sa di kan
ga ɛ́ʒ̠ a sé̠.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

õppen;

ù̱vən a.
ù̱vəd n.
ù̱vna pl.

dó̱rən é̱ ù̱vən;

№ 2913 Björka, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

~~Hand~~.
/

ö̃ppen;

ù̱vhn a.
ù̱vhd n.
ù̱vna pl.
d̠óhn st̠ǿur ù̱vhn;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

öppen
adj.

ù̲ven

Nr 7900 Ilstorp Färs hd
I, Ingers 1930

öppen
adj.

ù̲ven

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

2
ωvlen
2
ωvled
2
ω̄vna

õppen adj:

õppen

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

öppen

à̲ben, pl. à̲bna

Fränninge. (S.B.)

1944. 281 Färs hd.

$\overset{a}{u}$pen

$\overset{\bar{2}}{u}\underline{p}$ed

õppen adj.

Nyare uttal.

för åv̲en el. d.

№ 289. **FÅRS**

õppen

Sövde

H. Areskoug 1925.

^{2}åveln ^{2}åveld õppen

^{2}åvna

dær va pev ^{2}åveld

õppen

№ 290.

^{2}Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

II

õjepen

pú̱ ù̱van   på vríd gavel

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen

ɒ̱̀vhn a.

ɒ̱̀vhð n.

ɒ̱̀vna pl. öppen.

dó̱rhn stɒ̱ ɒ̱̀vhn.

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

II

öppen

Av. èben; ùven; ùpen 1)
pl. èbna

de hada ùpna skorsténa de hade õppna skorstenar | dær va èbna väga, dár fnág ud pa vintoren

1) Rspr - påverkad form

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ò̲p̲p̲n̲a̲

ù̲bnfa , = , –̀ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

öppen

du‿ska‿ǹ̥ta lo‿dǿ̱ren
sta‿ù̱ven du skall inte
låta dörren stå öppen

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

öppen
//

ɔ̱̀vhn a.
ɔ̱̀vhð n.
ɔ̱̀vna pl.

ö̃ppen,
dǿ̱rän stɔ̱́ ɔ̱̀vhn;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd Hȫr;

Nils Bengtsson 1932.

ù̲van

öppen

K. f. 72

dó̲ren e ‿ ù̲ven dörren är öppen. K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

öppna

^{2}i̲vna (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., öppna.

(Vil han ^{2}e̲nte ^{2}i̲vna ^{1}dö̲ren?

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

^{2}ɷvna ~ ^{2}~d õppna v.

^{2}~r

õppna

№ 290.

Rödbinge Fårs hd. H. Areskoug 1926.

$\overset{2}{\underline{e}}$vna ~ $\overset{2}{\sim}$d öppna v.

$\overset{2}{\sim}$r

$\overset{2}{\text{ö}}$ppna

№ 290.

Röddinge Färs hd. H Areskoug 1926.

öppna

ɷ̀vna -a -ad

el. ùvna?

Nr 1585 Tolănga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

öppna

ù̲vn|a, =

Pres. -̀ar

Imper. =

ù̲vna dó̲ren! Öppna dörren!

K. f. 72

Yngre Dal. ùjpna, =

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

öppna

ì̲vna -ar -a -ad

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Öppna

ùp̲na -ar -a -ad

vanl. nyare uttal.

ùp̲na dö̲́ren

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

öppna
v.

ὼb̲na

hωn gré̲d, so jώ̲ren kωn̲e ὼb̲na se.

enl. G. P.

4829. Västerstad. Färs hd. 1964.

II   ö̀ppna

Ár. ìvna, =
l. ĩbna
han‿ìvna dǿ̱ren han
ö̀ppnade ˜dǿrren
han‿ìbna dǿ̱ren pa‿
ví̱ gɔwl (på vid gavel)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

öppning

ì̱pnɛŋ , -an

Kopia lån. upptaget i denna form.

dœn e en stá̱l ì̱pnɛŋ nú̱.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

öppning

²i̲̊vniŋ, m., -ŋən, pl. -ŋər.
-ŋa, öppning.

Dæ va̲ ²i̲̊vniŋər sa kré̲ʒʒən
²kůnə ga̲ u̲d o iŋ. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

öppning

ɛ̱̀bniŋ

en ‿ lɛ̰dan ‿ ɛ̱̀bniŋ

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

öppen

ùben ; pl. ùbna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

öra
s.

ø̱̀ra, n., pl. ø̱̀ran

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ŏra
s.

ǫ̀ra, -ad, pl. ørn, ´-en

dær va ę̀ja ǿrn i kòpana

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

ȫra
s.

best. f. pl. ö́rnen

men han ble lịd hǽịd om ö́rnen

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

õra,

ø̱̀ra, -ad v.

ø̱̀rən, ǿ̱rnən,

ja gá̱ dam pu̯ ø̱rnən,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ŏra

^{2}Ø̲ra, n. ;-d, pl. ø̲rn, ^{1}ø̲rnen,
ŏra.

did̲ e gat̲ o na̲ te̲ ø̲rn.

han̲ slo̲ ^{1}ø̲rnen aw̲ fl^{2}ås̲ko̲rna.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

²øra d ørn ln ŏra s.

²øron

№ 289. FÅRS

P. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ø̱^{2}ra, ø̱^{2}rad öra

ø̆ra

skå̱^{1}dud hadu ta̱d bu̱g ø̱^{2}rad

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

õra;

ọ̀ra, – ads.

ọrn, –́en f.

ja frýsor am ọrnēn;

Hörr;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ōra, s.

ǫ̀r/a, -ad; ǫrn, -´an

= ˌdel ˌav ˌårder.

(teckn. fig. 14 h)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

öra

ø̠̀ra, ∸ad, ∸an, ∸anen

ont ‿ i ‿ ø̠̀ranan ont i

õronen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ǫ̀rfa, -̀ad, ǫ·rn, ǫ́rnan ŏra

glùt̲a ha‿jo‿ós̲a ǫ́rn barn
har ju också ǒron (ɔ: hǒr och
lǎgger på minnet, vad de ǎldre
ságer)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
(H. Areskoug 1957-58.

II ō̌ra

han‿fik‿pω‿ǿrnan
han fick orfilar
M-f-78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× o̊rd I

$\underline{ø}$rd 1 $\overset{1}{\underline{ø}}$rdor, m. och f., n. $\underline{ø}$rt, pl. $\overset{2}{\underline{ø}}$rda, komp. $\overset{2}{\underline{ø}}$rdare, $\overset{2}{\underline{ø}}$rdast, yr, besvärad af yrsel.

Vomsjö. Fränninge. Fs.
Öved. Brandstad.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

+ ỏrd II

ǿrdor

yr i huvudt.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

×õrd
adj.

ørd

yr i huvudet, gripen av yrsel

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ȏrd
a.

ørð a.

= yr;
ja bléff ǿrð;

Nåsby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

×ōrd
adj.

ord; pl. ˋ-a

yr i ˋhuvudet, gripen av yrsel

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x ōrd
(yr)
adj.

ǿrdor

Vanstad

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

r ŏrd

ø̱rd = yr

di ble ràktat ø̱̀rda aw -ad

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

×õrd
adj.

ørd

yr i huvudet

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

ord
pl. $\overset{2}{\sim}$a

= yr

× ōrd
= yr adj:

yr

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

× órd

a.

ōrd

yr

han e som en ōrd hōna.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

öre
s.

ø̲̀rə, n. = 1/100 krona

tì̲ə ø̲̀rə i spìl̲əmanspǽg̲a

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

öre

ø̱̀rə. -əd. pl. =. -ən. öre.

en ʃá̱ləŋ de e tva̱ ø̱̀rə a li̱d mé̱r.

(N. J.)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ōre

ø̀ra n.; pl. =
mynt, myntvårde
fàmtan ø̀ra

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ ŏrenfil

ø̱̀renfí̱l -en -a -ana

ŏrfil

1948 4439 Vollsjö. Frs hd

Örfil

ǿrnfíl

en ~

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

õrfil
s.

œrfí̠l -en

han ga̠ -nom en œrfí̠l, sa han
hada nœ̠́r tri̠lad oẕe bó̠rad

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ônfil
s.

óʀnfí̲l, pl. -a

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

örfil

ørnfi̠l, m., -en, pl. -a,
-na, örfil.

Sa rýdzor han pø me sam
en a̠rjor hoŋ o ji̠r me tva̠
ørnfi̠la. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

ˣōrj, s.

ø̄rj/, -án

= grusartad, fast sammanfiltrad o. hård massa under myllan.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ö̃rj

sb.

ǿrj

gruslagret under matjorden; alv

dær‿va‿ǿrj azornǽn o mæ̀ḻa awanpǿ. Det fanns ö̃rj undertill och mylla ovanpå.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I ˣõrj

ørj, -an m. sb.

jordlagret under mat-jorden; alv

dær ‿ va ‿ ǿrj an̲or ‿ jǿ̲ran.
dan ‿ vì̲da ǿrjan dán̲ va ‿
fà̲t̲ara, dan ‿ rø̲̀a ǿrjan
va ‿ knápt so ‿ fà̲t̲i
som ‿ dan ‿ vì̲da

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II ´

örjen ×örj
sb.

den vita örjen den var
fattigare på näring, den röda
örjen var knappast så näringsfattig som den vita örjen.

M. f. 71

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

örn

ø̲rn, m., ¹ø̲rnen, pl. ²ø̲rna, -rna, örn: aquila.

Åsum. Fs.

fo̲r va̲ hær ga̲t a̲m ²ø̲rna
o ²rø̲dza i̲ ²skåw̲ana.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× o̊rna
v.

_ò_rna

o̊rfila.

j_a_ ska _ò_rna di, din fæjhǫ́_g_.

Möjl. från någon nordligare ort än Brandstad, då _fähund_ snarast har formen × fæhǫ́_g_.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd
Carl Lindeblad 1878.

ˣõrna;

ø̀rna, -`ar, -`a, -`ad,

ge õrfilar;

han gèl̲de dam̲

o ø̀rna dam̲;

Hõn;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

öronhinna,

ø̨rnhǿj̱a, - an s.

ø̨rnhǿj̱an ble
sprǣ́j̱ð,

№ 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

*öronhänglorna

ornhǽzlorna best. pl.

Uttr.: fa̰ på ornhǽz-lorna få̊ på̊ öronen, få̊ örfilar (= fa̰. på flatan)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

× öronljud

ò̲rnalý̲

skärhet, så att det som säges kan uppfattas.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

× Öronljud

ø̀rnalý

tystnad eller stillhet, så att det man säger blir uppfattat av de närvarande.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

²ŏrnaly̲ × õronljud s.

e̱n kan̲ kna̱vt ²hø̱ra ~

'õronljud'

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

Öronljud

örnaly

ente få örnaly = inte kunna höra
för oväsen.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

²ẹrnaly̱ ×ǒrouljud s.

e̱n kaṉ ²i̥tte ²hø̱ra

~.

№ 289. **FÅRS**

Sövde H Areskoug 1925.

ø̀rnspróŋ n. Ö̃ronsprång

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×ǫrsla

ǫ̀rsla, -an s.

ysel;

ja har en få̠rli
ǫ̀rsla;

Näsby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ø̠̀rsla f.

*ö̃rsla
sb.

yrsel

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

(× ×ŏrsla
yrsla)

$\overset{2}{\underline{ø}}$rsla, f., -n, utan pl., yrsel.

Ja ha̱ saṉ $\overset{2}{\underline{ø}}$rsla i̱ h$\overset{1}{ø}$w̱ed.

Branstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

urt en ²urtor na ǒrt s.

ha̠r e̠ so men̠ ²urtor,
so e̠n kan̠ ²i̥nte ²hó̠la
²rē̠dā po ²å̠le.

№ 287.

Frenninge FÅRS ört, blomma

H. Areskoug 1924.

$\overset{2}{\mathring{u}}$rta n $\overset{2}{\mathring{u}}$rtor na ört s.

ört, blomma

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

õrt

ùrtor pl.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

urt en $\overset{2}{\sim}$or na ǒrt s.

dæ̱ e̱ so meṉ $\overset{2}{\sim}$or

õrt

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

²urta n ²urtor na ŏrt s.

²ŏrt

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

ört(a)

urta

ört, eller blomma

u = u

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

örtkruka

²œ̆rtakrωk̲a n ²œ̆rtakrωk̲or na s.

blomkruka

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

II ört

æ̀rtan best. sg.

M. f. 78

han‿ skolə‿ hát dan‿
dær‿ æ̀rtan i‿ lòman
han skulle ha haft den där
blomman i fickan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× örta

²ẙrta, f. -n, pl. -tor, -na,
1) örtartad ~~1. trädartad~~ växt med tydliga färgade blommor. hun ²håde falt me ²ẙrtor i ²haen. ¹bløsdrapana e ²grå̄na ²ẙrtor;
2) blomma med tydliga färgade blad. da blør ²grå̄na ²ẙrtor på ²vivaltøin.
Trädens blommor kallas ¹blømstor.

Tränninge. Ts.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

örtkrast

ùrtakást

blombukett; bl.a. om den bukett av starkt doftande trädgårdsblommor, som kvinnorna förr hade med sej i kyrkan

Ex. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ôrtkvast

ùrtakást

–blombukett

K. f. 72

ùrtakást
Kf. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

^{2}ŭrtaka̲st en — — ö̃rtkvast s.

blombukett

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

örtkvast

²ur̂takàst, -an, -a

blomsterkvast

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

× ŏrt-potta

ὼ̲rtapώṯa, -an

blomsterkruka.

Nr 3404 Fränninge, Färs hd

E Andersson 1938

^{2}ŭrtapωt̠a n ^{2}ŭrtapωt̠or na

ö̆rtpotta s.

blomsterkruka

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

ȏrtpottă

ù̱rtapώṯa f.
blomsterkruka

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ö̀rtpottá

ùrtâpó̱ta f.
blomkruka

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x órtapotta

urtapotta

blomkruka

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

örtapotekvast

ùrtapot̲eká̲st, -an

blomsterbukett.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

ōsa, v.

ǫ̱̀s/a, -or; -ta, -t

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

ösa

ø̱̀sa, –̀ta, –t

M. f. 75

ø̰sa‿ı̱́

dɛ‿ø̰sta‿ó̱p ı‿bø̀zka
de ö̃ste upp ì högar

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958-59.

ösa

$\overset{2}{\underline{ø}}$sa / $\overset{1}{\underline{ø}}$sor, pl. $\overset{2}{\underline{ø}}$sa, $\overset{2}{\underline{ø}}$ste, $\underline{ø}$st, $\underline{ø}$st, $\underline{ø}$s, pl. $\overset{2}{\underline{ø}}$sen / tr., ösa.

$\overset{2}{\underline{ø}}$sa van. dæ st$\underline{ø}$ en o $\overset{2}{\underline{ø}}$ste pa$\underline{n}t\overset{1}{a}$flor. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Fer Larsson 1898.

$\overset{2}{\underline{\text{ø}}}$sa $\overset{2}{\underline{\text{ø}}}$sta $\underline{\text{ø}}$st ŏsa v.

$\underline{\text{ǿ}}$sor

õsa

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ösa
vb.

ø̱̀s/a

Pres. -́or

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ȭsa
vb.

ø̀s/a, –ta, –t

han‿ø̰sta‿pá han

ỏske på

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

ȍsa
vb.

ø̰sa ‿ 2́ ‿ sɛ ȁta
supanmat (soppa o.d.) ut-
fȍr glupskt

han ø̰sta ‿ 2́ ‿ sɛ
K.f. 99

(Ȁr. slɑbra ‿ 2́ ‿ sɛ)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ösregn

ǫ̱̀srǽ̱jn. -ed. ösregn.

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

östan

òstan

òstan óm öster om

... òstan óm, po ‿

snéd afrọ ‿ asmåsa

öster om, på "sned" från

Åsmåsa

K.4.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

östan

²østan, adv. och sing. m., oböjl., östan.

²østan te, öster om huset, vid östra sidan.

²Østan am, öster om.

¹vinzen har gad te ²østan, vinden hau gåu tiu öster, blifvit ostlig.

Tollsjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

^{2}ǫstanom ǒstanom adv.

dę l̄ loŋt ^{2}ǫstanom
ʃǿbǫ̃

Vᴇ 289. **FÅRS**

Sövde õster om

H. Areskoug 1925

ǫ̀stan óm̲, adv. & prep., östan om.

på östra sidan.

te bòr̲ja me va dær èn̲ta brǫ́ –
di tʃǫ̀rda ǫ̀stan óm̲, di tʃǫ̀rda i
ván̲ed.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

öster

ǿstor

àltared va ta ǿstor

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

õster ;

ýstor · ado.

i ýstor frøa

rỳdeŋe ;

M 1586:1 Röddinge, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

õster;

ǿ̲stor adv.

han bə̣ɷ̲́r ǿ̲stor pu̯;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ȍster

ǿ̠stor, ȍster.

le̠t lǽg̠or i ǿ̠stor.

hære et stìʃ̠ʃa som e ò̠pa i bý̠an
so kal̠ad dǽ̠r te ǿ̠stor .

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

ǿstor

õster s.

õster

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

№ 281. ¹öster

¹ø̱stor, m., brukas ej i böjd form, öster.

¹ø̱stor pø, österut, mot öster, i ö
haṉ jikk ¹ø̱stor pø.
¹ø̱stor fra̱, från öster.
dø̱²nan kom̱ ¹ø̱stor fra̱

østrahå̱v = hafvet som ligger ø öster (~~[illegible]~~ om Skåne Vollsjö. F.s.

Färs hd

Per Larsson 1898.

öster

ǿ̱stor

Visa: jà sá̱ i ǿ̱stor, jà sá̱ i västor,
jà sa̱ i súṉor a jà sá̱ i ná̱r,
dær sa̱ jà àḻa tø̱̀sor dà̱nsa,
men ènta sá̱ jà den jà sa̱ i tjá̱r

enl. O.N.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

østorgás̠iŋ en ~́a nă ˣ östergarning

invånare i ´Österlen´

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

Öster-nord

o̲stornǫ̲́r

nordost

prè̲dʒestá lidʒ̲or i o̲stornǫ̲́r ha̲ifra̲.

Vanstad.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

+ östernord

ø̲sto̲rnø̲^{1}r, m., brukas ej i böjd form, nordost.

prē̲^{2}dzesta li^{1}dzor i̲ ø̲sto̲rnø̲^{1}r hæ̲^{1}i̲frà̲.

Vanstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ˣ ȫstu-nord

ǫstornǫ́r, ˣöstu-nord ɔ: nordost

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

ōsterpå
adv.

ǿstorpǻ el. ǿstorpá̰

o̊sterut

de e ǿstorpǻ

lǽg̲or bórted ǿstorpá̰

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

× östen-söden

ǫstorsýgnor ; × östen-söden I: sydost

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

ǫ̀stre, fem. och neutr. ǫ̀stra, ö̀stra.

prä́sten hade sin ęggǫ́ẕ i den ǫ̀stre ȁ̱ren på kjǫ̀ṟkan. (Per Tyr).

den ǫ̀stra stụ̀an (benämning på ett rum i Mårten Rönnas hus).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

östra
adj.

ø̲̀stre, f. och n. ø̲̀stra

den ø̲̀stra kà̲lará̲n

S. Åsum

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

+ Östralidsfruan

№ 281.

i̲str$\overset{1}{a}$li̲sfrow̲an, f., förek.
blot̄ i best. sing., Östralidsfruen,
fruen i Östralid, en hög, brant
och skogbevuxen backe, äfven
kallad frow̲ali̲^{1}, Fruelid, belägen
strax öster om Övedsklosters gård.
Denna fru var et̄ troll, som för-
menades ha sin bostad i Östralid
men omsider blef ihjälslagen af åskan.

Åsum. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

20

¹óva

²O̱̊va (-r, -a, -ad, -ad, -a) tr., öfva, gifva öfning.

de ¹ska̱dor ²e̱nte ad vi ²o̱ver onzhe¹stan ti dra̱ li̱d.

di̱ e ²li̱ded ²o̱vada ti ²spiza.

Branstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

õva

ø̱̀vfa, =, ˗̀ad

ø̱̀va ‿ sɪ ó̂va sig ; p.p. ø̱̀vad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

öva sig

^{2}Ȯva sk (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
ŏfva sig.

Vomsjö. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per **Larsson 1898.**

över
adv. & prep.

ýj̲or

bɑ̲̀nan gɑ̲r ýj̲or æ̀j̲orna

P. L. 1898. 281. Ö. Kärrstorp. Fs hd

y̲²a　　　　　　　　ōver

õver

di brø̲da a̭¹in ha¹ur da̲¹, te
di ha̲da hø̲rt by̑¹jan y̲²a

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.　　　　Nils Nilsson

över

ǿ̠vor

kly̰a‿ǿ̠vor kliva över /

den‿ḛ‿ì̥te ǿ̠vor‿sr Den är inte särskilt bra (t. ex. om en häst, om grödan på ett fält o. d.).

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

×~~öjor~~, över

öjor prep.

över;

di lå den tvært öjor låen;

№ 1587:1 Ramsåsa, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

Q́vɐʀ

õver

Rspr.-lån i jfr formerna med y.

õver

№ 290.

Röddinge, Färs hd, H. Ahlskoug 1926.

ǫ́vor

ǒver

Rspr-lån; jfr beläggen med y- S. S.

õver

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sõfde, Rõddinge

I **över** I.

ǿvor

dɪ‿ hørda ‿ bèdad
ǿvor de låto kreaturen
efter hand arbeta hela fälltet

K. f. 71

Rspr.-lån
jfr y-formerna J. J.

når ska ‿ han ‿ lesa ‿

Sövde, Fs.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II över II.

dɛ' ǿvor ? När skall han (ɔ: ni) läsa igenom det där ?

K. f. 71

ǿvor är rspr:s över, upptaget i denna form; Färsmålens genuina formen enl. äldre uppt. äro ỳa och ý(j)or.

J–s.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*~~ýfjɔ~~ ȫver;

ýfjɔ prep.

ȫver;

ja drǻ dỳnan
ýfjɔ mē;

Tolånga;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

över

adv. & prep

ýj̲or

Brandstad, S. Åsum

ỳj̲or :
Tolånga.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

över

över Kopa-lån; jfr formerna
med y. S.S.

"å lo et lagen över de å
ställde se ---"

s. 55

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

ŏver

ȳer

s. 93

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

$\overset{2}{\underline{y}}$h õver prep.

de h̲ar stạd $\overset{2}{\underline{y}}$h

õver

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

ŏver
adv. o prep.

ýjor

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

över
× yjor;

ýjor prep. o. adv.
över;

han hòpa yjór
grúvhn;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

över

adv. & prep.

yje

slăntja yje, slinka över.

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

överallt adv.

jór ált

de ʃω̊²knar jór ált

överallt

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

överbevisa

ø̱̀vorbav̱íst
överbevisad

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

№ 281. överdragen

^{2}gjedrà̲n, m. och f., n. -drà̲d, pl. -drà̲na, utan komp., 1/ ^{4}öfverdragen. ^{1}ma̲rkan e ^{2}gjedrà̲n me ^{2}spiza̲lvò̲v; 2/ ^{4}öfverkl^{4}ädd. ^{2}pe̲lsana ska va̲ ^{2}gjedrà̲na nu̲, men de va̲ di̲ ^{2}i̲ntē fo̲r ^{4}prästerstàd. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

överdriven

ø̱̀vordré̱van , neutr.

ø̱̀vordré̱vad .

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

ȩ̰vordá̠det   överdådig adv.

den̲ e̲ ~ bra̲ i̲ a̲r

överdådigt

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

yo¹re̲ns
~

õverens adv.

pæ̲r o hánses kvi²ŋ̲a
k²ōn̲e ²alri k²ōm̲a ~.

õverens

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

överens

gjorens , adv. , öfverens.
ja blyff fort gjorens me 'ram.
kōma gjorens am rad.
di kōme dōlet gjorens.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

õverens

ø̰vorén̠s

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

överflöd

ǫ̱̀vərflǫ̱́d, -ed, överflöd.

dæ va bẹ̱̀de i ǫ̱̀vərflǫ̱́d, dæ vạ ósẹ. 1927.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

överflöd

ø̀vorflød n.

genuin form!

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

överflöd

ø̀vorflø̍d

Kpn-lån ?

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överflöd

ø̱̀vorflǿ̱d n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

överfull

^{2}ÿjorfàl l. -or, m. och
f., n. -fàlt, pl. -fàla,
utan komp., ^{1}öfverfull.
kr^{1}usad ble ^{2}ÿjorfàlt;
2/ i hög grad berusad.
Di bli^{2}ne pr^{1}danas i stu^{2}wan
o sp^{2}ela brä^{2}nevinstràla o s^{2}upta,
ti di bli^{2}ne ^{2}ÿjorfàla.

№ 281.

Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

överfullt

ø̀vorfu̍lt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

överfödt

²yjo̲rfùd̲ l. -or, m. och f., n. -fùt̲, pl. -fùd̲a, eg. öfver-²född; som man födt öfver vintern (om boskap).

han ²håde två̲ ²yjo̲rfùd̲a svi̲n.

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ överhampla

²jjo̲rhòm̲pla (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., besvåra, genom enträgenhet, envishet plåga.

ha¹for ska já̲ va̲ ²jjo̲rhòm̲plad aw ²dō̲lija ²me̲nhfor?

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

överhand

²ẙfo̠rhàn, m., brukas ej i bö̆jd form, ö̆fverhand.

fa̠, ta̠ ²ẙfo̠rhàn.

¹hoffæ̠r o ¹le̠he̠d ta̠ ²ẙfo̠rhàn

Asum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

överhand

²yjo̱rhàṉ, m., brukas ej i böjd form, öfverhand, förek. i uttr. fa̱, ta̱ ²yjo̱rhàṉ, få, taga öfverhand.

²fåle̱ ta̱ ²yjo̱rhàṉ.

Vesterstad (Gummastorp) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

överhörd

²ůjjo̠rhø̠̀rd l. -or, m. ack., n. -hø̠̀rt, pl. -hø̠rda komp. obrukl., eg. öfverhörd; öfverlupen, ansat̄.

Ja ha̠ va̠d ²ůjjo̠rhø̠̀rd for ²trḁ̠sko aw bo ²hům̠adòt̠ra o ²pi̊jor. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

~~tå^{2}l̲ja (tå^{1}l̲jor~~

överhörd

ø̀vorhørd; pl. – – –a

överlupen med ngt (t. ex. arbete, beställningar etc.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

överliv

àw̠elí̠v. -ld. pl. =. -la.

överliv. gammaldags kvinnligt livstycke.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

överliv

^{2}ǫ̊jo̲rlì̲v, n., -ed, pl. =, -en, ^{4}öfverlif, ärmlöst, urringadt fruntimmerslif.

Vollsjö^{4}. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

överläder

ø̲̀vorlǽ̲r - ed

ovanlăder

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

+ överlässt

ø̱̀vorlés̱t

överlastad, med för stor börda.

jà va ø̱̀vorlés̱t i háṉorna

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

överrock

ȍvorrók -en

(kapr-lån)

en kan snárt làgza ȍvorróken
a vìntormúsan

1951.

S. Åsum, Färs hd

óverskuren
a.

ōverskåred
ōverskuret

tyg där luggen var bortklippt.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

2W`
a~~w̲~~àst, -e, -a

överst

ōverst, -e, -a

№ 285.
FÄRS

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

õverst ;

ə̣̀w̱ast ã. a.

ò̱vast j.

den ə̣̀w̱astə vǿʒən
hø̱̀r tẹ tı̀ḻəsbəə̱ ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

överstånden

²gjo̲rstȧ̲̀n l. ¹gjo̲rstȧ̲̀n, m. och f., n. -stȧ̲̀d, pl. -stȧ̲̀na, öfverstånden, tillryggalagd.

(Nu e sna̲rt ²dine̲ da̲n $^{2}_{1}$gjo̲rstȧ̲̀n: de va gal ja ²håde'd gjo̲rstȧ̲̀d.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

övustånkt

²gjo̱rstäjnt l. -or, m. och f., n. -stäjnt, pl. -stäjnta, komp. -stäjntare, -stäjnta̱st, öfverstå⁴nkt.

¹Kø̱wen va̱ ²gjo̱rstäjnt me ¹blø̱dråpa pø ¹rydzra̱n.

Vollsjö⁴. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

övertaga

Pret.
ø̀vortǻ

sa‿va‿dær‿nan‿án ø̀vortǻ stå̀lad så vær det en annan, som övertög gården.

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

övertaga

Pret.

ø̀vortåg

M. f. 78

han – ø̀vortåg – ad han övertog det (ɔ: hemm̄anet) M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

övning

ø̱̀vniŋ

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

övertänka

ȳertãntja

s. 99

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L. P. Holmström 1873 Exc.

övervunnen

^{2}gjor̲vòʒen, m. ok f., n. ʒet, pl. -ʒna, komp. -ʒnare, -ʒnast, eg. öfvervunnen; hårdt angripen af sjukdom.

...sa ble̲ ja sa ^{2}gjor̲vòʒen, sa di̲ ^{2}kune ^{2}en̲te ^{2}vå̲ra ^{2}lå̲tna me mi̲. Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Övervunnen

ỳ̲j̲orváz̲en

hä i bet. hårdt angripen af sjukdom.

sa ble̲ ja sa ỳ̲j̲örváz̲en, sa
di kune ènte va̲ra là̲tna
me mi.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

õverãnda

ȳer ãnna s.99

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Lövestad 1957

tà̲ba

gà̲ba

kỳ̲ba

pró̲ba ~ pró̲a

lø̲ba ~ lù̲a

gre̲b

ru̲b, rà̲bana

selská̲v

tà̲ba

ù̲ban ù̲bna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund